

1375

1975

1375

ദേവത

(SACRED HEART COLLEGE MAGAZINE-1975)

EDITORIAL BOARD:

Victorian C. M. I

K. C. Jacob

Gopalakrishnan

Mallya

A. R. Joseph

T. M. Paul

Gabinus C. M. I

P. C. Prasad

Mathew Xavier

Sudhakaran

Govindankutty

Josemon Pudussery

Cover Page:

Defender of

Discipline and Democracy

ഒരു പ്രത്യേക പേജ്

എസ്.എച്ച്. കോളേജ് ഈ വർഷം മുതൽ 'മിക്സഡ്' ആക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞതിലുള്ള സന്തോഷം അറിയിക്കട്ടെ. സർവ്വസാഹോദര്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വേദിയുമാണ് 'മിക്സഡ്' കോളേജുകൾ.

അവസരസമത്വത്തിന്റെ മുന്നണിപ്പടയാളികളാകേണ്ട സ്ത്രീ സമുദായത്തെ സമുദ്ധരിക്കാനും സജ്ജമാക്കാനും സഹവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു കഴിയും.

നിങ്ങൾക്ക് എന്റേയും എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ജനങ്ങളുടേയും ആയിരം ആശംസകൾ.

Pennamma Jacob M.L.A

കോളേജുകളിൽ നാം ചേർന്നത് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും അതിലുപരി സംസ്കാരസമ്പാദനത്തിനും വേണ്ടിയാണ്. ഞാൻ ഒരു 'മിക്സഡ്' കോളേജിലാണ് പഠിച്ചിട്ടുള്ളത്. കൂടുതൽ ആത്മവിശ്വാസവും സഹകരണമനോഭാവവും ഉളവാക്കുവാൻ അത് എന്ന് സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സേക്രഡ് ഹാർട്ട് കോളേജ് ഈ വർഷം മുതൽ 'മിക്സഡ്' ആക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. കോ-എഡ്യൂക്കേഷൻ ഈ കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥി വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ മാനസികവും സാമൂഹ്യവുമായ വളർച്ചയെ കൂടുതൽ പരിപോഷിപ്പിക്കട്ടെ എന്ന് ഞാനാശംസിക്കുന്നു.

Ratnakala S. Menon,

ഒരു വർഷം കൂടി നാം പിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇരുപതു വർഷക്കാലം പടയടിക്കേണ്ടിവന്നവെങ്കിലും വിധി നാം മോചനം നേടി. യു. എനിൽ എനിട്ടും അമേരിക്കയുടെ കണ്ണു തുറന്നില്ല!

ബഹിരാകാശഗതനുകാലേടുത്തു വയ്ക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ വികസനരാജ്യമാണ് ഇന്ത്യ. മൂന്നു കൊല്ലങ്ങൾകൂടി കഴിയുമ്പോൾ സ്വന്തം റോക്കറ്റുപയോഗിച്ച് ഉപഗ്രഹത്തെ ശൂന്യാകാശത്തിലേക്ക് വിക്ഷേപിക്കാൻ കഴിയുമെന്നത് നമുക്കിമാനത്തിന് വക നൽകുന്നു.

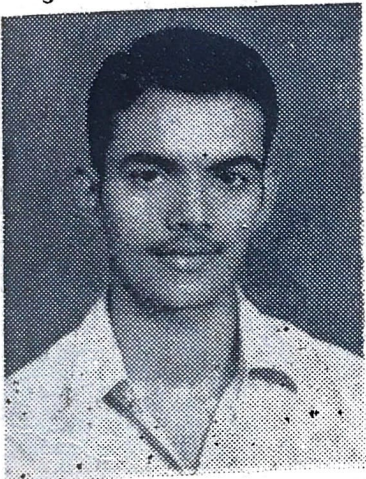
അണ്ണു വിസഫോടനവും ഉപഗ്രഹം ഉപയോഗിച്ചുള്ള ടെലിവിഷൻ പരിപാടിയും ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക രംഗങ്ങളിൽ ഇന്ത്യ രണ്ടാം സ്ഥാനത്തല്ല എന്ന് തെളിയിച്ചു.

ഇതോടൊപ്പം തന്നെ ഇന്ത്യയിലെ ഇല്ലാത്തവരുടെ, താൽപര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഇന്നത്തെ ഭരണസംവിധാനം ശക്തമായ നടപടികളെടുത്തു. സ്വാശ്രയത്തിന്റെ ശിൽപിയായ എല്ലുനൊത്തുഴുത നെൽമണി വിളയിപ്പിക്കുന്ന കർഷകനെ രക്ഷിക്കാൻ ബാങ്കുകൾ ദേശസാൽക്കരിച്ച അതേ കറങ്ങാതന്നെ കറൻസിനോട്ടുകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ബെഡിന്റേൽ കിടന്നുറങ്ങുന്ന കള്ളപ്പണക്കാരനെ പിടികൂടാൻ തുടങ്ങി.

ഈ അവസരത്തിലാണ് നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിൽ ജനാധിപത്യവിരുദ്ധശക്തികൾ തങ്ങളുടെ സ്ഥാപിതതാൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് അക്രമം അഴിച്ചുവിടാൻ ശ്രമം മാറുകയും ചെയ്തു. അൽപം വൈകിയാണെങ്കിലും അത് ശക്തമായി തടയാൻ ധീരമായ നടപടികളെടുത്ത നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രി തീർച്ചയായും അഭിനന്ദനാർഹനാണ്. ഇവിടത്തെ സാധാരണക്കാരനും പാവപ്പെട്ടവനും വേണ്ടി അവർ പ്രഖ്യാപിച്ച ഇരുപത്തൊന്നിനപരിപാടി കർശനമായി നടപ്പിലാക്കിവരികയാണ്. പണിശാലകളിലും വിദ്യാലയങ്ങളിലും ഇന്ന് ഒരേ മന്ത്രത്തിന്റെ ഝംഗി മുഴങ്ങുന്നു. — അച്ഛക്കും അമ്മയ്ക്കും.

അന്താരാഷ്ട്രവനിതാവർഷത്തിൽ തന്നെ തേവരകേളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥിനികളെ കൂടി പ്രവേശിപ്പിച്ചത് ഉചിതമായി. പക്ഷെ നിലവിലിരിക്കുന്ന 'വിമൻസ് കോളേജുകൾ അതേപടി നിലനിൽക്കുകയും 'മെൻസ് കോളേജുകൾ ഇങ്ങനെ 'മിക്സഡ്' ആക്കുകയും ചെയ്യാൻ ആസന്നഭാവത്തിൽ ആൺകുട്ടികൾ അപകടത്തിലാകും.

കലാലയത്തിന്റെ കണ്ണാടിയാണ് കോളേജ് മാഗസിൻ. ഇക്കൊല്ലത്തെ മാഗസിൻ "ചേതന" എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ കൃതിക്കും അതിന്റെ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്ന ആർട്ട് ഡിസൈനുകളുടെ അകമ്പടിയുണ്ടെന്നത് ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. ശ്രദ്ധ്യവിഭാഗം, കോളേജിന്റെ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായാണെന്നു തോന്നുന്നു.

STUDENT EDITOR

Josemon Pudasery

Prime Minister's Broadcast to the Nation

WHY EMERGENCY

Following is the text of the Prime Minister Shrimathi Indira Gandhi's broadcast to the Nation of June 26, 1975 on the Proclamation of Emergency.

The president has proclaimed Emergency. This is nothing to panic about

I am sure you are all conscious of the deep and widespread conspiracy which has been brewing ever since I began to introduce certain progressive measures of benefit to the common man and woman of India. In the name of democracy it has been sought to negate the very functioning of democracy. Duly elected governments have not been allowed to function and in some cases force has been used to compel members to resign in order to dissolve lawfully elected Assemblies. Agitations have surcharged the atmosphere, leading to violent incidents. The whole country was shocked at the brutal murder of my cabinet colleague, Shri L. N. Mishra. We also deeply deplore the dastardly attack on the Chief Justice of India.

Certain persons have gone to the length of inciting our Armed Forces to mutiny and our police to rebel. The fact that our defence forces and the police are disciplined and deeply patriotic and therefore will not be taken in, does not mitigate the seriousness of the provocation.

The forces of disintegration are in full play and communal passions are being aroused threatening our unity.

All manner of false allegations have been hurled at me. The Indian people have known me since my childhood. All my life has been in the service of our people. This is not a personal matter. It is not important whether I remain Prime Minister or not. However, the institution of the Prime Minister is important and the deliberate political attempts to denigrate it is not in the interest of democracy or of the nation.

We have watched these developments with utmost patience for long. Now we learn of new programme challenging law and order throughout the country with a view to disrupt normal functioning. How can any government worth the name stand by and allow the country's stability to be imperilled? The actions of a few are endangering the rights of the vast majority. Any situation which weakens the capacity of the national government to act decisively inside the country, is bound to encourage dangers from outside. It is our paramount duty to safeguard unity and stability. The nation's integrity demands firm action.

The threat to internal stability also affects production and prospects of economic improvement. In the last few months the determined action we have taken has succeeded in largely checking the price rise. We have been actively considering further measures to strengthen the economy and to relieve the hardship of various sections, particularly the poor and vulnerable, and those with fixed incomes. I shall announce them soon.

Nothing to Panic About

I should like to assure you that the new Emergency Proclamation will in no way affect the rights of law-abiding citizens. I am sure that internal conditions will speedily improve to enable us to dispense with this Proclamation as soon as possible.

I have been overwhelmed by the messages of goodwill from all parts of India and all sections of the people,

May I appeal for your continued cooperation and trust in the days ahead?

Following is the text of the broadcast made by the Prime Minister, Shrimathi Indira Gandhi on July 1, 1971

I am going to speak to you today about some economic programmes which the Government proposes to follow. Some of them are new. Others were set forth earlier but require to be pursued with greater vigour and determination. Please do not expect magic remedies and results. There is only one magic which can remove poverty and that is, hard work sustained by clear vision, iron will and the strictest discipline. Each one of us in our place should determine to do more for our fellow citizens, not only for ourselves. There must be greater respect for State property. Its destruction will be visited by punitive fines. We also need to follow a far stricter code of austerity all around. Government has its duty to curb conspicuous consumption but citizens also have a responsibility. That is the only way to better the life of the nation.

Dynamic Programme on the Economic Front

The campaign of law-breaking, paralysing national activity, and inciting our security forces to indiscipline and disobedience would have led to economic chaos and collapse and our country would have become vulnerable to dissipated tendencies and external danger. With the fumes of hatred having cleared some what we can see our economic goals with greater clarity and urgency. The Emergency provides us a new opportunity to go ahead with our economic tasks.

Challenge on the Price Front to be Met

The first and foremost challenge is on the price front. In the last five days, the prices of many articles have shown a downward trend. This trend will have to be maintained. To this end, Government will take a series of steps to stimulate production, speed up procurement and streamline the distribution of essential commodities. Stay orders have prevented procurement of paddy in West Bengal and Orissa.

Our outlook in regard to Foreign Exchange resources is reasonably satisfactory. Therefore where necessary imports will therefore be arranged so that supplies are sufficient. State Governments have already been asked to advise dealers to display lists of price and statements of stock. Hoarders and those who violate the rules will be severely punished.

Prime Minister's Broadcast to the Nation

WHY EMERGENCY

Following is the text of the Prime Minister Shrimathi Indira Gandhi's broadcast to the Nation of June 26, 1975 on the Proclamation of Emergency.

The president has proclaimed Emergency. This is nothing to panic about

I am sure you are all-conscious of the deep and widespread conspiracy which has been brewing ever since I began to introduce certain progressive measures of benefit to the common man and woman of India. In the name of democracy it has been sought to negate the very functioning of democracy. Duly elected governments have not been allowed to function and in some cases force has been used to compel members to resign in order to dissolve lawfully elected Assemblies. Agitations have surcharged the atmosphere, leading to violent incidents. The whole country was shocked at the brutal murder of my cabinet colleague, Shri L. N. Mishra. We also deeply deplore the dastardly attack on the Chief Justice of India.

Certain persons have gone to the length of arming our Armed Forces to mutiny and our police to rebel. The fact that our defence forces and the police are disciplined and deeply patriotic and therefore will not be taken in, does not mitigate the seriousness of the provocation.

The forces of disintegration are in full play and communal passions are being aroused threatening our unity.

All manner of false allegations have been hurled at me. The Indian people have known me since my childhood. All my life has been in the service of our people. This is not a personal matter. It is not important whether I remain Prime Minister or not. However, the institution of the Prime Minister is important and the deliberate political attempts to denigrate it is not in the interest of democracy or of the nation.

We have watched these developments with utmost patience for long. Now we learn of new programme challenging law and order throughout the country with a view to disrupt normal functioning. How can any government worth the name stand by and allow the country's stability to be imperilled? The actions of a few are endangering the rights of the vast majority. Any situation which weakens the capacity of the national government to act decisively inside the country, is bound to encourage dangers from outside. It is our paramount duty to safeguard unity and stability. The nation's integrity demands firm action.

The threat to internal stability also affects production and prospects of economic improvement. In the last few months the determined action we have taken has succeeded in largely checking the price rise. We have been actively considering further measures to strengthen the economy and to relieve the hardship of various sections, particularly the poor and vulnerable, and those with fixed incomes. I shall announce them soon.

Nothing to Panic About

I should like to assure you that the new Emergency Proclamation will in no way affect the rights of law-abiding citizens. I am sure that internal conditions will speedily improve to enable us to dispense with this Proclamation as soon as possible.

I have been overwhelmed by the messages of goodwill from all parts of India and all sections of the people,

May I appeal for your continued cooperation and trust in the days ahead?

Following is the text of the broadcast made by the Prime Minister, Shrimathi Indira Gandhi on July 1, 1971

I am going to speak to you today about some economic programmes which the Government proposes to follow. Some of them are new. Others were set forth earlier but require to be pursued with greater vigour and determination. Please do not expect magic remedies and results. There is only one magic which can remove poverty and that is, hard work sustained by clear vision, iron will and the strictest discipline. Each one of us in our place should determine to do more for our fellow citizens, not only for ourselves. There must be greater respect for State property. Its destruction will be visited by punitive fines. We also need to follow a far stricter code of austerity all around. Government has its duty to curb conspicuous consumption but citizens also have a responsibility. That is the only way to better the life of the nation.

Dynamic Programme on the Economic Front

The campaign of law-breaking, paralysing national activity, and inciting security forces to indiscipline and disobedience would have led to economic chaos and collapse and our country would have become vulnerable to fissiparous tendencies and external danger. With the fumes of hatred having cleared some what we can see our economic goals with great clarity and urgency. The Emergency provides a new opportunity to go ahead with our economic tasks.

Challenge on the Price Front to be Met

The first and foremost challenge is on the price front. In the last five days, the prices of many articles have shown a downward trend. This trend will have to be maintained. To the end. Government will take a series of steps to stimulate production, speed up procurement and streamline the distribution of essential commodities. Stay orders have prevented procurement of paddy in West Bengal and Orissa.

Our outlook in regard to Foreign Exchange resources is reasonably satisfactory. Therefore where necessary imports will therefore be arranged so that supplies are sufficient. State Governments have already been asked to advise dealers to display lists of price and statements of stock. Hoarders and those who violate the rules will be severely punished.

This anti-inflation strategy has to be continued. Credit must be carefully regulated on a selective basis. Government departments and public enterprises have new orders to cut out inessential expenditure.

The vast majority of our people live in the rural areas. We must implement ceiling laws and distribute surplus land among the landless with redoubled zeal. We want the help of the local people in completing land records. Special care will be taken to ensure that tribal people are not deprived of their land.

The programme of providing house sites in rural areas will be vastly expanded. Laws will be introduced to confer ownership rights on landless labourers who have been in occupation of house sites of their landlords over a certain period. Resort to evictions will be sternly dealt with.

Bonded Labour will be Abolished

The practice of bonded labour is barbarous and will be abolished. All contracts or other arrangements under which services of such bonded labour are now secured will be declared illegal.

We propose to take action by stages to liquidate rural indebtedness. While new schemes will be drawn up to devise alternative agencies to provide institutional credit to landless labourers, rural artisans and small and marginal farmers who own less than two hectares, there will be a moratorium on suits and execution of decrees for the recovery of debts from such groups. Debts from co-operatives, commercial banks and governments will be excluded from this scheme.

Agricultural labour is among the worst exploited sections of our society. A review of the existing legislation on minimum wages for agricultural labour will be undertaken and action will be initiated for suitable enhancement of minimum wages, wherever necessary.

All-out Efforts to Increase Production

We must go all out to increase production. Water and power hold the key to higher agricultural and industrial output. Steps are being taken to bring under irrigation at least 5 million more hectares of land. Proven underground water-resources will be immediately harnessed and

further surveys taken up for irrigation and for the provision of drinking water, especially in drought-prone areas.

The power position has somewhat improved. Action is being taken to generate a further 2600 megawatts. Adequate funds are being provided to implement power projects. For long-term needs, super-thermal stations under the Central Government are being planned. State Electricity Boards are being streamlined.

The handloom industry is next only to agriculture in the number of people employed. Supplies of inputs will be ensured to weavers at reasonable prices. A separate Development Commissioner for Handlooms is being appointed. The policy of reservation for handlooms is being rationalised to give greater protection to weavers.

In the mill sector, the controlled cloth scheme is being improved, so that dhotis, saris and cloth will be of better quality and are sold through a larger number of outlets in rural and urban areas.

Fortunes have been made out of urban land at the nation's expense. Speculation in land and the concentration of urban property have led to glaring inequalities and to a great deal of haphazard urban growth. Legislation is being initiated to impose ceilings on the ownership and possession of vacant land, to acquire excess land, to restrict the plinth area of new dwelling units and to socialise urban and urbanisable land.

Tax evasion is a crime. A great deal of black money so evaded goes into luxury housing. Urban property is grossly undervalued. Special squads will be set up forthwith to take up property valuation. Punishments will be stern. We are thinking of summary trials.

Smugglers' Property to be Confiscated

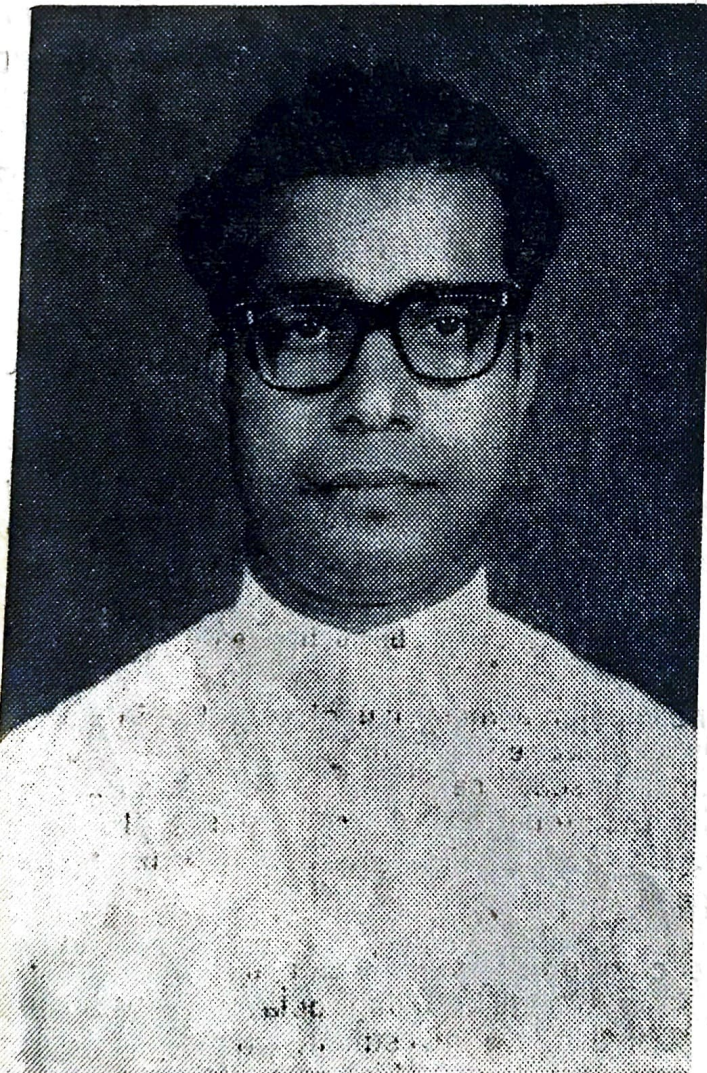
Our campaign against smugglers will be intensified. It was thwarted by their release on technical points. In some cases they even got anticipatory bail. The properties of smugglers will be confiscated whether held in their own name or benami

Licensing procedures have come in the way of new investment causing delay. These will be simplified. The investment limit of those

(Continued after two pages)

Fr. J. Puzhakara C. M. I.
Manager

Dear Principal, Staff and Students,

The sure leadership of the students of Sacred Heart College has always been eagerly sought after in every field of student activity in our country. Sacred Hearts has the tradition of creating effective leadership that helps moulding the destinies of our Nation through constructive involvement in the cultural, social, political, religious and all other fields of activity. This great tradition of creative involvement is laudable and welcome.

I am very happy to congratulate the student community of the Sacred Heart College who act in the same line of their glorious tradition, by this fruitful attempt in bringing out so beautifully their literary and artistic talents in the form of the College Annual 1974-75. In a situation where a large portion of youth energy is dissipated and wasted attempts of this sort provide an incentive and challenge to the youngsters to channelise their great wealth of juvenile energy for many and more constructive activities that will drive our Nation soon to prosperity.

With every good wish,

Yours sincerely,

Sd/-

Fr J. Puzhakara C M

Bharatiya Vidhya Bhavan, Productivity councils etc. are giving training in Modern Management Techniques of various types. Further, individual service course and training are offered to the top Management Cadre by various organisations such as Railways, Road Transport Corporations and Govt. Administrative Services through their own training centres, e.g. in Baroda, the Railways has its own Management Training Centre. But considering the needs of our country we have to go a long way in this line.

All the above Institutes have similar pattern of organisations and are administered by Boards of Governors appointed by the Central Govt. The members of the Board are nominated from business, industry, trade unions and the profession as well as representatives of States and Central Govt. The cost of imparting the education is met by the Central Govt. Also the State Govts. help by providing land and some funds for land development.

The Govt. have to bear a huge burden of about Rs. 25,000 - 30,000 on the education of a management Graduate. But an analysis shows that more than 60% of the management graduates are joining the private sector. The reason for this may be the attractive rewards offered by the private firms. A country like India, which is striving to attain rapid progress must not be allowed to tax on a high rate like this. So the Govt. must give due attention to the management research and training needs of the public sector.

The need for management personnel in a country like India is very large and in view of this a research section has been set up in the institute to work on Socio-economic problems and it is proposed to undertake training programmes in policy matters and applied research. Further the institute also hopes to conduct some work in socially backward areas, e.g. the institute has already projected a new course on the Techno-economic aspects of bullock cart transportation in India.

Management in Agricultural Sector:-

In the agricultural sector we have introduced the management aspect in tea, coffee, rubber, cardamom etc. Thus the cash crop earns of foreign exchange has enhanced to a great extent. But in the case of sugar-cane, coconut, arecanut, cashewnut, cotton, oil-seeds, jute etc. due to the political reasons we are unable to introduce this system. And now we are suffering from its difficulties as the production is decreasing. Also the management of the food economy has landed the country in a humiliating situation on all sides.

Management in Public Sector:-

No consideration of Management in India will be complete without a study of Management in Public sector enterprises.

Administrative efficiency and the Management training are the two basic factors which are scarce in India. The effects of this inefficiency can be seen in our public sector undertakings like Transport Corporation, Electricity Boards, Post and Telegraphs, Steel plants etc. In our country, only a few public sector undertakings, are running without incurring losses. Every year a major portion of our capital is thus vanishing into the air due to the inefficiency of Management in the top level. So in order to strike a balance between striking success and utter failure, we have to go a long way in this line to achieve our goals.

Even though the modern Management has not touched all the important spheres of economic activity, I am not denying the fact that the role of Management in changing the social content is of course, very important. Emphasising the importance of Management Mr K. T. Chandy, Chairman of Kerala State Industrial Development Corporation on the occasion of the two day Seminar on Management Education at Trivandrum, said that the overall requirements of Management should be studied in detail and its social responsibility should be evaluated. Also Prof. N. S. Ramaswamy, Director of Indian Institute of Management, Bangalore, highlighted the significance of active collaboration of Management Institutes of India for the industrial development of our nation. Thus the importance of the Management can hardly be exaggerated.

old man and the machine

George K. Joseph I M. A.

The night breeze fiddled on palmyra tops. Below in a thick shell of darkness huddled the old man patiently waiting for his foe.

He is late tonight, the old man thought.

He fished out a kanjah beedi from the pocket of his Khaki underwear. Gazing vacantly into the scattering spirals of blue smoke, he fell into the past.

The day when the one-eyed monster came puffing, roaring, rupturing the village silence. His father didn't like it. But nobody listened to his words. Then, when the monsoon came there was a flood and his father cursed the monster. "The Gods don't like him", he said.

Years later, Chokkama. She didn't commit suicide. She wouldn't do such a silly thing. They had had many quarrels before.

The old man knew it was the monster.

The war had begun. But the old man was not a match. The death of his son was a crushing blow. Daughter-in-law too. They were killed in an accident.

His grandchild was the only straw. The old man lived only for her.

For nights together he would lie awake in his hut listening, planning a final attack, biding his time.

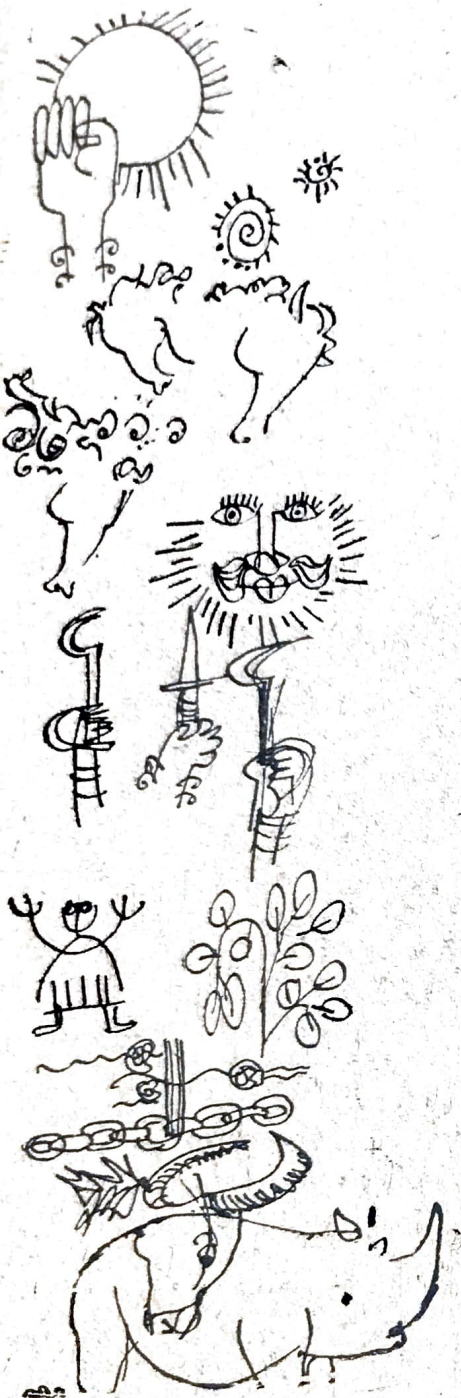
Then, all of a sudden, the final, unkindest blow. They say she was playing with other girls and on seeing the train coming, tried to cross the rail. He knew better. He knew the fight was over.

The whole village lay wrapped in sleep. Somewhere afar some stray dogs moaned lugubriously.

At last, after interminable hours, he heard it. The rumbling grew louder and he saw a shiver pass through the cool blue steel rails. Then, burning came the enemy, renting the darkness proud and panting.

In the throes of that final moment, in the agony of indcision the old man trembled.

The stone that he threw at it fell to the ground and the soft single thud merged in the reverberations of the wheel

was running with them among the thick bushes in the forest. The moon was shining over us, leaving dark dancing monstrous figures of the tall trees around. We could hide ourselves in the dark shady bushes. The seeker had to try hard to find us out. Thus we played for a long time.

At last my turn came. I was to court when every-body would hide. I began with a faint voice one-two-three-four and so on upto fifty. They all dispersed to hide among the bushes. After while I stopped my improper counting and set out to seek them with anxiety and caution. lest they should overtake me.

swiftly over that thickset laggy area. The chilling darkness of the moonless night filled terror inside my trunk. Strange things were going inside me.

A dog helped afar, amid the bushes. It reverberated in the distant mountain gravely. A wind was making the trees in the forest quarrel among themselves. Leaves fell! Branches broke down.

Suddenly from behind, with the shrieking utterances, some monstrous shocking figures leapt before me. I was taken aback. The very hairs of my body stood stiff in terror. They paused,

scream aloud. But no sound came out of my throat.

"Whoo..." One among them ejaculated when all others jumped over me. I felt dizzy. My feet sank down when I fell like a helpless goat into the iron hands of them.

They lifted me, began to dance around. All around them were burning bushes with bizarre flames. The fierce curved teeth pierced into my body. I writhed in pain. They sucked my chilled blood.

When the last drop of my chilled blood was sucked, I was lifted over their heads,

---

dancing ghosts * * P. A. Varghese

I sought them for a long time. But none of them was seen! No sound! No movement! I entered deep into the thick bushes. But not even a slightest movement indicated their presence in the vicinity.

The large needle took a semicircle inside my watch. It was then that I became conscious of the fact that I was left alone here, in the dark thick bushes, at the knees of the middle-aged light. A sudden chill passed through me.

The clouds imprisoned the waning moon. Darkness fell

stared at me with glowing colossal eye balls. The large curved teeth . . . I tried to shut my eyes with fear.

Then they approached me with high steps of a macabre, lifting their long sharp claws over me. Every part of my body was in constant motion. I took a step back with an effort. 'MOVE NOT' - a thunder in my ears! I stood motionless. I felt that I would be down in a moment.

The approached nearer and nearer to me with flaming mouth and eyes as if to crush me, to pulverise me. I tried hard to

swerved around and thrown away into the burning woods.

"AAAhhh" - with a terrific dream I got up in my bed and opened my eyes, when I heard the faint soothing sound of my mother beside.

'What happened to you, babe?' 'Did you dream?'

I was perspiring through out when in a low, rather shameful voice I said, 'water, water'.

Still beside me it was there "GHOST STORIES" laughing silently at me.

Nobel laureate Dr. F. G. Hopkins of England, the discoverer of Vitamin 'A' has proved by his experiments on young rats that Vitamins are absolutely indispensable factors controlling growth and health.

Besides proteins, carbohydrates, fats, inorganic salts and water, natural food stuffs contain certain substances in minute quantities. The chemical combination of these substances, also known as vitamins, is not definitely known. Nevertheless they are so essential, for growth in infants and for subataining health in adults that without them life cannot be prolonged.

Although vitamins are not food by themselves any food without them, let it be a mixt-

ure of proteins, facts, carbohydrates etc. in adequate proportions, is only 'dead food'. Even while a teaspoonful of fresh milk was added to the 'dead diet' of young rats, Dr. Hopkins could observe growth in them.

Absence of vitamins affects all cellular processes in the body and brings about deficiency which causes diseases. Such diseases are readily cured by taking food-stuffs containing proper vitamins. For instance, during long voyages, sailors who are deprived of fresh fruits, green vegetables raw milk and other fresh food materials suffer from the same trouble. But it is cured by juices of lemon orange tomato or grapes.

vitamins

Paul Antony

Vitamin A, B1, B2, B6, B12, Nicotinic acid Folic acid Pantothenic acid, Biotin, C, D, E and K were discovered by different scientists. All these vitamins are present in natural food-stuffs such as vegetables and fruits, cereals and pulses, meet, fish, eggs, milk, butter etc. Hence commercial vitamin concentrations are not to be necessarily relied on for their supply.

Vitamin 'A' or fat soluble 'A' ($C_{20}H_{30}O$) is largely present in tomatoes, spinach, cabbages, salads, cauli flower, fish liver oil, butter, milk, cream and cheese, curd, ghee, liver, heart and germs of cereals. Among vegetable oils it is present in palm and ground nut oils. Bee mutton and brain are only poor sources.

Green vegetables are extremely rich in fat soluble 'A'. Animals fed on green grass store it in their fats. Hence it is abundant in the milk of such animals.

To sustain the health of breast fed infants, nursing mothers should take plenty of green vegetables. Lard lacks vitamin 'A' as the pigs don't eat grass.

Vitamin 'A' is an indispensable factor of growth and reproduction. It is only too essential for preserving structure and functions of epithelial tissues. Its supply is inevitable for an infection.

Absence and deficiency of fat soluble 'A' result in malnutrition, stunted growth, rickets, dry skin, toad skin, Keratomalacia (dry eye), night blindness and many other infectious diseases.

In the World War I shortage of fat in Germany and Austria caused stunted growth.

gone is that age!

My mind aches,
With the frustration of an,
Unaccomplished glory,
The blame of a lost chance.

Whenever I read those lines,
"There was a time when,
Meadow, grove and stream,....."
My heart thrills, but seen aches,
In the sad thought that,
Gone is that time when,
"Meadow grove and stream"
Did leave me a beautiful,
Magnetic image in my mind.

Had I the mind of 'him',
I, too, could have appraised,
And worshipped with heat,
The full glorious faces she has.

My mind is a sieve now,
In which I try to hold water,
But no result, when I try,
To hold and store these fanciful,
Sights and appearances of that,
Fair, kind maiden wrapped in,
Celestial and divine attire,
And showers her kindness on,
Little, dreamy and stainless hearts.

How blessed would have I been,
Had I took the utmost of,
What I was supplied with,
In those golden ages of childhood!

Jose Kumbalam

MANAGEMENT IN INDIA

The social responsibility of Management in a democratic society has recently become a topic of keen debate. It is being increasingly realized that the Management is the most vital resource for the economic development of a nation. Changes in Social and economic systems have prompted changes in Management systems too. As a result of these changes, the need for Management information is growing at an increasing pace.

It is being realized that "Management" has an important role to play in generating a prosperous economic State in our country. Now India is facing in various kinds of obstacles like soaring prices, unemployment problem, diminishing rate of production etc. The economists and politicians are suggesting their own medicines. But their remedies are not fool-proof. Thus comes the emergence of Management in our country's economy. The proper performance of their role will depend upon the development of Management training in a developing country like India to achieve her plan targets by better utilisation of resources.

It has been established beyond doubt that the emergence of U. S. A. as a vital power has been primarily due to its intensive use of Management technique rather than its natural resources. Jean Servan Schrieber, a French writer, in his book "The American Challenge" mentions about the role of Management in the economic, scientific and military progress of America. Thus the Management poses a great challenge to the "Indian Business Managers" to expand their horizon and broaden their knowledge and background to understand the complexities of Management Function in the various spheres of our economic activity.

Management Defined:-

Management is the process and agency through which the execution of policy is planned and attained. According to Claude S. George, "Management consists of getting things done through others". Prof. Harold Koontz defines Management "as the art of getting things done through and with the people in a formally organised group". Thus the simplest and the most common definition of Management is that it is a process by which responsible persons (executives or managers) in an organisation get things done through the efforts of other people in grouped activities.

Management Education in India

Since we in India have been following the British pattern of education, only secondary priority was given to Management. In India, we have been thinking that resources such as capital, materials, men and machinery would automatically ensure rapid economic development. The after-effects of this thinking has been established by the two decades of planning in our country.

Management is our nation's greatest resource for using the talents of our people and scarce capital intelligently. Under modern industrial and business conditions, Management is becoming increasingly complex, demanding higher professional knowledge and competence. The growth in size and competitive structure of business, fast technological advances, planned industrial development and above all, the managerial revolution on professional lines have brought about a new era in the management structure in India.

Management education made its beginning in India with the commencement of Post-graduate programmes in Management in the 1950's. However, Management education gathered momentum only after 1960 when three National Institutes of Management were established in Calcutta, Ahmedabad and Bangalore. Besides, about 30 universities in India are imparting Post-graduate level education in Management. These three institutes and other universities train about 1,000 young men with Post-graduate education in Management.

Other institutes such as Administrative Staff College, National Institute of Bank Management, Management Development Institute and Management Associations such as British Institutes,

rickets in children. While being fed on diet deficient in vitamin 'A' puppies suffer from rickets and lead formations of teeth. They are cured by giving extra fat. Rats on deficiency of this vitamin develop xerophthalmia (eye disease). It is curable by giving cod-liver oil or butter.

Vitamin A is not affected either by freezing or by heating upto 200°C. But oxidation, prolonged boiling, boiling in alkaline solution and exposure to sunlight will cause its destruction. It will also be annihilated from cod-liver oil, milk, ground-nut oil etc. if air is bubbled through them for a long time.

Next comes the Vitamin B the vitamin that has grown and grown into a large family. There are B₁, B₂, B₆, B₁₂, Nicotinic Acid, Folic Acid, Pantothenic Acid and Biotin. All of them are limped together in one B Complex group. It is to the nerves that insulation is to an electric wire. And if the level of the Vitamin B gets too low, people actually go insane from no other reason.

Principal sources of Vitamin B₁, known as water soluble B₁ (antineuritic factor), are germ and bran of cereals, seeds, beans, nuts, yeast, green vegetables, eggs, fish roe, cheese, liver and kidney.

Antineuritic factor is lost from cereals in the process of milling. Hence it is absent from flour, atta and polished rice. It is also eliminated by heating.

Carbohydrate metabolism and neuromuscular efficiency depend on water soluble B₁. Its absence causes neuritis, beri-beri, nervousness, lack of appetite, sluggish intestinal activity, constipation,

loss of weight, fatigue, paralysis and anaesthesia. People whose staple food is polished rice suffer from beriberi. It is very essential for the proper functioning of the heart and nervous system. It is also required to obtain energy from food.

Vitamin B₂, known as water soluble B₂ (Riboflavin), occurs mainly in leafy green vegetables, yeast, milk, meat, eggs, kidney and liver, enriched bread and cereals.

Water soluble B₃ stabilises nervous system and the mucous membrane of the alimentary canal. It will also maintain a healthy skin. It helps to prevent sensitivity of the eyes to light. It is essential for building and maintaining body tissues.

Lack of this vitamin gives rise to stunted growth, dropsy, eye troubles, sore tongue etc.

Drying and cooking will not destroy this vitamin. It is stable at 100°C but destroyed at 120°C. Prolonged cooking and oxidation destroy this vitamin too.

Unlike fat soluble A water soluble B₁ and B₂ are not stored in the body. As such they should be regularly supplied.

Vitamin B₆ includes Pyridoxine, pyridoxamine, and Pyridoxal. It is present in wheat germ, vegetables, dried yeast, meat and whole grain cereals. It is important for healthy teeth and gums, the health of the blood vessels, the red blood cells and the nervous system.

Vitamin B₁₂ (Cobalamin) is found in liver, kidney, milk, salt-water, fish, oysters, lean meat, foods of animal origin in general. It helps to prevent certain forms of anemia and contributes to the

health of nervous system, and proper growth in children.

Nicotinic Acid, known as anti-pellagra vitamin (Niacin), occurs mainly in yeast extract, milk, whole meat, unpolished rice, green vegetable, potatoes and roasted groundnut. It is necessary for converting food to energy and aids the nervous system. It helps to prevent loss of appetite and pellagra.

Folic Acid (Pteroylglutamic) is found in leafy green vegetables, food yeasts, and meats. It helps to prevent certain forms of anemia and is essential for the integrity of the intestinal tract.

Pantothenic Acid is present in all plant and animal tissues. It is essential for synthesis of adrenal hormones, the health of the nervous system and production of antibodies.

Biotin is found in liver, kidney, eggs and most fresh. Emission of ultra-violet rays on the body activates ergosterol in the fat of the skin and thereby the production of Vitamin D occurs.

Deficiency of Vitamin D gives rise to rickets and consequently disturbs ossification in the body. Lack of it also brings about respiratory infections. It is essential for strong teeth and bones. It also helps utilisation of Calcium and phosphorus.

Vitamin E is present in vegetable oils, wheat germ, whole grain cereals, lettuce, milk, animal tissues and muscles. It does not occur in cod-liver oil. Just as Vitamin D, it is stable against heat, light and oxidation.

Deficiency of Vitamin E prevents normal reproductive

Life is like a breakles van,
Guided not with expert hands.
Ditch and trouble every where,
Gazing like an eager fox.

Expect dawn and fall alike,
On the spot of daily round.
Getting always sourful fruits,
Plenty with its kind it let.

Strangers come and go by hand,
All they depart lot in mind.
With the pride and fall alike,
Like a vain speech on mob.

Dreamed heaven and its pomps,
Really gets scornful fruits.
Parted with a scratched face
From the shabby and painted society.

Remember then the consolense,
Made by many of expert hands.
Stop! there and think it over,
What a foolish work you done.

I came to see my neighbours then,
All they seemed paralise mood.
Sceptre gone and pomp Vanished,
Like a delinquent, greedy king.

Pardon me, of my guilt and wrongs,
And consent me to part from here.
Let me to go to the unending world,
With my gloomy and thrashed heart.

(Vitamins Cont:)

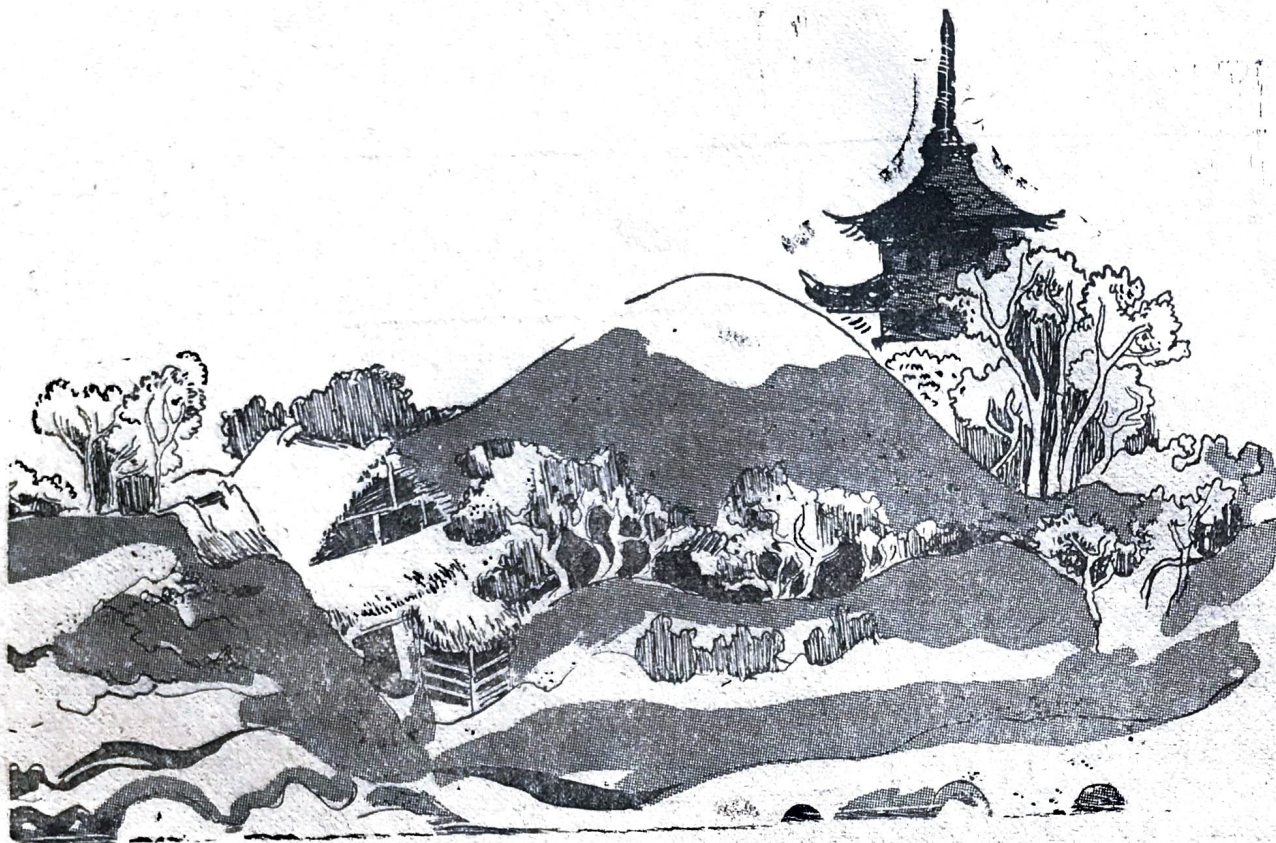
functions. Hence it is also called anti steriliser or reproductive E. It prevents abnormal peroxidation of tissue fats. It is essential for integrity of red blood cells.

Vitamin K is largely obtainable from fat, pig-liver, leafy-

vegetables, hemp-seed, spinach and alfalfa. Prof. Kenrik Dam of Copenhagen who won Nobel prize in 1243 is its discoverer. It is necessary for normal blood clotting. It influences certain processes in the liver and it also prevents dental decay.

All the vitamins mentioned will be adequately supplied to the body if the dietary consists of green vegetables fresh fruits, nuts, wholemeal bread, butter, animal fats, glandular organs and eggs.

Poised was the half moon
 Emitted rays — Scintillating
 Among the willows of the weary land,
 One piece out of a union —
 The ship wreck made it,
 The torrents under the sea guided,
 The tides placed it there.

Black red sheaths
 Pregnant with the story of infinity.
 Anguish, she peeped through the weary land,
 The willows shouted with their

Pomp and grandeur.
 "Damn her the prostitute of ages
 Wicked she with Black Magic
 Tempted spoiled the souls of the earth".

Praised she the charms
 Of ancient sages-shrunk.
 There came clio to salace her
 From the deep fathoms of sea
 In, search of a moment
 'He' 'uttered Scapegoats, Scapegoats'.

Haggard and woebgone he
 From the voyage
 For encountering the strange sea bird
 Rotted and melten out of the cruel deed
 Of the 'Ancient Mariner'.
 Mobile figures asked in vain
 'For what avail the search'

Destined, at the feet of the prostitute
 Was the concubine
 Cleared the sheaths, made it
 Sprinkle in purple.
 Figures he met in her face
 Of the spider of the lime,
 Spider with womb.
 In her there was action
 In her moss jaws
 Was her mate in agony.

Lime was there with its lovely green
 But after all Squeezed
 Took his place in the weary land
 Resembling shells in the Seashore
 Some for ornaments,
 Some for degradation.

scapegoats

JOSE C. J.

on changing the grove of education

Prof. N. V. RAMA IYER

For the last two or three decades politicians, educationists, administrators and social reformers, try to bring in an effective system whereby solutions can be arrived at for the problem of higher education and employment for our young men and women. Since Independence in August 1947, experiments are being repeatedly made in the above fields. Even today, the problems remain unsolved. Many muddle through the beaten track and make no provision for their wants looking forward to the government for redressal of their grievances. But the result is only a wilderness. It is at the end of the final year of the degree courses, graduates and post graduate that zealous youths begin to think of their life ahead. They are then afraid of the future and resign themselves to the fate. They form a floating majority of the employed sea of human

---

In the past a graduate is looked upon with veneration and he or she is found fit for any avocation in life. Where is the present graduate now? A bold contrast exists between the two.

We must therefore realise that it is not the fault of the government or the educationist that this state of affairs has come to pass. A ten year or eleven year schooling has been made free and the local medium is instituted in the curricular. At the same time the examination system, the method of coaching, the syllabus and text books are all modified to suit the convenience of anybody with the result, all and sundry go through the school system available for all and finally get disappointed.

Even today people with common sense see to the good education and upbringing of their own children by some private arrangement without looking forward to the system open for all. This is not at all a fault. Living as we are in the democratic world, we are to shape our own future, looking forward to governmental help only at dire and extreme cases. Then there can be no room for disappointment for studies or employment.

Youths shall be sent only to the houses for which they have a natural attitude. Then they can pick up employment suited to their taste soon after their studies.

There is no age bar for a person to study and enrich his knowledge. So irrespective of any institution, anybody can equip himself or herself by private study making fit for the job of his or her choice, for all are not gifted for the same profession in life. It is without realising this fundamental principle that many grope in the dark after spending fifteen or sixteen years of life as students and taking degrees. There is no use criticising Colleges or comparing them to "factories producing graduates and Amending them to the world of unemployment".

Young fellows should be made to feel the dignity of labour. "Any job is welcome" must be their attitude. Drilling this idea in their minds, well wishes, elderly persons, and teachers should guide the young men and women for proper line of studies and employment".

Now a days there are many avenues for youths to find self employment. They should venture to seek their own fortune by themselves. In so doing there is an indirect reflection of the national spirit also.

In this international women's year women's representatives haranje from platforms for their equality with men in all fields. We have already conceded that women are our better half. There is no recency for any universal legislations or approval there to. But they should realize their limitations in claiming their equality because Nature herself has bestowed some marked difference in the physical and intellectual construction of the male and the female. Even in the animal world the female is under the protection of the male. So although we could give all sort of opportunities to women like man, they should fundamentally think that they are only for training them up to become intellectual wing and intelligent mothers.

In fine we conclude that the present system is a changing one or rather flowing and so we think independently for ourselves before shaping any career in life. Self help is the best help.

To
The Editor
College Magazine

Dear Sir,

To College or not to college? Yes, that's the question I ask myself before leaving my hostel everyday. Why? Well, it's because the colleges have more holidays than working days. Most of the days the colleges are on strike. If you work it out average vice, almost every third day is a holiday, followed by closure of colleges for many many days which is just like the vacation we get after each term.

But today this has come to be a country wide phenomenon, and strikes and closure of colleges are a common affair in most parts of the country.

And then what happens? The portions of the prescribed syllabus for the various classes are never completed in time - the result being that students have to learn the incompleated portions themselves. Most of the exams. are postponed and normally what happens in this University is that the postponed exams. are further postponed. The net effect being that the results of the various exams. conducted are published very very late. Such delay only deprives students from this University of opportunities for higher studies in other Universities and of employment.

The college affiliated to the Kerala University will be closing in a few days time for the Onam Vacation. Yet, it is a pity that most of the results of the University exams. have not been published so far, and it's high time the top authorities of the Universities did something for it something concrete, so as to prevent such delays in future.

After the Onam Holidays, most colleges in this university will have the various elections to the College Union. The election procedure to the college union in the colleges affiliated to the Kerala University is worth mentioning. Students from various political parties stand for elections and the amount of money spent prior to the college elections, ie. during the election campaign is nobody's business. The college and adjoining campuses are filled with election banners,

pamphlets, papers, posters, and writing on walls in a common practice. There are number of mikes set up by the various parties and the different candidates speak all at a time followed by intervals of film songs, sounds, and slogans thereby resulting in so much confusion and chaos. One is always approached by the various candidates promises are made on both sides and thus finally the college elections take place in the normal procedure. There is usually some dispute over the election results thus the routine of strikes and closure of colleges follow as usual.

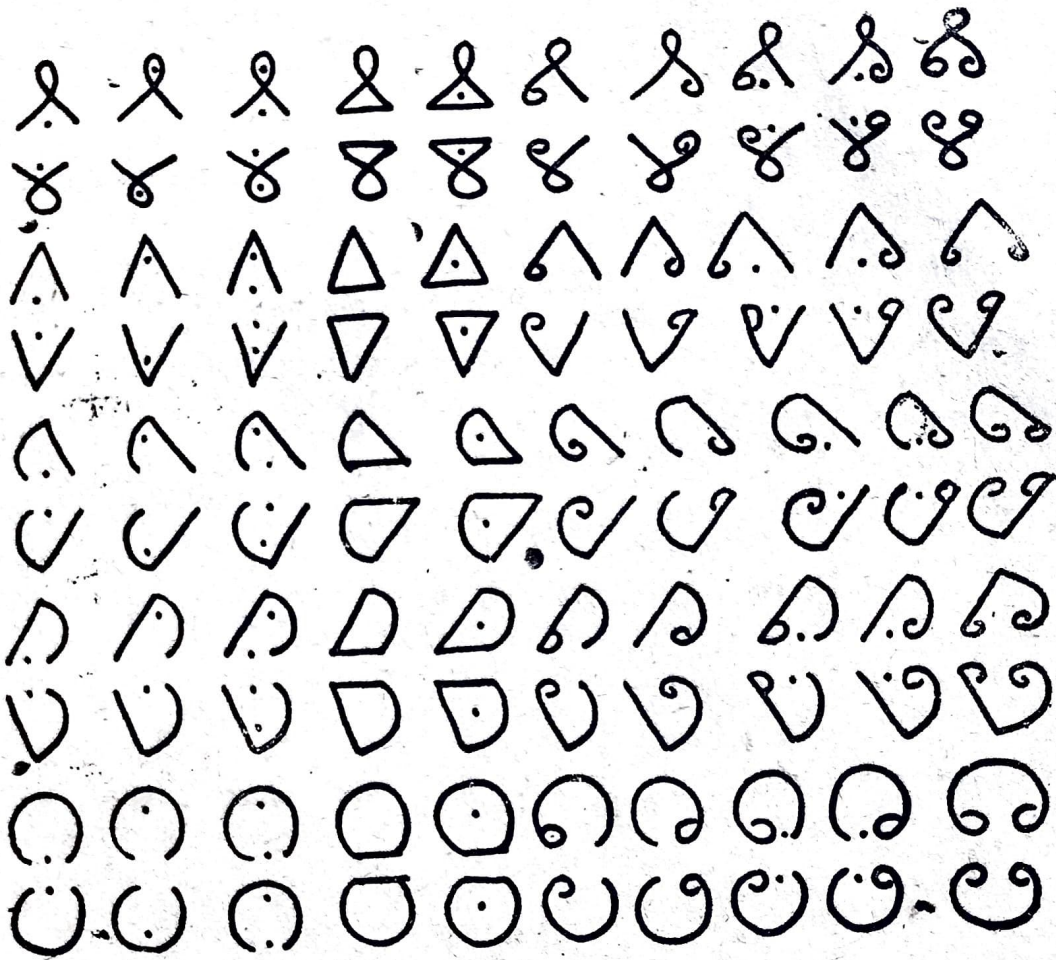
To strike or not to strike? That's the question. Well friends, once in a while strike is alright when it is for some sensible reasons, but not for each silly reason. And strike is not only for students - we have the college teacher's strike, Management strike etc., - and ofcourse strikes all over the country - a country wide phenomenon I mentioned earlier.

Now it's time the top authorities of this University help in establishing a good student-teacher relationship. The University of Kerala has already wasted a lot of time and its high time to see that no more time is wasted in future in conducting exams, publishing results and whatever decisions the authorities may take.

Well, I think I have wasted enough of your time already, or can I afford to waste any of your precious time, as it is almost time for the day to begin. There's all possibility of a strike. To College or not to College? Aaah! that's the question? Anyway, the college is just a matter of few yards walk from my hostel. Yet, I want to convince myself whether the students are on strike or not. After that I want to repeat the question - to college or not to college?

to college or
not to college

JACOB MAMMA

public sector under takings in india

A. H. Mohammed Nawab

Before independence, the role of State enterprises in the field of industry was limited. In the so called British India except a few experimental and small factories organised by some provincial Governments like Madras, the main manufacturing units under Government ownership and management were those connected with defence production, workshops connected with the railways and the posts and telegraphs department and coal mines connected with the railways. Under State enterprises the Indian States of Mysore, Hyderabad and Travancore had made some efforts to develop manufacturing industries within their own territories, but few were of great significance and financially successful. The overwhelming majority of industrial and commercial undertakings were controlled by the private companies. With the attainment of independence it was naturally hoped that the state should embark upon a policy of actively promoting the much needed industrialisation in the country. Accordingly, the country's national Government announced on April, 6, 1948 its industrial policy which laid down that the manufacture of arms and ammunitions the production and control of atomic energy, and the ownership and management of railways should be the exclusive monopoly of the central Government. In the care of coal, iron and steel, air craft manufacture ship building, manufacture of telegraphs, telephone and wireless apparatus and universal oils, all new concerns were to be started by the State, while the existing undertakings in these fields

were to be permitted to continue at least for 10 years.' The policy envisaged a mixed economy in which both the public sector and private sector co-existed. Later the adoptors of socialist pattern of society as the national objective, the urgency to reduce disparities in income and wealth and to prevent private monopolies and the concentrations of economic power in the hands of a small number of individuals, as well as the need for planned and rapid industrial development forced the state to assure progressively a predominant and direct responsibility for setting up when industrial undertakings. Accordingly, the industrial policy resolution was vested in April 30, 1956 which required that all industries of basic and strategic importance, or in the nature of public utility services, should be in the public sector. Other industries which were essential and requiring huge capital investment which the state only can provide should also be in the public sector. Thus the state assured direct responsibility for the future development of industries over a wider area. Industries were classified into three categories having regard to the part which the State should play in each of them. Seventeen industries were included in schedule, the future development of which is to be the exclusive responsibility of the State as against six reserved for the public sector in 1948 resolution. In the recover category were placed twelve industries which will be progressively state owned in which the state will therefore generally take the

initiative in establishing new undertakings, but in which, private enterprises will also be expected to supplement the efforts of the state. The remaining industries fall in the third category the development of which is left to the initiative and enterprise of the private sector.

During the five year plans

Five year plans extended the public sector undertakings to a large extent. The growth of investment in public sector undertakings during the five year plans was significant. The public sector investment in the First plan was Rs. 1560 crores, in the Second plan it was Rs. 3731 crores, in the Third plan it was 6300 and in the Fourth plan it was Rs. 15,902 crores.

Objectives

The main objectives behind the establishment of public sector undertakings are,

- 1 Maximisation of the rate of economic growth and achieving the take off stage with in a short period.
- 2 Establishment of sufficient economic foundations for increasing opportunities for gainful employment and improving living standards and working condition of the masses.
- 3 Reduction of disparities in income and wealth.
- 4 Prevention of private monopolies and the concentration of economic power in the various fields in the hands of a few.
- 5 Widening and deepening all

possible channels of public savings.

Recent trends

Today, public sector undertakings cover a wide area in industrial field. The important among them are mining and metallurgy, electrical goods and machine tools, chemicals and fertilisers ship building, air-crafts and locomotives, building and constructions oil exploration and refining, air, sea and road transport, industrial financing, life insurance etc. The industrial and commercial undertakings in the public sector include (i) undertakings run directly by the Departments or executive agencies of the Government like Railways, Ports and telegraph India Security Press etc (ii) Undertakings run by statutory corporations like Damodar Valley corporations life Insurance Corporations Food Corporation of India etc and (iii) undertakings run by Government companies registered in accordance with the provisions of companies Act-1956 like Modern Bakeries, Hindusthan State Cochin Ship Yard etc.

The public sector undertaking in India for the first time in its history made profits in 1972-73. Of the 101 concerns 67 made a profit of Rs. 10,867.22 crores and 34 made a loss of Rs. 86.72 crores. Thus there was a net profit of Rs. 10,780.50 crores in 72-73 as against a net loss of Rs. 19.15 crores in 71-72 sustained by 92 enterprises. This can aptly be regarded as the first gold on the economic horizon. The total investment was of the order of Rs. 5426 crores in

consisting of equity Rs 2954 crores and loans Rs 2472 crores as against Rs 4984 crores in 71-72. At the end of March 31, 1973, there were in all 103 running enterprises as against 92 in March 31, 1972. The total turn-over of all running concerns increased from Rs. 3990 crores in 71-72 to Rs. 5632 crores in 72-73 recording an increase of 32% over the previous year. Dividends were declared to the extent of Rs. 17.15 crores in 72-73 by 31 concerns. Rate of dividend varied from 10% to 20%. In 71-72 dividends to the extent of Rs. 16 crores were declared by 32 concerns.

Among the money spinners in the public sector, petroleum companies topped the unit as in 71-72. But the total profit declined from Rs. 49.88 crores in 71-72 to Rs. 32.87 crores in 72-73. Indian Oil Corporation made the largest contribution of Rs. 19.08 crores as against Rs. 29.90 crores in the previous year. Heavy engineering ranked record with a profit of Rs. 15.04 crores., with Bharath Heavy Electricals as the leader contributing Rs. 8.13 crores. In the field of minerals and metals Hindustan Copper ranked first with a profit of Rs. 2.88 crores, in chemicals with Fertilizer Corporation of India contributing Rs. 5.42 crores, in transportation equipments Hindustan Aeronautics with Rs. 5.10 crores; in consumer goods Modern Bakeries with a profit of .64 crores; in trading and marketing Mineral And Metals trading corporation with a net profit at Rs. 5.61 crores, in transportation shipping corporation of India with a net profit at Rs. 6.97 crores. Hindustan

Steel made the highest loss of Rs. 25.49 crores.

The performance of public sector undertakings in 73-74 have justified that they are no more sick, but are well set on the road making profits. Against the preliminary estimate of the profit of Rs. 40 crores in 73-74, the final results now available have revealed a net profit of Rs. 66.5 crores as against Rs. 17.74 crores in 72-73. The investment has gone up to Rs. 6,000 crores from Rs. 5632 crores in 72-73. Due to higher utilisation of the installed capacity performance have improved to the extent of 30%.

Defects

Several defects have been pointed out in the working of public sector undertakings:

1. In most of the undertakings the full installed capacities of the industrial plants have not been utilised. Recently, planning commissions has ordered an enquiry into the under utilisation of plant capacity of Cochin division of FACT. It is estimated that one third of the installed capacity in this concern is idle. This is the major cause for the loss of these concerns.
2. Top posts in these concerns are mostly entrusted to civil servants i.e. I. A. S. and I. C. S with no practice or technical knowledge of the concern they manage.
3. The remuneration given to the managerial and technical personnel is very low compared to that of private companies: Hence, public sector undertakings do not

get the service of the best talents.

Most of these enterprises are not at all interested in carrying out the labour laws enacted by the Government in the interest of the workers. There is growing unrest among workers of these concerns. This unrest adversely affects the production and finally the profitability.

Out look for the future

According to Dr. Raj K. Nigam, Director of Bureau of Public Enterprises, the public sector today no more present a blighted and dull face but instead had a glittering image for having been able to establish that it can make profits once the teething problems of its major undertakings are over, there by establishing its credibility. Apart from being a contributory factor to a shaky state of national economy, the public sector has now shown an amazing capability to make sizeable profits, so as to wipe out as much as one fourth of the accumulated losses piled up over a span of 25 years. Efforts are being made to increase the return on capital employed which is now 6.5% to 10% in the near future and then push it to 15 to 20% later in a bid to place the public sector units on par with private sector units. Public sector undertakings have served as a powerful instrument for achieving social and economic objectives we can reasonably hope that in the near future public sector undertakings will shine as a major force in the industrial map of India.

If you are looking for an exclusive
House for CROCKERIES, GLASSWARES,
DOMESTIC APPLIANCES AND PRESENTATION
ARTICLES

You are very welcome

To

"ZAHIDA CROCKERY"

M G. ROAD

Elbowing Handicrafts Emporium

ERNAKULAM

Ladies Items are our Speciality

Associates: "ZAHIDA CROCKERY STORES"

BROADWAY :: ERNAKULAM

KAMADHENU DEPOSIT

Yielding you an interest of over 44.23%
over a period of 300 months.

You invest Rs. 5,000/- now and get back
Rs. 60,284.65 after 300 months.

Rs. 10,000/- will increase to Rs. 1,20,569.30
during the same period.

Our KAMADHENU Deposit will be a real
"KAMADHENU" to you in times of your need.

CANARA BANK

Head Office: Bangalore 560002

The Banking Industry of any country
is an index of its economic growth.

Banking Industry in India is
on its march towards progress

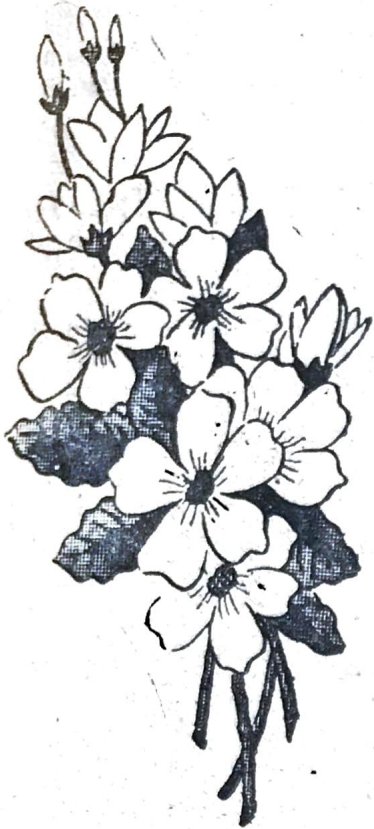
FEDERAL BANK is proud of its
humble contribution to this growth

1974 witnessed our crossing the 25 Crores mark in deposits -
a landmark in the path of our progress

Help us to help the National Development
which means your development

THE FEDERAL BANK LTD.
Regd. Office: Always

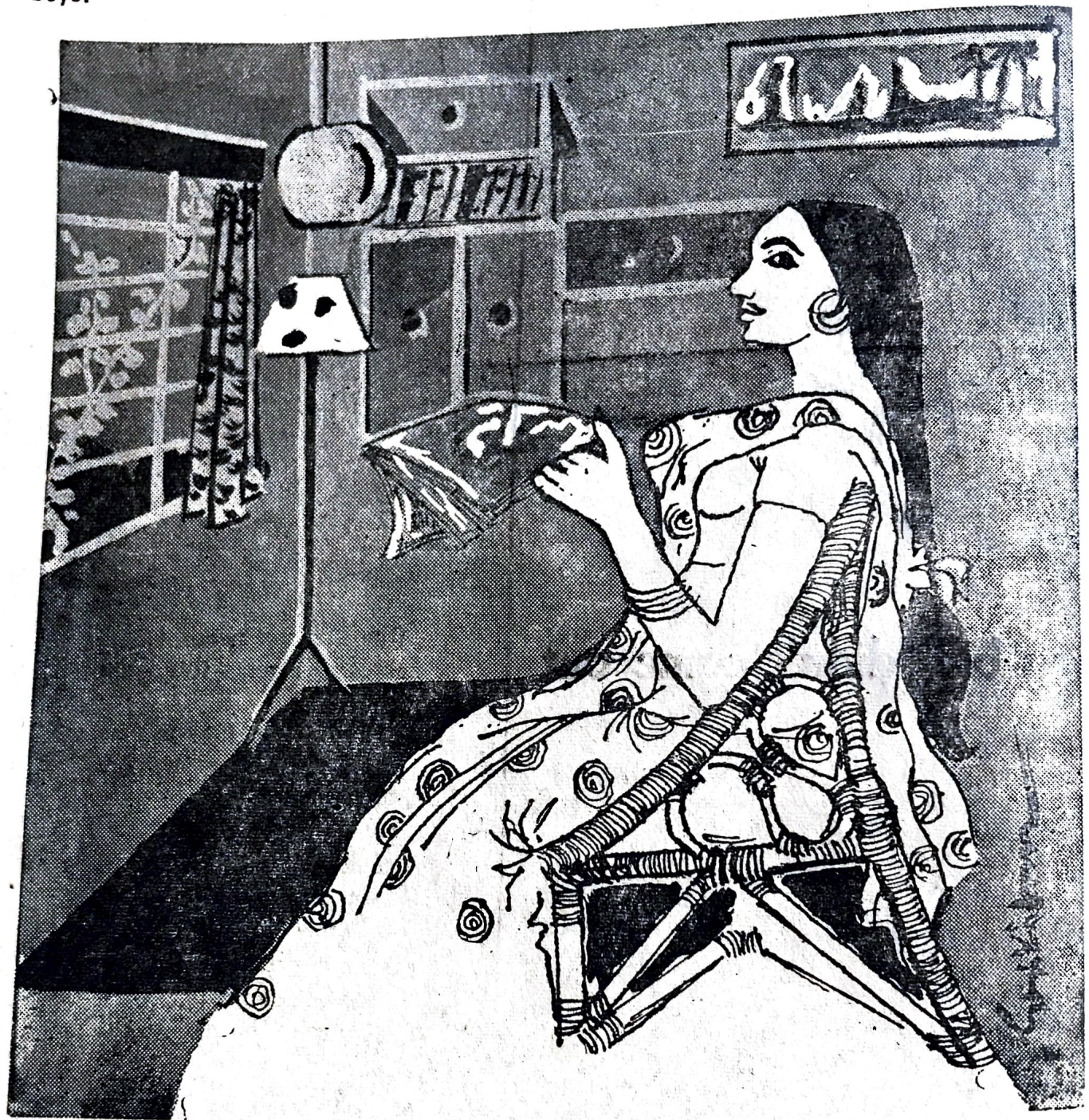

when bali didn't come out

One ... .. two ... ..
three ... four ... five ... six
well,
did my brother have this many ?
should 've been a tough job
shredding him bonebare ...
but...
could've escaped ..
i waited long at the mouth,
only raw blood rippling
such rare red
sticky splotches !
did he sift the air
or retch regrets
as he sank ?
could've been me
if he didn't choose
to reek his red
raw unto the rats.
seveineightnineten-
oh! nice bones these
to beat Johnzeska drums.

C. S. JAYARAMAN

Adolescence stands out as a transition period from childhood to adult age. It begins with puberty and it lasts from 12 to 16 in girls and 13 to 18 in boys. Puberty is the capacity to procreate, which is expressed in girls by their first menstrual periods, and, in boys by deliberate or spontaneous emission of the semen. This ejaculation doesn't operate with regularity as that of menstruation, and so is difficult to pin point the puberty of boys.

Sexual transformation is the most obvious mark of puberty sided with the progression in emotional, intellectual and psychological plane. It is the sexual maturity that steers the others to follow a postulate of psychological insight that experience is unable to establish or confirm.

One is not yet enjoying his full intellectual and emotional maturity during adolescence. This period forms his behaviour to himself, to parent and to this Universe and decides his orientation towards Homo or Hetero sexuality.

On the emotional plane, the adolescent is noted by the development of his capacity for oblation love. And in general this emotional and intellectual development - advent of puberty - is ceremonised by the community, as an important event in life.

Intimacy

adolescence the circle of intimacy, shakes very violently the system of emotional securities. He becomes more conscious, of his own personality. He no longer finds his parents in such perfect harmony with his ideal. He looks at them in a more objective and even critical light, sometimes with open malevolence.

Love and Trust from Parents

Parents should interfere as little as possible in the adolescent's personal affairs: day dream of adolescence, social complications, friendship etc. Any thing contrary to this will lead them to serious inhibitions and draw backs along his road to adult maturity. Particularly parents must neither poke fun at their children's love life, nor heap with constant advice to prudence in this area; love must never be made to appear as something dangerous to youths. Even affectionate parents should not be particularly alarmed if a son or daughter, who had been, accustomed to confide all his secrets to his parents before, suddenly becomes very close-mouthed when he reaches adolescence. This is only a normal reaction pertinent to that period.

To develop a happy relationship in this respect, there are some 'silly things' to be performed. Parents must neither open their children's letters nor enquire into the contents of it. Adolescents always need to have little

secrets; and if these secrets are not respected, he will be turned hypocrite: he will get letters secretly etc. Likewise it is not good to demand for a detailed report of his whereabouts and activities, and the minimisation of money. Adolescent is addicted for both independent and trusted life.

Rousing of Sex.

It is wrong to suppose that sexual activity are the principal criteria for dividing human life into infancy, adolescence, maturity and old age. In fact in all these 'ages' sex sketches quite differential scriptures. But during adolescence, than any other 'ages' sex gives rise to numerous problems whose solutions afterwards promote or inhibit the general development of the individual.

Some girls, at the age of 10 or 11 experience the advent of adolescence, whereas some others at 17 or 18. There are also some boys who ejaculate towards the very end of their childhood. So there is some statistical leeway in equating puberty and adolescence. Menstruation and ejaculation are, no more than a proof of physical aptitude of procreation; and not the evidence of sexual maturity.

The adolescents, especially girls become embarrassed when the parents take note of the symptoms of sexual maturity. The boy finds out the phenomenon

of erection or public hair, but will be most scrupulously careful to hide it from his parents, especially from his mother. Whereas the girls are very much proud of their developing breasts before the boys and does everything she can to hide it from her father and also sometimes from her mother. Intelligent parents will respect this natural shyness.

Sexual Love

Adolescent's first sexual love, will be towards a person who is not far removed from the family circle-uncle, teacher etc, which is quite platonic. In the second stage it moves to the family friend, but much closer to the adolescent's age, which has some erotic elements. Adolescent girl will dream of kissing and marriage; the adolescent boy tries to touch-secretly of course-the body or raiment of one he loves and in so doing experiences an erection. But anyhow the young-man is much more likely to be embarrassed when he desires the girl he loves.

In Actual Life

There is nothing either dangerous or abnormal, but it is very rare to the adolescent to carry out his erotic dreams in actual life. The adolescents who have had sexual relations during their adolescence hardly ever have them with companions of their own age, but generally with adults who assume the role of

Adolescence - the gift of Nature

a seducer. It is not by fighting against the sex instinct, by forbidding love and making it impossible, that those dangers are best faced, but rather by helping the adolescent sublimate his instinct and his love.

Open Amity-Previous Concept.

In the previous centuries women had very little to do in society. They were sheathed, by which innocence and purity prevailed well. In those days co-education was something even unimaginable. But nowadays, nothing of such sort is existing. Nowadays, side with men women also decorates every field of profession, and claims equal freedom and status. But with this, the most praise worthy ideal-purity which can't be the the fruit of ignorance, which nowadays is in a dilemma.

Modern Concept

In the modern society, the open companionship between boys and girls will yield out the real adult men and women, and is an antidote to narcissism and homosexual inclination. It doesn't seem that a higher degree of amity between boys and girls presents any greater degree of danger for the virtue of chastity. The present century boys are more virgin than that of previous, whereas that of girls is quite opposite. But there is no statistical evidence to prove this. Majority of girls who lost their virginity, were used to open relationship with youngmen freely consented to act, whereas the others as a general rule were victims of seduction. Those young ladies who, out of religious or social motivation, desire to remain virgins until marriage will flourish well if they are used to

meeting youngmen. It is knowledge rather than ignorance that gives them the weapons they need. So the real problem glaring at educators is the protection of youths.

General Application

Amity between same aged adolescents of same sex plays a vital role in constituting psychological maturity. But this after some time, in our civilisation, give rise to amity with opposite sex also. Obviously this intimacy leads to a danger; but is due to the absence of intimacy with opposite sex.

Solitary Sins

An adolescent boy will almost be alone when he practises the pleasure of masturbation. At this age this tendency is quite general. But generally girls tend to keep closer check over this instinct - A practice which moreover tends to make her look for tenderness rather than pleasure. But under the pretext of personal hygiene many girls resort to touch themselves for pleasure. The activity of the superego account for the fact that very often the adult women have no recollection of such activity at all. This difference of 'pleasure taking' in girls and boys is due to the fact that sexual pleasure in girls is something far more diffused and general than in the boys. If their practice is normal, it is something happenable and not troublesome. But if the instinct is intensely great and which follows fear, which is of ignorance, it will lead to neurosis. So this natural instinct is not punishable by parents, whereas calm and talented advice is befitting.

Solitary Sins & Confession

In christian law any sort of natural 'pleasure taking' of reproductive organs is a serious sin; and it must be confessed. If the confessor is psychologically immature, his treatment towards the confessee will be awkward. And then in his secret time, the confessee will be embarrassed to confess these pleasures into sin; and thus he will try to justify himself sooner or later becomes an unbeliever.

Role of Confessors

Many confessors give advice to the confessee that, think something else, resist temptation etc; but is obviously impractical. The remedy to suppress this tendency is to help him to overcome his sense of guilt. This doesn't mean it is not a sin. On confession of the masturbation which is repeated in nature, the confessor should in no case scold or say that he is not firm etc. If it happens it will lead to the youths to mediocrity, failure as well as to an immoral and desperate life; and sometimes even to suicide.

Role of Culture

Some cultures give a check on the youth's masturbation. The more sexually permissive a culture becomes, lesser the masturbation. The reason being that sexual intercourse or homosexual practices takes its place.

Education of Sex & Emotions

Many parents treat sex education as a universal panacea for all disorders in adolescence.

Everybody is cynical towards me. Every where I am commented upon. Every time my name is pronounced, it is looked down upon. How long, oh Lord how long? What I have done to receive such torrents of abuse from my friends and foes alike? Have I not done anything beneficent to the state? Do I not possess a culture and a heritage worth praising and cherishing? Fell me, ye who have elected me.

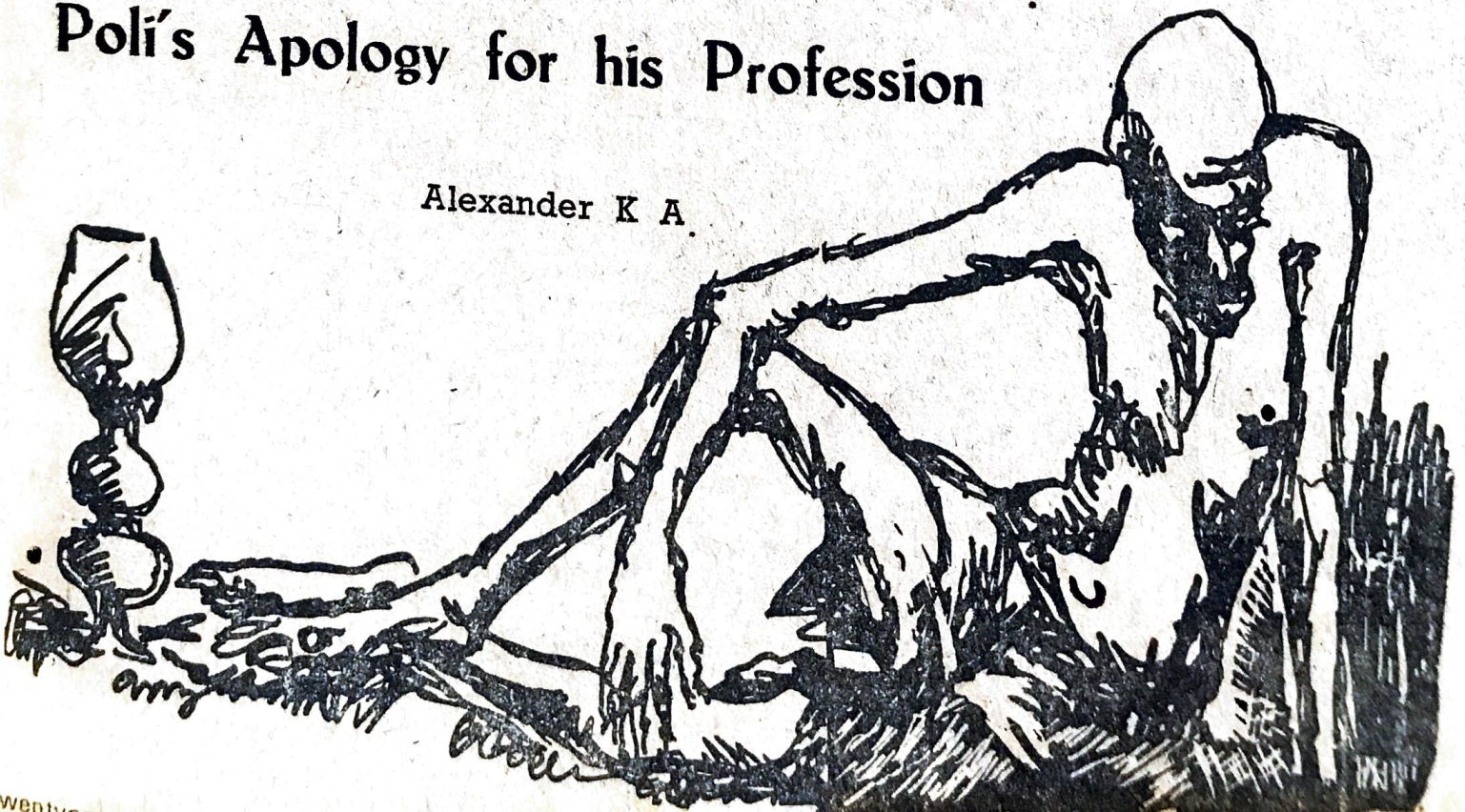
Socrates and Caesar are my teachers who essayed to give a proper direction to their respective states. What was their fate? Socrates was poisoned. Caesar was stabbed. The author of the well known "Republic" met a pathetic end. Churchill held up the bracelet of English men against the advancing Hitler's men. yet, what happened to him? He who redeemed English from the tatters of the global war was forsaken in the ensuing election. John F. Kennedy the man who raised the status of America, fell victim to one of his own gun men. In our Country, Mahatma Gandhi got the same grace that Lincoln and Kennedy had from their countrymen. Thus the chronicle shows that through out the politicians had to suffer the slings and arrows of the mob, who are given titles like "Rogues" and "opportunists" So there is nothing new in your aversion towards me.

But do I deserve such a treatment? I confess I am guilty of not fulfillings my promises. May I ask you with the utmost sincerity? Have you not gone back in your word and broken your promise? Look into your heart and answer me. Preaching and performance cannot go in harmony in our realm. Then am to blame for my evasion?

Whenever I come across the calumny, "All politicians are corrupt to the core," you know how much my poor heart grieves. Am I a white washed sepulchre, as you address me sometimes? But what about you? How many voters are there who will not receive any bribe from the contesting candidates? Further, I must also confess that in the last election, a few well-wishers of mine, after having swindled me of an astronomical sum on the behalf of "Election Expension" turned the plate against me in the end for my running-mate. Such bitter experiences I can cite many. Stripped of all my dignity, I came bowing before you, begging for your votes; all for what but to represent you, and rise you from the fetters of social evil.

Poli's Apology for his Profession

Alexander K A.

complete ignorance in sexual matter to youth - especially girls - up to their marriage, leads to an awful life.

In the case of a girl, the central event of adolescence, both on the psychological and physiological plane, is the onset of menstruation. If no precedent and proper, informations are given to her, it will lead to a physical trauma.

Earlier Concept

In a poorly developed civilisation menstruation is considered as something impure. In The Old Testament and some other ancient bodies of law, there were rigid restrictions against intercourse during the menstrual periods; and even punishable by death.

present Concept

In our modern civilisation, any how there is no such unnecessary restrictions. But only few families consider it as a physiological phenomenon. Even then there is only very limited mothers who

give real and correct explanation to this, which is more likely to be helpful to their children from tensions and fear.

From the Victim's part

The girl notice some periodical disorders by which mother and elder sister suffer, from some mysterious pain and which they try to conceal. The elder comrades, anyhow, depicts this to their pre adolescent companions in their own unsatisfactory way. This results to a strong curiosity which very easily affects the mental condition in the form of anxiety when the girl experiences it personally.

Panacea

Obviously, the best solution is expected from mothers, to undertake their children's sex education themselves, gradually, progressively and particularly to girls than boys. A young girl of 11 or 12 ought to be perfectly resigned to the concept of sex in general and her own sex life in particular. Theoretically the best place suited for this is

school, but practical application will be quite impossible. The boundary in schools limited to the biological physiological aspects. But vital-the personal-aspects can be fully solved on individual basis by some one who knows psychology and who is bit close. But experience proves so clearly sex education is really the beginning of many traumas in countries where it is taught collectively in the class room. So the only panacea is mother's advice.

Conclusion

Theoretical sex education, - if the real aim is any help - we cannot regard it as an essential, solution to the problems of adolescence, which is only a part of emotional life. Sex education achieves its goal only if it is conceived and practiced as a single unit in the overall emotional education as a whole. Otherwise there is always the danger of doing more harm than good, if only by giving the adolescent an impression that sex is the pivotal point of his existence.

Another biting sneer against me is that I am self motivated and crazy after power. Who is not selfish? Even those who pray before God (if at all they pray) are prepared to sacrifice something only to get reward in the other world. Even the smallest Penny that is taken from our pocket is not without double gain. So, there is nothing in the world which has not an ulterior and underlying motive. The other allegation rise from the desperate hearts of those who had long yearned for the chariot. In the lime tight of the matter-of-facts, we could visualize, everyone, regardless of his castes and creed, tastes and talents is after the gamut of power. I don't claim myself that I am an exception from the universality of Nature.

After all, it is you who have elected me and I am not up to the brains of your fancies, the fault is not exclusively my own. I am to represent What and how you feel. As you are, so am I. Had you been prudent enough, you would have precluded my election. There is no point in crying over the split milk. Look before you leap! Never to miss a better fool!

Thus a politician once vindicated his policy in one of his customary extempore.

on the bridge at dusk

The waters seethe and grumble below
For reasons I know not what
Perhaps the pillars split the glow,
or were enraged at the swelling bay,
or else, the grey dusk frowned
Yearning for the still distant Dark

The town wilted by the Day's heat
A burst of breeze does invigourate.,
It's streets in a helter- skelter I presume-
Tyres screeching, horns blaring
Pavements alive with colours,
For it is past the hour of classes;
The Jetty crowding on does picture
A different Dunkirk.

Flanked by the tugs moves in a tanker,
Silent as a phantom,
Longing to release the Arab's fortune
For days o'er seas she has borne;
The monotonous 'Kash'nthud'
From the shipyard yonder
Timing the sailors' evening parade
Drifts, now faint, now loud.

The boat, bound for villages afar,
Which the retreating waters have stroked,
It's burden a spent lot longing for comfort
or the city's events to narrate, furrows near
A man O' war lies at anchor
Lifeless, save for the flags' flutter
And the thin smoke rising lazily, hesitant,
Vanishes caught in a gush of wind.

Fleets of crows cross to the west,
Vanguards of the advancing Night,
A train thunders and rumbles away,
Fleeing the Dark's ghostly array.
Lights just flicker on, but before I move on
They will all be full abloom.

PAUL J. KANNANKERIL

active politics is not meant for active students

Students can be divided into two categories; The active and the non active students. In this the larger class of active students comprises of those who ignore active politics. And they are found to be a better lot.

It is the political leaders who go crazy in order to catch votes and win over the immatured minds of the young by their sticky long tongues. "The early bird catches the worm" is true of the politicians. But should we be so foolish as to fall into their pockets?

More over, it is such irresponsible leaders who have brought the party system of politics to the tender minds of the innocent students in Schools and Colleges. Students now do not even mind destroying government or private properties in order to achieve their various meaningless aims. The students also have difference of political views and opinions. This leads to riots and fierce fights, which may end in casualties, in and around the College campus. And what is the ultimate result?

It is therefore not astonishing to hear the bad result to be produced by the politically motivated students. So I don't think we need to step in both the boats at the same time and drown. Either politics or education. But for politics there is no need of going to the college.

Thus we being only knowledge seekers our motto should be to acquire a well disciplined education. For this a peaceful atmosphere is inevitable. It is therefore hightime that students do away with politics. Of course, there are benefits. But the disadvantages outnumber the advantages.

As politics is not for students
Students should not be for politics

Danny D. Kochery

Cochin Sales International

Distributers for Surgical Cotton & Bandage

Cochin Sales International

DISTRIBUTERS FOR MODI RUBBER LTD.

Please contact for Car, Lorry & Jeep Tyres

Cochin Sales International

*Distributers for Premier Quality French
Polish Manufactured in Tiruchirapalli*

Cochin Sales International

*Dealers for Toshiba Anand Batteries,
Tubes & Bulbs*

PHONE: 20424

OKTOPALS

Sports Goods Dealers

TRICHUR

Await opening of our
ERNKULAM BRANCH

with best compliments from:

Smarto Products

PERUMANOOR :: COCHIN-15

With best compliments from

ANCHERIL AGENCIES

LICENSED CUSTOM HOUSE AGENTS,
EXPORTERS, IMPORTERS, STEAMER AGENTS ETC.

Ancheril Buildings

Post Box No, 584

COCHIN - 682003

Cable: "SKYLARK"

Phone : } 6519, 6108 W/Island (Office)
32740 Ekm. (Residence)

ശാസ്ത്രീയമായ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങൾക്കും ചികിത്സയ്ക്കും
വൈദ്യരത്നം പി. എസ്. വാരിയരുടെ

ആര്യവൈദ്യശാല

ഹെഡ് ഓഫീസ് : കോട്ടക്കൽ

ഫോൺ ഓഫീസ് : 33026 വീട് : 32674

നിങ്ങളുടെ അടുത്ത ബ്രാഞ്ച് എറണാകുളം

മരുന്ന വിൽപ്പനസമയം കാലത്തു 8 മണി മുതൽ രാത്രി 8 മണി വരെ

രോഗപരിശോധന കാലത്തു 9 മണി മുതൽ 1 മണി വരെ വൈകുന്നേരം 4 മണി മുതൽ 6 മണി വരെ
ശനി, ഞായർ 9 മണി മുതൽ 1 മണി വരെ

With best compliments from

NALANDA COLLEGE OF ENGINEERING

(Recognised by the Govt. of Kerala)

Estd: 1956

PALLIMUKKU, COCHIN-16

Greetings from

PUTHOKKARAN & CO.

GLASS MERCHANTS

ERNAKULAM

Greetings from

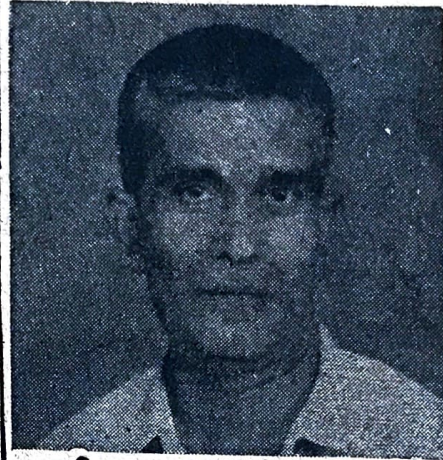
THILAKOM PRESS

Market Road, ERNAKULAM

Greetings from

MAMBILLY DISPENSARY

Broadway, ERNAKULAM

**B H A T ' S
BOOKSTALL**

Leading dealer
of books at
THEVARA

with
best
compliments
from:

A Well-wisher

Adieu to Professor *Par Excellence*

Name but a few talented teachers of Chemistry in Kerala. Hardly you can exhaust the fingers of one hand without the name of Professor M. V. Varghese, Head of the Department of Chemistry who is retiring from service after a glorious teaching career of over a generation at Sacred Heart College, Thevara. A peerless master of the subject is a household name in the mouths of the Chemistry teachers all over Kerala, who, by and large his student progeny, ever cherish gleeful and vivid reminiscences of their Professor's classes.

Prof. Varghese, after his Master's Degree from the University of Calcutta, did spend sometime in research work at his Alma Mater and the Bio-chemistry Laboratory of the Madras University. He entered his teaching career at the Loyola College, Madras. Shortly after, he migrated to his home state and joined the Sacred Heart College, Thevara, from its very inception (1944) as the Head of its Department of Chemistry. Unlike many who teach for eking out a living. Prof. Varghese has to this day lived for teaching, which nearly haunted him like a passion.

A stickler for discipline and intimitable teacher of Chemistry. Prof. Varghese handled his classes with perfect ease and superb mastery. His students invariably glued their eyes and ears to his face, when he was living his subject in all his professorial elegance at the black-board. Seldom have they chanced on one who wielded the chalk in a more masterly manner. It is true of Professor Varghese that he lived more in the Department than at home. The Department of Chemistry at Sacred Heart College, Thevara, perhaps, one of the best of its kind in Kerala, owes its excellence and pride of place to the vision and untiring dedication of this talented Professor. He is easily one of those rare personalities who have brought honour to position. He ambled into his profession with much promise, and has walked out of it in perfect grace.

A grand farewell was given to the Grand-Master Prof. Varghese on the 23rd March 1975 at the College Auditorium. A large number of his student folk present paid glorious tributes to their venerable teacher and bid him adieu. Hon. Justice George Vadakel who presided over the farewell function hailed the Professor as a peerless teacher and wished him a happy retired life. A portrait of the Professor presented by his students was unveiled by Sri A. K. K. Nambiar, Chairman, Cochin Port Trust. With funds collected from his students an endowment was instituted in his name to award annually gold medals to the best students of the College in B. Sc. and M. Sc. Examinations.

The invitation of the editor of the esteemed college magazine to write the reminiscences of my association with the college brought to my mind certain outstanding events. I remember the day when Very Rev: Fr: Francis Sales, the founder of the college, invited me to his room in Madras where he happened to be staying to negotiate the starting of a college at Thevara. When I met him I explained the scheme he had in mind of starting a college the next year in the present Sacred Heart High School building. He wanted me to give a list of the apparatus and chemicals that would be required for Physics and Chemistry. He also offered to appoint me on a salary of Rs: 80-100. I went back to my lodgings, typed out the list of requirements in triplicate sitting very late in the night. When I presented the list the next day he was astonished as he had not expected to receive it till his next visit to Madras. He expressed his appreciation by spontaneously raising my initial salary to Rs. 100. It rose to Rs: 150. When I actually joined duty since then a very intimate association based on affection and admiration started which till this day remains undiminished.

In connection with the starting of the college I had to come to Thevara several times and stay in the guest room of the monastery. My first visit to Thevara from Madras disillusioned me very much. In those days Thevara was totally different from what it is today. There was only a sandy lane from Perumanoor Junction to the College and beyond. There were just one or two village tea-stalls near the college and no other shops anywhere near. There were two rickshaw men at the Junction who pulled you to the college for an anna labouring under the hot sun above, and the burning sand below. Seeing their plight anybody would prefer to push the rickshaw rather than to be pulled. Even to buy a cigarette of your choice you had to trek all the way to Ernakulam as there were no buses.

The original idea was to start the college in the present high school building, remodelling it suitably. But the preliminary Inspection Commission of the Madras University headed by Sir: A.L. Mudalior, the then esteemed Vice Chancellor of Madras University rejected the proposal and suggested that the College be built on the present

My Reminiscences

Prof: M. V. Varghese

site. Rev: Fr: Joseph Hadrean, the great builder of the college took up the challenge and constructed the ground floor of the present building and the main hostel in the record time of ten months. When the Inspection Commission Visited the next year Sir A.L. Mudalior expressed his great appreciation and exclaimed, "Father, you have wrought a miracle; the affiliation is yours"!

The College was thus started in 1944 as a first grade institution. The hostels and laboratories were far from what they are today. Only the Main Hostel was there. The younger boys of the intermediate class were accommodated in a hall and the older ones were housed in an old thatched cinema theatre. The laboratories were incomplete. Water used to be kept in buckets and the students had to carry it to their work bench. I have such pleasant memories of those days when we shared the hardships together and the whole college was a well-knit family with mutual love, regard and respect. I had also the unique privilege of being the acting physical director for about three months during the first year. In the evenings the play grounds used to be crowded with student enthusiasts, athletes and players.

An incident which brought Thevara to everybody's attention at that time was the Sir: C. P.—Perumanoor incident. Sir. C. P. Ramaswami Iyer, the then dictator-Diwan of Travancore was invited to inaugurate the Anglo-Indian Primary School at Perumanoor. The Travancore students of the college wanted to stage a black flag demonstration. But the interference of the police converted it into stone throwing. This incident infuriated Sir: C. P. so much that exaggerated small versions of this incident appeared in bold head-lines in all South Indian papers. An open air drama called 'Thevara. Yuddham' enacted by the students on the Lake View Grounds the previous week was construed by Sir C. P., as a rehearsal for this stone throwing. To please Sir.C.P., punitive measures were taken by the Government of Cochin as a few of the students, fathers and professor of the college.

Looking back on my professional career as a teacher I have every reason to feel proud of having

produced a large number of young men holding responsible positions in all walks of life. Though I had apparently been a task master I have even enjoyed some of their light-hearted mischiefs. To cite an incident, some of my BSc. students when I had advised to hang in front of their study-table a neatly drawn "Periodic Table", had drawn one, stuck it on the wall in one of the hostel rooms, covered it with a veil and invited Fr. Warden to unveil it. The Father not knowing what it was about, agreed to perform the ceremony. He after a short speech unveiled the chart and then followed firing of crackers and beating off drums to the utter dismay of the Father and merriment of the students.

I have the satisfaction that I have taken particular pains to be involved even in the intimate problems of student while at college and also after they have left the institution. I have followed their career with the deepest interest, rejoiced at their successes and partaken their failures.

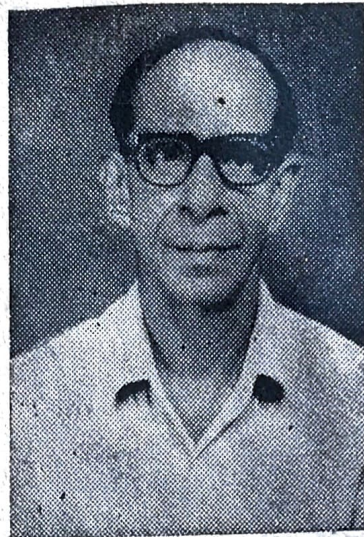
I have seen the college come up stone by stone, its growth and rise to the present day. I was intimately associated with the building of the chemistry Dept., its laboratories and libraries, to its present enviable stature that has won the praise of University commissions and the University Grant's Commission. Even the smallest bottle has a story to tell me. I realised about two years back that the pang of separation from these intimate associations would be very severe. So the last two years I was slowly weaning myself from it and I have to a large extent succeeded. I leave with a sense of satisfaction that I could contribute a little to the teaching of Chemistry in air place. I have always loved the students and the students returned the love in an abundant measure. I was overwhelmed with emotion at the several farewell parties they organised in various places, on my retirement. I was, no doubt, the victim of criticism during the student agitation days. That is understandable and I have absolutely no regrets.

I shall be failing in my duty if I do not say a word of thanks to my colleagues in the department who have always put in untiring efforts and worked as a family and regarded me as their elder brother ADIEU.

Blue Bouquet to you

Rev. Fr. Barnabas, C. M. I. who after a long and meritorious perview as Vice Principal and Professor (Commerce) retired in April, 1975.

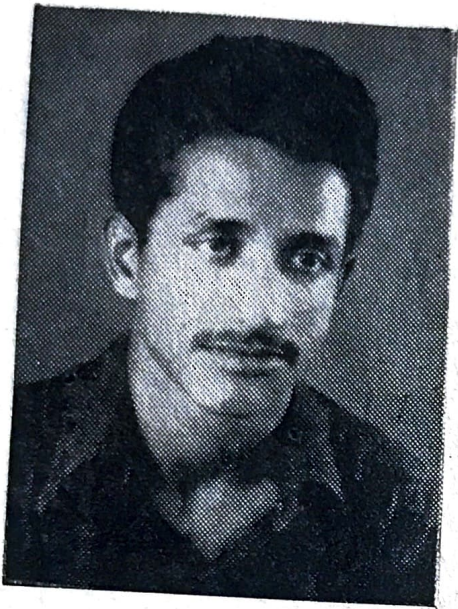

K. C. Thomas

തേവര കോളേജിന്റെ ഗൗരവമശാലയിലെ പ്രവർത്തകർക്ക് നേതൃത്വം നൽകി—വ്യാഴവട്ടക്കാലങ്ങൾ ഇന്നലെവരെ കൂട്ടുകാരായിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളോടു ഇന്ന് യാത്ര ചോദിക്കുന്നു.....വിദ്യാർത്ഥികളോടും നല്ലൊരു ലൈബ്രറിയനായി പ്രവർത്തിച്ച കെ. സി. തോമസ്സിന് എല്ലാ ആശംസകളും ഞങ്ങൾ നേരുന്നു.

P. C. PRASAD
 Union President
 University Union Executive

നാം ഇന്ന് കടന്നുപോയൊന്നിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുന്നോരു വിദ്യാർത്ഥിയെ, അവന്റെ കടമകളെ കടന്നു ചേർന്ന് ബോധവാനാക്കേണ്ട ആ വശ്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. രാഷ്ട്രീയരംഗത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടപെടൽ ഇന്നും ഒരു വിവാദപരമായ പ്രശ്നമാണ്. ആശാസ്യമല്ലാത്ത നിലയിലേക്ക് ചില രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളും നേതാക്കളും വിദ്യാർത്ഥികളെ തള്ളിവിടാറുണ്ടെങ്കിൽക്കൂടിയും ഭാവിപൗരന്മാരെന്ന നിലയിൽ രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തുനിന്നു തികച്ചും മാറിനിൽക്കുന്നത് ബുദ്ധിപൂർവ്വമായിരിക്കയില്ല. ശരിയായ നേതൃത്വമുണ്ടെങ്കിൽ, സ്വാതന്ത്ര്യസമരകാലത്തു പ്രകടിപ്പിച്ച അതേ ആവേശവും അർപ്പണബോധവും നവഭാരതനിർമ്മാണത്തിനും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനാകും.

വർഷങ്ങളോളം കൊളോണിയലിസത്തിന്റെ പിടിയലമർന്നു കിടന്നിരുന്ന ഭാരതത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷം കാൽനൂറ്റാണ്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടും ആശിച്ചത്ര രീതിയിൽ പുരോഗതിയുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നതു വാസ്തവമാണ്. ഭാരതത്തെപ്പോലെയുള്ള ഒരു വിശാല വികസനരാഷ്ട്രത്തിന് പല ദുർഘട പ്രശ്നങ്ങളെയും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്.

ജനസംഖ്യാപ്രശ്നവും പ്ലാനിങ്ങിലുണ്ടായ പിഴവുകളും ഒരു പരിധിവരെ തൊഴിലില്ലായ്മ തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിൽ നിന്നുളവാക്കിയ അസംതുപ്പിയ, അലസതയും മുതലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഒരു പിടി രാഷ്ട്രീയക്കാർ രാജ്യത്തു് അരാജകത്വവും അസമാധാനവും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ വിദ്യാർത്ഥികളേയും യവജനങ്ങളേയും കരുക്കളാക്കാനുള്ള ശ്രമം തുടർന്നു. തെറ്റിദ്ധാരണ ചെലുത്തി വിദ്യാർത്ഥികളെ അനാവശ്യമായി സമരരംഗത്തേക്ക് വലിച്ചിഴക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിച്ചു. വൈകിയാണെങ്കിൽപോലും ഈ പിന്തിരിപ്പൻ പിന്മാറ്റങ്ങളുടെ ഉള്ളുകള്ളികൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടും ഗവണ്മെന്റിന്റെ തക്കസമയത്തുള്ള ഇടപെടൽകൊണ്ടും ഈ ശ്രമം വിഫലമാവുകയാണ് ഉണ്ടായതു്. നിരന്തരം ഇത്തരം അപഹാസ്യമായ ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയ ഇത്തരക്കാർക്കെതിരെ നാം ജാഗ്രതകരായിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അടിയന്തിരാവസ്ഥ പ്രഖ്യാപനംമൂലം രാജ്യത്തു് വിഭിന്നം അച്ചടക്കം നിലവിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. രാജ്യമെമ്പാടും ഉണർവിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കർത്തവ്യബോധവും, ലക്ഷ്യബോധവും ഇന്ത്യൻ പൗരന്മാർക്കു് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

'ആര്യഭട്ടന്റെ' വിക്ഷേപണത്തോടെ നാം ശൂന്യാകാശരംഗത്തു് പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പൊക്കാരൻകുന്നുകളിൽ നടത്തിയ അണുശക്തിപരീക്ഷണവും, അണുശക്തി സമാധാനാവശ്യങ്ങൾക്കു മാത്രമെ ഉപയോഗിക്കു എന്ന നിലപാടും അന്താരാഷ്ട്രരംഗത്തു് നമ്മുടെ പ്രശസ്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. യുവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഈ നേട്ടങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളേയും ആവേശം കൊള്ളിക്കുന്നുണ്ട്. ഇടുങ്ങിയ ക്ലാസ്സുകളിലെ പുസ്തകങ്ങളുടെ ലോകത്തുനിന്നും സർഗ്ഗാത്മകതയും പ്രയത്നശക്തിയുടെയും പ്രകാശപൂർണ്ണമായ ഭാവനാലോകത്തിലേക്കുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രയാണം വരുംതലമുറയ്ക്കു് ആവേശം പകരുവാൻ പോന്നതാണ്.

ഇന്നത്തെ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ സങ്കീർണ്ണവും വിപുലവുമായ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളാണ് വിദ്യാർത്ഥികളുടേതു്. പ്രധാനമന്ത്രി പ്രഖ്യാപിച്ച 'ഇരുപതിനപരിപാടി'യുടെ ശക്തമായ പിന്തുണ നൽകി ഒരു പുതിയ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രത്തിലേക്കുള്ള ഭാരതത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള നവോത്ഥാനപങ്കുചേരാം.

തേവര കോളേജ് യൂണിയന്റെ കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്തായിരുന്നുവെന്നു വിലയിരുത്തുകയാണിവിടെ. യൂണിയന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവാൻ തക്കവിധം ഒരു നീണ്ട കാലയളവുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നത് ആദ്യംതന്നെ പറയട്ടെ. എങ്കിലും ഈ കലാലയത്തിന്റെ യശസ്സും പാരമ്പര്യവും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ യൂണിയൻ പ്രവർത്തകരെല്ലാം ഒരുമിച്ച് ആത്മാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിച്ചു.

1974 നവമ്പർ നാലാംതീയതി ബഹു; തൊഴിൽവകുപ്പുമന്ത്രി വക്കം പുരുഷോത്തമൻ യൂണിയന്റെ ഉദ്ഘാടനകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത ഉദ്ഘാടനയോഗത്തിൽ സുകുമാരൻ പൊറൈക്കാട് ആശംസാപ്രസംഗം നടത്തി. തുടർന്ന് 'മധുരമ' അവതരിപ്പിച്ച ഗാനമേള ഉദ്ഘാടനച്ചടങ്ങിനെ വണ്ണശബളമാക്കി.

കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും നാട്ടുകാരുടേയും യാത്രാ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി യൂണിയന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന സമരം ഐതിഹാസിക വിജയമായിരുന്നു. അധികാരികൾ വേണ്ടത്ര ബസ്സുകൾ തേവര ഫെറിവരെ ഓടാനനുവദിച്ചു.

'മുരളി ടോഫി' പ്രസംഗമത്സരം ഫെബ്രുവരി മാസത്തിലാണ് നടത്തിയത്. വിവിധ കോളേജുകൾ പങ്കെടുത്ത പ്രസ്തുത മത്സരത്തിൽ തൃക്കാക്കര ഭാരതമാതാ കോളേജ് ടോഫി നേടി.

ഫെബ്രുവരിമാസത്തിൽതന്നെ നടത്തിയ രാഷ്ട്രീയസിമ്പോസിയത്തിൽ രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളെല്ലാംതന്നെ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. ആവേശജനകവും വിജ്ഞാനപ്രദവുമായിരുന്നു അത്.

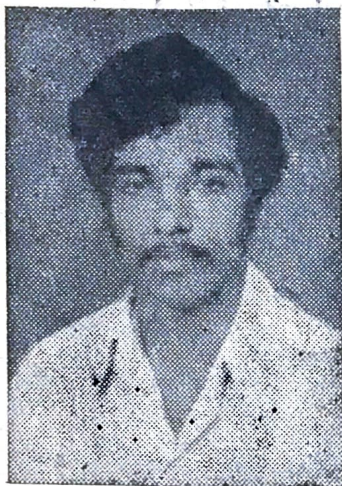
മാർച്ച് മാസത്തിൽ വിശ്വസാഹിത്യകാരനായ തകഴിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സമാപന ചടങ്ങുകൾ നടന്നു. സമന്വയം പത്രാധിപർ ജി. ബാലചന്ദ്രൻ, പ്രശസ്ത സാഹിത്യകാരനായ വൈക്കം ചന്ദ്രശേഖരൻ നായർ തുടങ്ങിയവർ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി.

കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ പരിപാടികൾ ഭംഗിയായും സമാധാനപൂർണ്ണമായും നടത്തുവാൻ സഹായിച്ച ഈ കലാലയത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥിസ്നേഹിതരോടുള്ള കടപ്പാട് ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ അനുസ്മരിക്കുന്നു. ബഹു: പ്രിൻസിപ്പലച്ചനോടും അദ്ധ്യാപകരോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് സാഭിമാനം ഈ വാക്കുകൾ ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

E. J. JOSEPH
Gen. Secretary

**Kerala University Football Captain
University Hockey**

**South Zone Combined
Varsities Hockey Vice-Captain.**

George Jacob

**University
Basket ball**

Jose Alexander

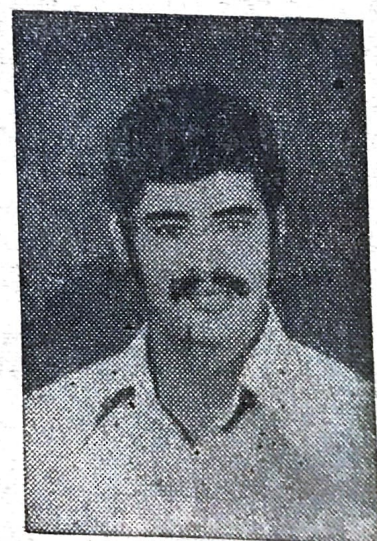

Hassan Koya P. S.

**University
Basket ball**

**Paul George
Indian Youth
Basket ball Team**

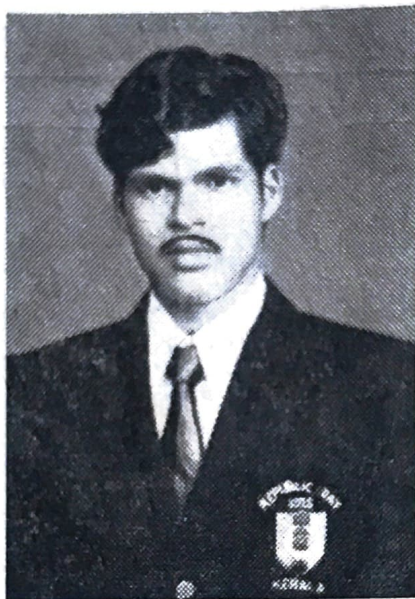

**Jones Paul
College Athletic Team
Captain-Best athlete**

U/o Girijavallabhan
senior most Under Officer

**commanders
of
tomorrow**

Cadet Captain Soudavas
attended the Republic
Day Parade in Delhi

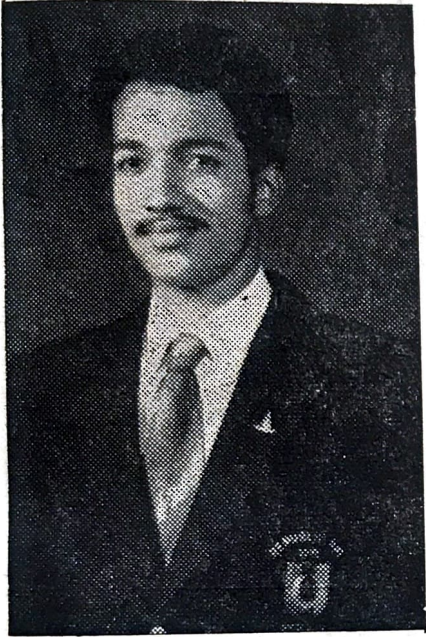
U/o Sreekumar
Trained with Gurkha men.

U/o Ibrahimkutty

U/o Siraj

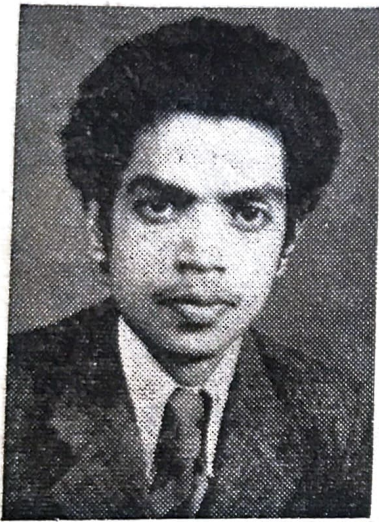

U/o Thambi attended the Republic Day Parade in Delhi.

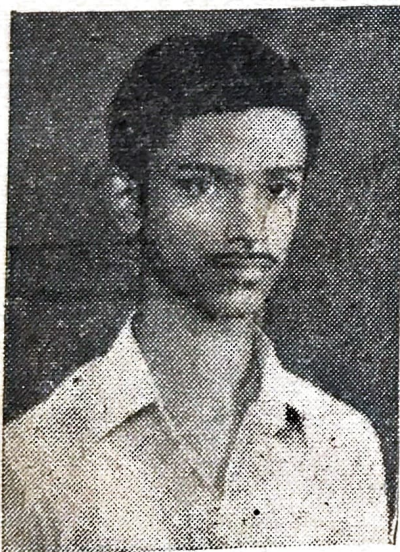

Cadets with the Principal and Commanding Officers

സാഹിത്യ

VITAMINS

മരിയ്ക്കാത്തവന്റെ ശവകുടീരം

ഞാനെന്റെ മനസ്സിന്റെ
തടവറയിൽ

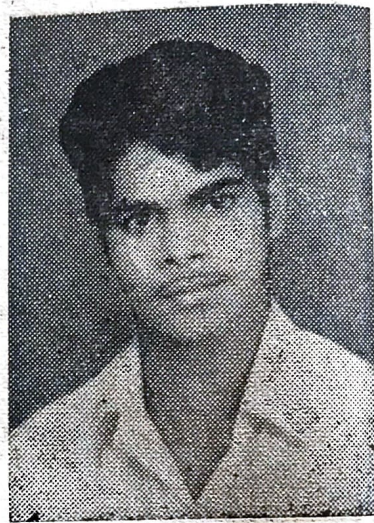

ശാഖലഭൂമികൾ കടന്നു.....

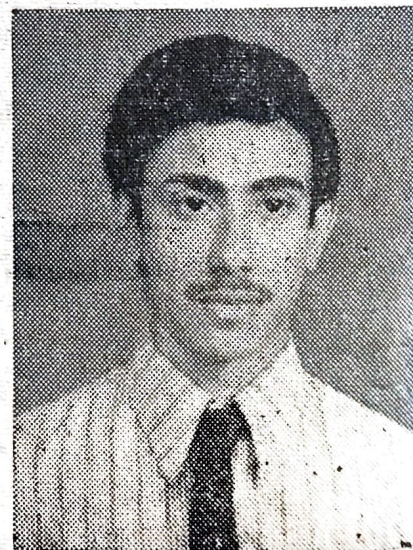

താളം

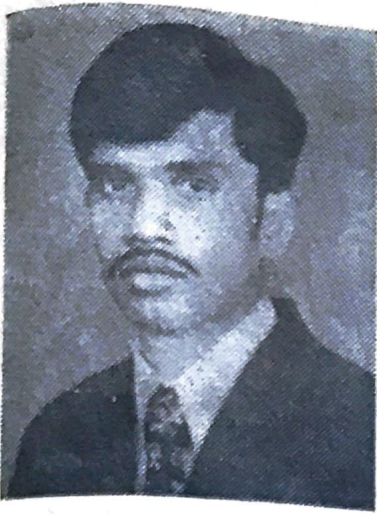
ശിരോമണികൾ

യ്യു.....നാണമില്ലല്ലോ

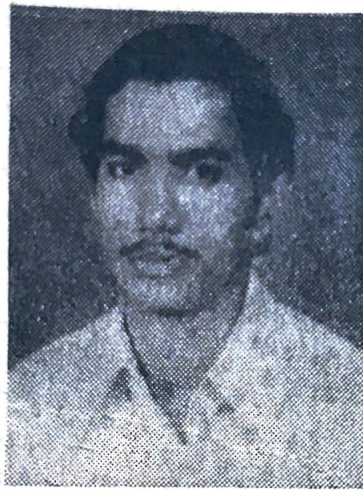
On the Bridge at Dusk

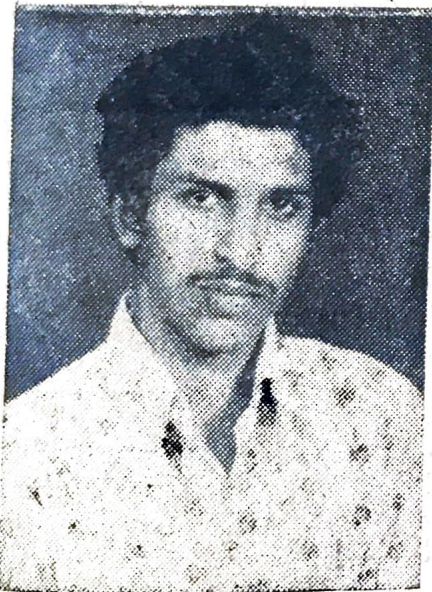
Ravi A. R. - writer

Verghese P. A. - writer

George K Joseph - writer

Sabu John P - musician

George Joseph
college champion

They Captured the University

Lokanathan
Instrumental Music

Johnny George
Instrumental Music

Abdul Rasheed
Fancy Dress

Thomas Payyappilli
Foot Ball

Jose Alexander
Actor

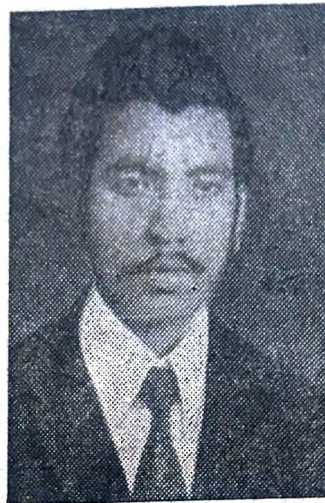
Venu
Body Beauty

Thomas Kattapana
Best Speaker

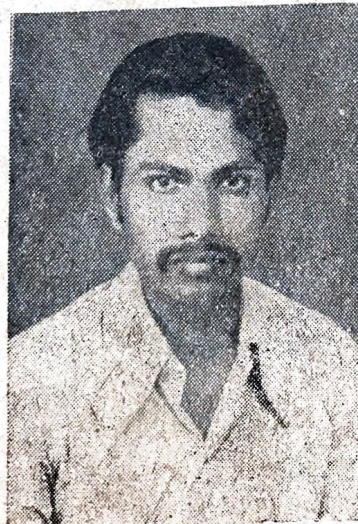
Vimalkumar
Poet

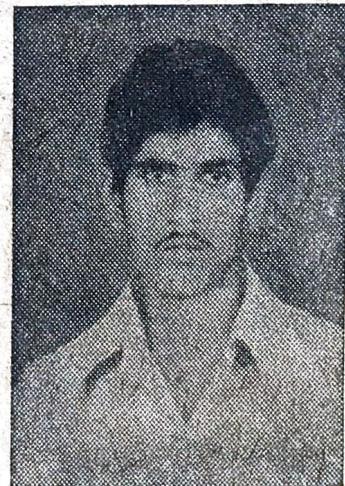
George
AICUF President

Appukuttan
Botany Assn.

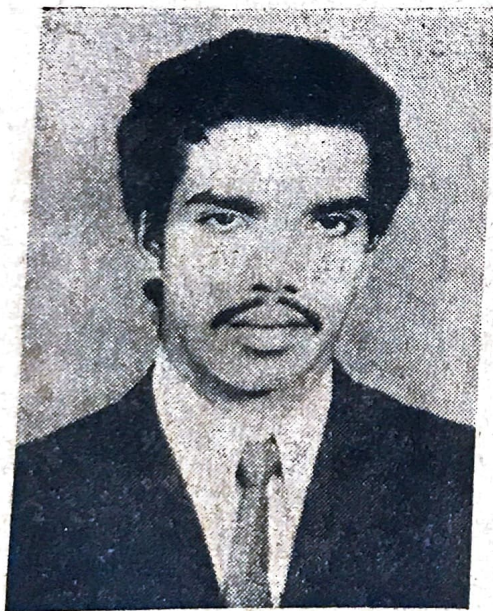
Sasidharan
Chemistry Assn.

Santhosh Kumar
Hindi Assn.

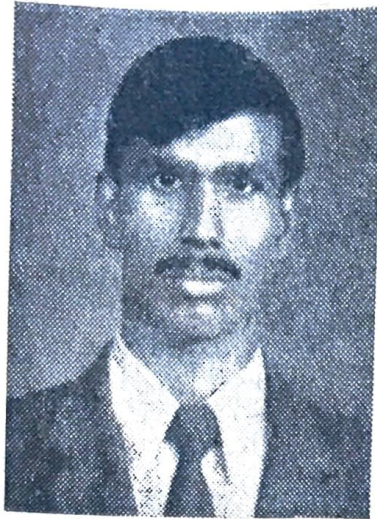
Ibrahimkutty P. A. - best physique

Mathew P. J. - champion

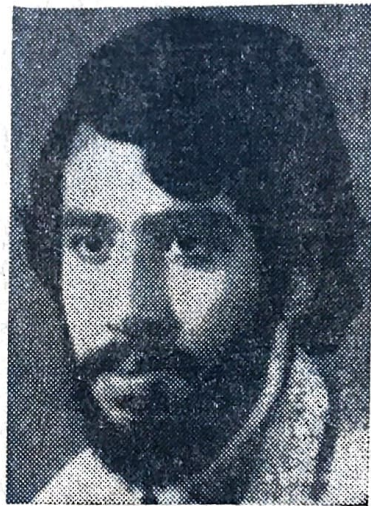
Victor Joachim - fancy dress

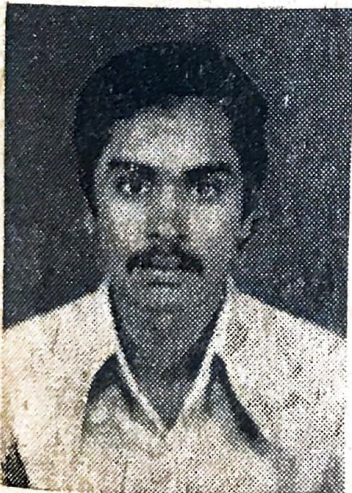
GOPI
A genius in Hindi

JACCB CHERIYAN
Planning Forum

GEORGE KORAH
Member of the Federation
of Indian Photography

STEPHEN
Foot-Ball
Volleyball

MATHUKUTTY
Essayist

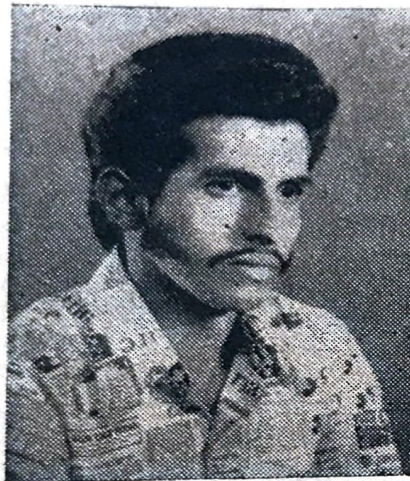
PRADEEP
Weight Lifting

John J. Poulose

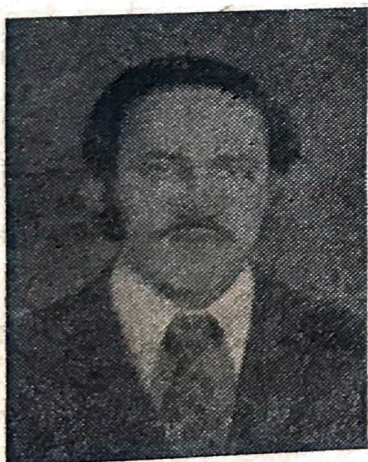

Third Group Representative

Jose M. J.
Arts Rep.

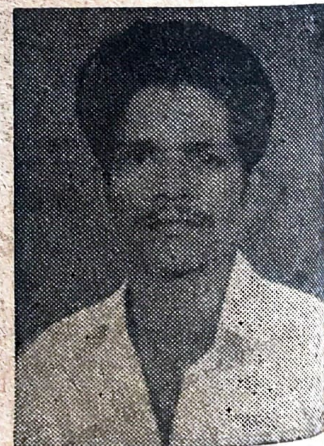
Varkey Antony
First Group Rep.

Simon
Post Graduate Rep.

Sebastian
Second Group Rep.

Sankarankutty K. S.
Social Service

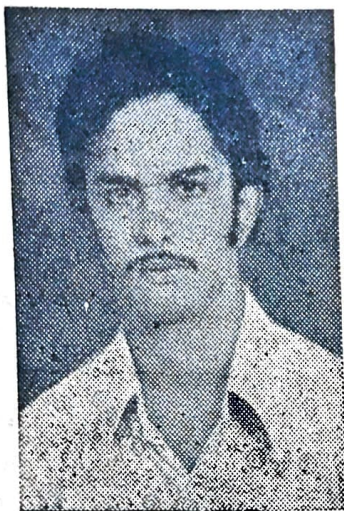
officers

Raju Verghese

Physics Assn.

Sudhakaran
Malayalam Editor

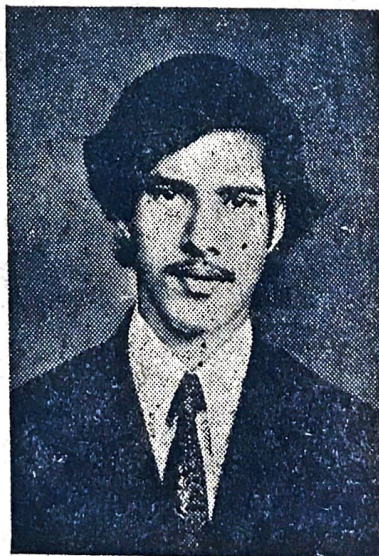
Govindhan Kutty
Hindi Editor

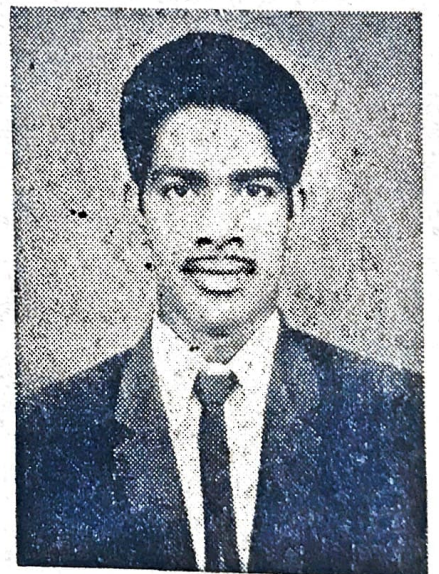
Really Sincere .....?

Suresh Babu
Zoology Assn.

Joy
Economics Assn.

Raphael
Sociology Assn.

Hon. 'Vakkom' Purushothaman
inaugurates the Union

College Union Inauguration

Presidential Address
by P. C. Prasad

Best wishes to the Union
by Suku aran Pottakkadu

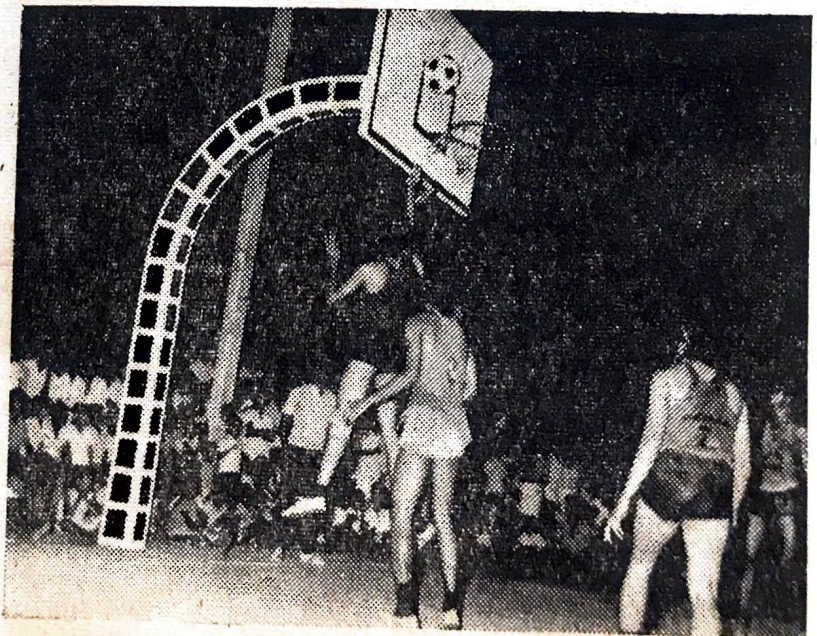
Bertholomeo trophy finals

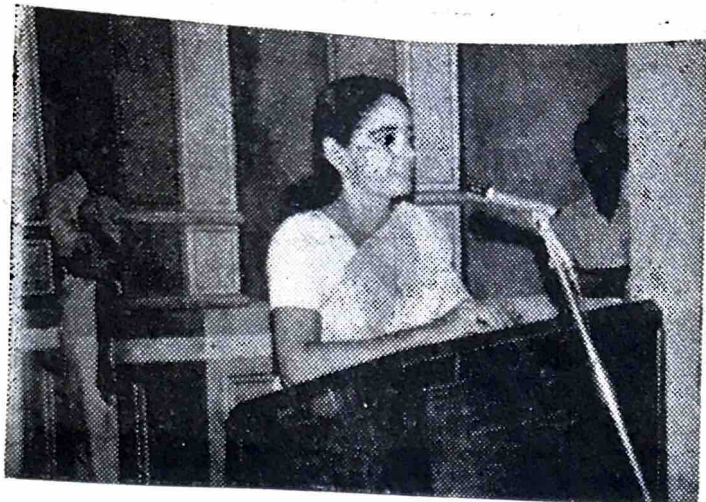
Trophies ! Trophies !

Players being introduced to the chief guest Rajendran

A suspense moment

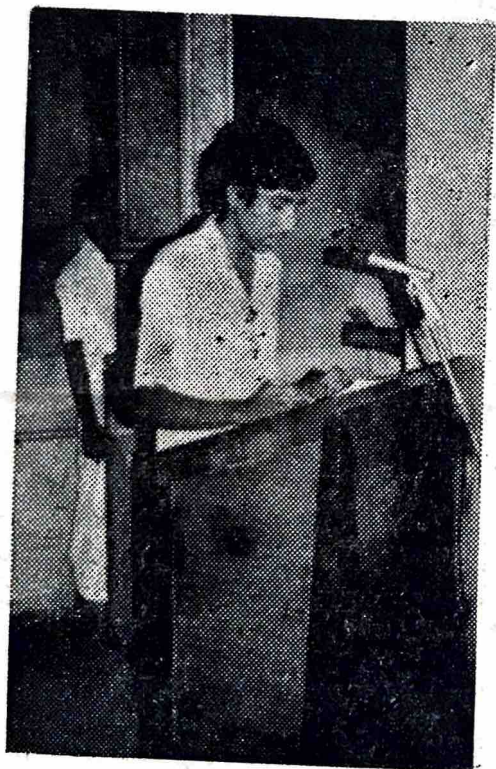
Thankamma Jacob Inaugurates

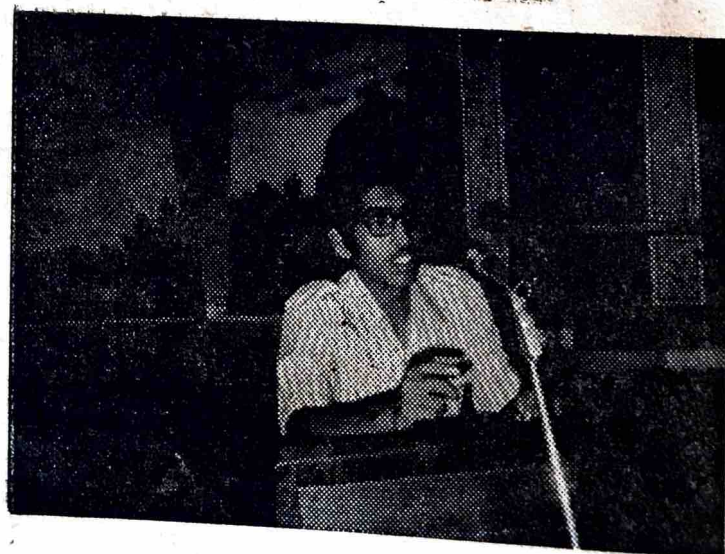
Fr: Adappore
Addresses the Meeting

AICUF

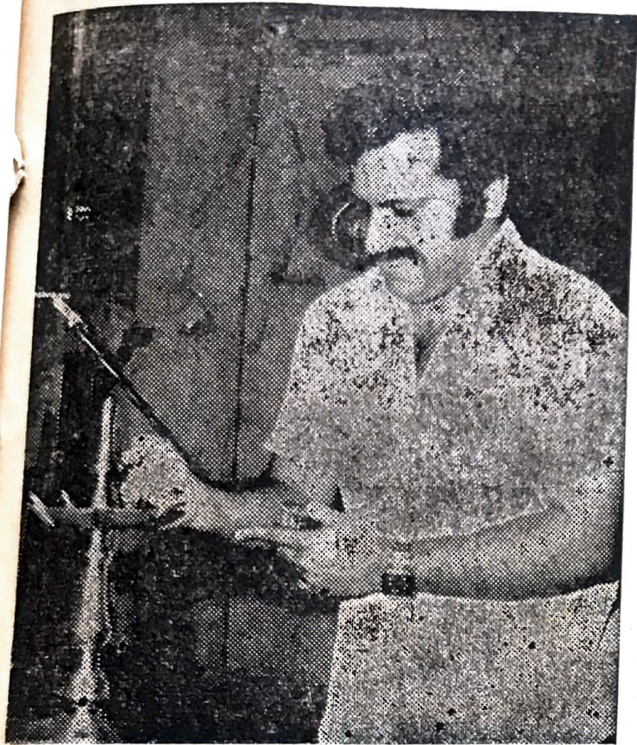
FESTIVAL

Felix, Unit Secretary
Presents the Report

AICUF Joseph thanks the gathering
Now he is the Regional Secretary and
President of the Unit

Jayachandran Inaugurates

“ഉത്തരാലാ.....ഉത്തരാലാ.....” അമ്പിളി

Dinesh Kumar, Arts Club Secretary
expresses his sincere thanks

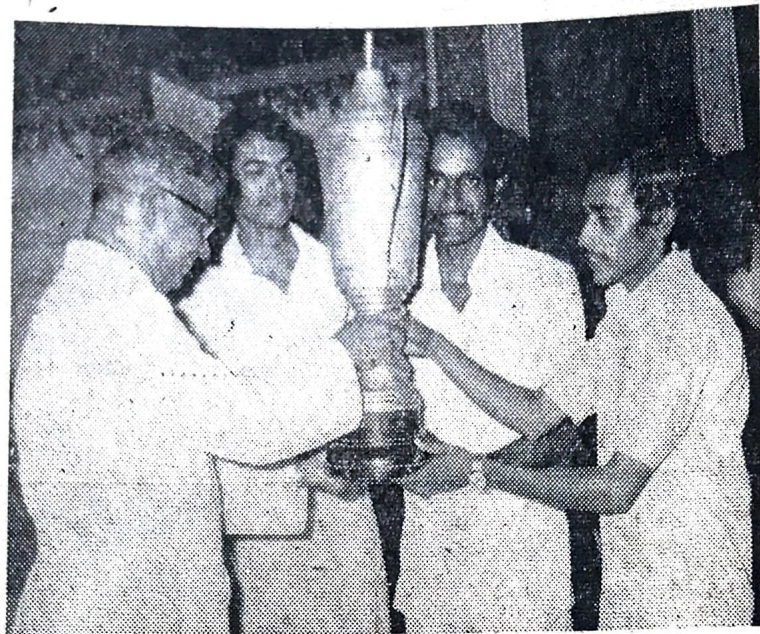

ARTS CLUB
Prasad receives the trophy from
Hon. Vakkom Purushothaman
(Instrumental Music - State Youth Festival
conducted by K. S. U.)

MURALI TROPHY DEBATE

DEBATERS

THE TROPHY IS GIVEN TO
BHARATMATHA COLLEGE

CONVENER RADHAKRISHNAN
THANKS

A. A. K. Nambiar I.A.S. unveils the photo of Prof. Varghese.

Farewell to Prof. Varghese

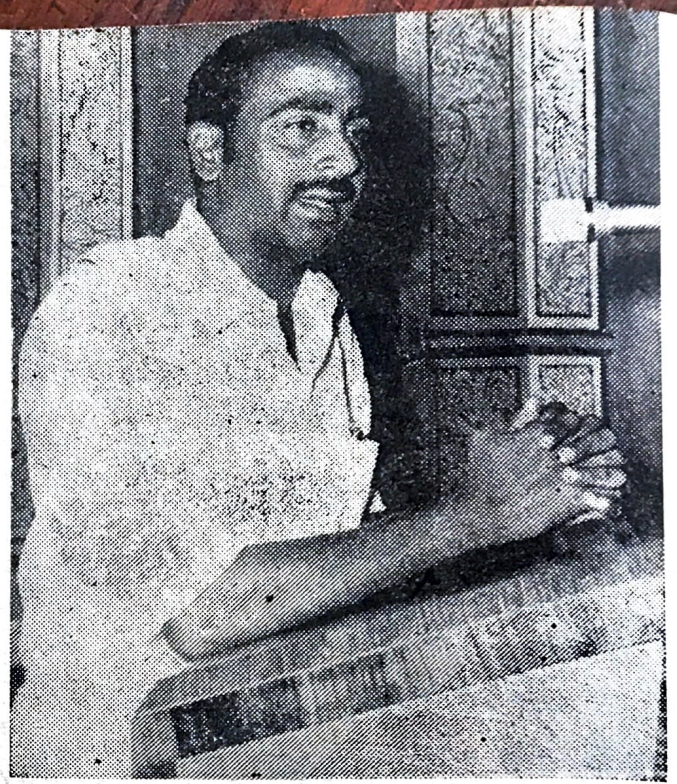
. Nambiar wishes him all the best,

Justice George Vadakkal delivers the Farewell Address.

'Thakazhi' delivers the Valedictory Address

'Samanwayam' Balachandran Speaks

College Union Day

'Vaikom' being garlanded
by a Union member.

'Madhurima' entertains the students

The Viewers' reaction is the best praise for the work done.

WITH BEST COMPLIMENTS FROM :

CHAKOLAS

TRICHUR - ERNAKULAM

A MAJOR BREAK-THROUGH IN SCIENTIFIC STORAGE

**THAT IS WHAT WE HAVE ACHIEVED. IT HAS BEEN NO MEAN TASK
IT REQUIRED DEDICATED SERVICE,
SPECIALIST SKILL AND ATTENDANT FACILITIES**

ALL THAT WE HAVE:

**WE HAVE A NET WORK OF 48 WELL EQUIPPED STORE
HOUSES, SPREAD OVER THROUGHOUT THE STATE**

WE ALSO UNDERTAKE:-

*Shipping clearance, Railway clearance, transportation, Storage and distribution
of food grains, CARE cargo, fertilizers etc. etc.*

*Disinfestation of stock in the Warehouses and also at party's own premises
at very moderate rates.*

Soil fumigation in the nurseries and gardens

**FOR ANY STORAGE PROBLEM - BANK ON US. WE WILL LOOK AFTER YOU.
YES, IT WILL BE OUR PLEASURE.**

Kerala State Warehousing Corporation

P. B. NO. 1727 COCHIN-682016

Gram: KERWACOR

Phone: 31537 35069

La Transposition

Rev. Fr: GABINUS C. M. I.

Avant d'écrire ce que je voudrais dire sur le sujet, je voudrais féliciter, Monsieur Josemon Pudusery, Rédacteur en chef pour avoir le bon sens de donner pour la première fois dans la histoire de la publication du périodique, une place même si très petite à "la lingua franca". Ce serait, je l'espère un moyen d'encourager les étudiants du français de notre collège pour apprendre l'art d'écrire.

On m'a demandé d'ajouter aussi que l'imprimerie où on fait imprimer ce périodique ne possède pas les signes des accents nécessaires pour le français. Les articles en français qui se trouvent dans ce périodique ont des accents incorrects pour lesquels on demande pardon aux lecteurs.

J'espère que ce que je vais donner ici-bas sera utile aux étudiants dans le travail de traduction. La transposition est un procédé qui consiste à remplacer une partie du discours par une autre sans changer le sens du message. Si le message (sens global) de "He almost fell" est bien équivalent de "Il a failli tomber", il faut reconnaître que le détail des réalisations diffère considérablement, puisque "almost" (adverbe) est ici rendu par "failli" (verbe). Nous sommes là devant le passage d'une partie du discours à une autre, "almost" et "failli" appartiennent à deux espèces différentes. C'est même, sans nul doute, le type de "passage" le plus fréquent auquel doit faire face le traducteur. Qu'il suffise d'en montrer ici le mécanisme par des exemples.

a) adverbe / verbe:

- He *merely* nodded: Il *se contenta de* faire oui de la tête.
- He *will soon* be back: Il *ne tardera pas à* rentrer
- Since 1952 our foreign trade has improved *steadily* Depuis 1952, notre commerce avec l'étranger *n'a cessé de s'améliorer* (Le Monde)

b) Verbe / nom

- As soon as he *gets up*: *Dès son lever*
- When Parliament *reconvenes*.....: *A la rentrée* du parlement ...;
- Before he *comes back*;: *Avant son retour*

c) Nom / participe passé

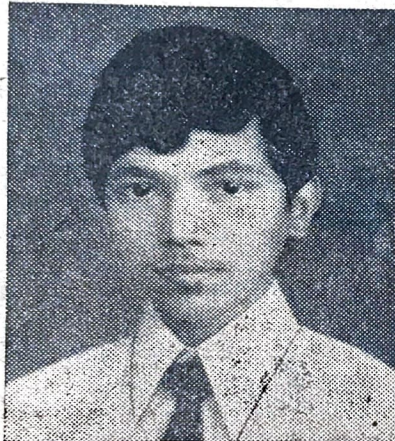
With the loss of active allied support, the anti-bolshevist rebellion collapsed (C. Hayes); *Prive'e de l'appui actif des alliés*, la révolte anti-bolchevique s'effondra (Double TR: nom / participe passé et adjectif / nom): cette transposition s'effectue régulièrement après "with" dans des expressions telles que: "with the able assistance of; seconde' admirablement.

d) verbe / préposition

- Reports *reaching here indicate that* . . . .: *D'après* des informations recues ici (Egalement, d'après nos informations)" On notera que la deuxième traduction transpose "reaching here" par "nos"

(Voyez la page quatre)

Le français dans le monde

Mathieu Xavier

Le français est une langue universelle qui a tiré son origine de la France. Sans doute on pourrait dire qu'elle a une place à côté de l'anglais dans tous les aspects. Il ya beaucoup de pays qui parlent français. Dans les pays comme la France, le Canada, surtout dans la Province de Québec, la Suisse, le Sénégal, la Tchad, l'Haute-Volta, la Tunisie, l'Algérie, le nord de l'Afrique, le Congo Belgique, la Louisiane, la Guinée, les Antilles françaises, la Martinique, la Guadeloupe, le Madagascar, l'île Réunion, l'

île de Maurice etc, le français se jouit de la position de la langue officielle. Et presque tous les pays européens considèrent cette langue aussi importante que l'anglais. Les anciennes colonies françaises de notre pays ont une culture vraiment française à cause de la langue. Cette langue a une influence que nulle autre langue ne se prétend.

Ce beau langage des Français a été une langue importante dès le temps très ancien. Autrefois les rois et les seigneurs de l'Angleterre, laquelle est la mère-patrie de l'anglais se servaient du français au lieu de l'anglais. On le considérait comme une langue de l'aristocratie.

La littérature française est une des meilleures littératures du monde. Elle commença à se fleurir au douzième siècle. Si nous avons un coup d'oeil à cette littérature nous pourrions voir que les écrivains qui ont contribué à son progrès exceptionnel sont Pierre Corneille, Molière, Boileau, Racine, Victor Hugo etc. Corneille et Racine ont atteint le plus haut degré de la grandeur tragique. Polyeucte, Cinna, le Cid etc. sont des œuvres fameuses de Corneille. Andromaque, Britannicus, Phèdre etc. sont les pièces principales de Racine.

Peut-être la culture française soit la seule culture qui maintient sa pureté sans se mêler aux autres cultures. Elle se peut prétendre un haut degré de la pureté, laquelle est la fondement d'une culture qui digne de son nom. Si on feuillet des pages de l'histoire, on pourrait remarquer que la France a considéré l'élévation de sa culture et de sa langue plus importante que toutes les autres choses; L'anglais a gagné son importance à la suite de conquête. Les Anglais ont forcé des nations à accepter leur langue et leur culture. Leur but était d'élargir leur influence et de promouvoir des affaires commerciales. Les Français au contraire, ont fait avancer leur langue et leur culture seulement par la communication culturelle. Même si, la France a seulement eu un peu de colonies en Asie et en Afrique, l'influence du français est aussi importante que celle de l'anglais dans presque tous les pays.

Comme nous savons, il ya une tendance à éliminer la première importance de l'anglais en quelques régions du monde. Mais le français au contraire, s'intéresse plus pays que d'autrefois. Quand on parle du français, il ne faut pas oublier le rôle de l'organisation - 'L' Alliance française dans le répandre de cette belle langue des Français.

et aussi de leur culture. Lorsqu' on s' aperçoit que une petite branche de l' alliance française a' Buenos Aires se contient douze milles memberes, c' est meme impossible pour une appreciation en gros que, a' quel extent touche l' influence du francais.

Il ya une academie en France - L' Academie française - qui embrasse presque toutes les e'lites dans la domaine de la litte'rature française. Elle a la autorite' supreme dans tout ce qui concerne la langue française. Elle a le mot final dans toutes les choses. Nous ne connaissons pas une autorite' semblable dans le cas de l' anglais.

Meme si c' est un ouvrage difficile de Peser l' importance du francais, dans le monde a' present, Qu' on en fasse de son mieux. Le francais est une des langues vivantes. Elle est une langue officielle des Nations - Unies. c' est obligatoire pour les employe's des Nations - Unies d' avoir au moins la connaissance fondamentale de ce langage.

Le francais a une popularite' comme celle de l' anglais, comme une langue officielle d' un niveau international. Presque tous les documents et les matieres d' importance internationale comme le passeport, le visa, les cartificats de la vaccination, le certificat d' sante' etc. sont ecrits en francais aussibien qu' en anglais. Presque soixante pourcentage d' entretiens parmi les chefs du monde se conduisent en francais. Beaucoup de personnes importantes ont la connaissance du francais aussibien que d' anglais. Par exemple, notre Premier ministre mme. Indhira Gandhi Peut parler en assez bon francais. Sa saintete' le Pape s' adresse souvent a' son audience en cette belle langue.

C' est un langage de la diplomatie a' cause de sa precision. Il n'ya pas de diplomate fameux qui ne sait le francais. Sa Pre'cision aide beaucoup de professionnels comme les docteurs, les savants, les auteurs etc. Meme au present on recoit encore beaucoup de bulletins medicaux des pays etranges en francais.

Un jour, s'il arrive que vous soyez une touriste, vous Pouvez compter sur le francais aussibien que l' anglais. Sans la connaissance du francais, il est impossible meme pour se rever d' un voyage universel. Si l' on desire d' aller a l' e'tranger pour son education, le fran,cais vous aidera beaucoup. Pour etre une guide de touriste cette langue est necessaire.

En, Angleterre it est obligatoire d' e'tueier le fran,cais comme la seconde langue. Les e'tudiants passent deux ou trois ans a' Paris pour comple'ter leur cours fran,cais. Peut-etre on Parle meilleur fran,cais a' Londres qu' a' Paris. Ainsi, Presque tous les pays donnent beaucoup d' importance au fran,cais.

La litte'rature fran,caise a influence' beaucoup le Progre's des litte'rature des autres langues comme celle del' anglais, de l' espagnol, celle du flamand etc. Et trop d' autres langues doivent leur progre's au fran,cais. Plus souvent on trouve des expressions et des phrases fran,caises comme tete a' tete, sang froid, coup de main, coup d' E'tat, raison d'etre etc. dans des oeuvres des langues voisines. Une assez Profonde connaissance du fran,cais nous aidera a' comprendre les e'crivains des autres langues; spe'cialement des langues e'urope'ens.

Si l' on peut prendre quelque inte'ret en cette langue, il-ne la trouvera pas tre's difficile de le maitriser. Meme si, d'abord elle vous parait un peu difficile, une fois que vous e'tes accoutume' au system d' e'tudies vous la trouverez bien facile. Tout d' abord il faut apercevoir la grammaire fran,caise. Puis, on peut la mettre en pratique avec l'aide de la vocabulaire limite'e.

Pour parler fran,cais, il faut avoir une assez bonne connaissance de la prononciation. L' on qui apprend le fran,cais sans la Prononciation serait comme un vieillard sans sa canne. S'il arrive que vous soyez dans un cafe' fran,cais et que vous disiez au garcon "J'ai une grande faim - si la prononciation n' est pas correcte le garcon vous comprendra comme-J'ai une grande femme". Vous pouvez voir vous-meme donc, le changement du sens par la prononciation impropre d' un mot simple!

On peut s' instruire facilement le fran,cais si l' on s' en tient au choses surs-dites. Et c' est une langue tre's importante dans le monde au present. Si cet essai encourage quel qu' un d' apprendre cette belle langue, je serais hereux que j' ai accompli un ouvrage utile.

(Je me sers de cette occasion pour exprimer ma reconnaissance a' M. Charles Blouin (qui est la secretaire de la faculte' de litterature de l' universite' de Louval au Canada) et a' M. George Gabriel M. B. B. S. qui m' ont fourni de beaucoup de points de cet essai; sur tout a' mon Professeur Pe're Gabinus dont l' aide continue m' encourage

La Transposition.....

- e) adverbe / nom
— He spoke *well* of you: Il a dit *du bien* de vous
— "It is *popularly* supposed that . . . .; *Les gens* se figurent que. . . . .
- f) Participe passe' / nom:
— He sheltered his cigarette in his *cupped* hand; Il abritait sa cigarette dans le *creux* de sa main.
- g) adjectif / nom
— In the *early* XIX century: au *debut* du XIX sie'cle
— As timber becomes more *valuable* . . . .: avec la *revalorisation* du bois . . . . .
- h) adverbe / adjectif
— The evening was *oppressively* warm:
— La soire'e e'tait d'une chaleur *accablante*
— grown wearisome *from constant repetition*; qui finit par lasser a' force d'e'tre re'pe'te'.

On pourrait multiplier des cas de transposition qui sont obligatoires quand on passe d'une langue a'l'autre. J'ai l'intention d'attirer l'attention des lecteurs a' ce phenome'ne dans des langues.

WORK WHILE YOU WORK
AND PLAY WHILE YOU PLAY

SAVE WHILE YOU EARN
AND RELAX WHILE YOU RETIRE

Start SAVING today to secure your life tomorrow

with

The South Indian Bank Limited,

(Regd. Office: Trichur)

we have a variety of attractive Savings Schemes suited to every purse

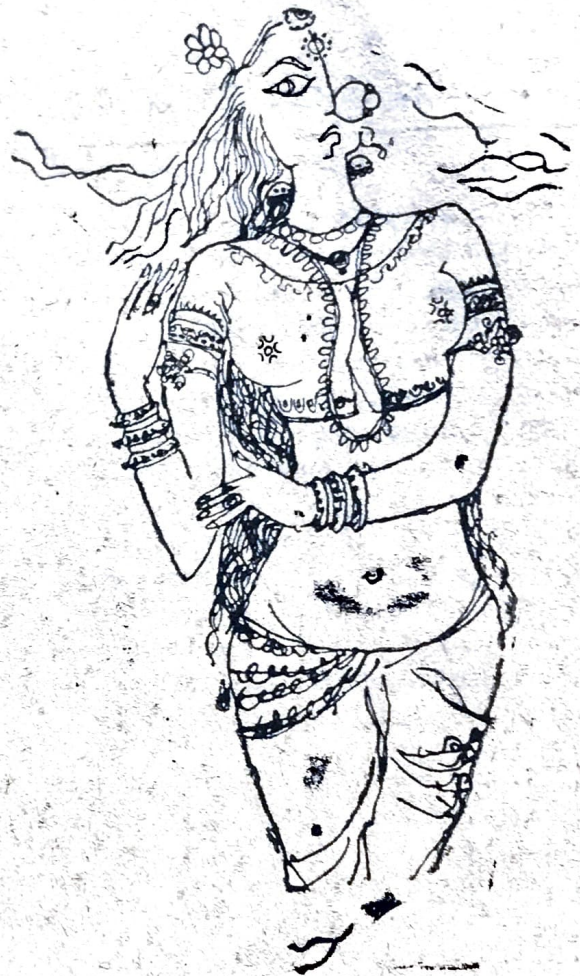
ശിൽപസുന്ദരിമാരോടു്

വേണുഗോപാൽ ജി.

ശിലായുഗത്തിലെ നർത്തകിമാരെ,
ശിൽപസുന്ദരിമാരെ - നിങ്ങൾ
ശ്വാമവണ്ണം പരന്നു കിടക്കുമ്പോൾ,
ശിവക്ഷേത്രത്തിലെങ്ങിനെ വന്നു?

നർത്തനം ചെയ്തു മടുത്തോ? നിങ്ങൾ—
നിർത്തിയതെന്തി മോഹന നടനം
നീലനിലാവിൻ ലഹരിയിൽ മാത്രമേ,
നൃത്തം ചെയ്യുകയുള്ളോ?

കാര്യം, കരയുന്ന കടലും, തിരയും.
കൈകൊട്ടിച്ചിരിയ്ക്കും കരയും കണ്ടു
കാലങ്ങൾ പിന്നിട്ടു നിങ്ങൾ നിന്നീ—
കാലുകൾ തളരുകയില്ലേ?

വി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ

1974- ഒക്ടോബർ 7. ഭാരതം വേദനിച്ചതും കേരളം പൊട്ടിക്കരഞ്ഞതുമായ ദിനമാണിത്. നവഭാരത ശില്പികളിലൊരാളായ കേരളത്തിന്റെ പൊന്നോമന പുത്രനായ വി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ ഡൽഹി നഗരത്തിലെ ബി. ബി. പാസ്റ്റ് ഹോസ്റ്റിറ്റിലിൽ വെച്ച് ഹാർവർഡ് സർവ്വകലാശാലയിൽ മനഃശാസ്ത്ര പഠനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കെതിരെ നയരൂപീകരണത്തിൽ അനൗപമ സംഭാവന നൽകിയ ആ വിവാദ പുരസ്കാരങ്ങൾ അന്ത്യം മുഖം നെഹ്റു യുഗത്തിന്റെ അവസാന കണ്ണിയായിരുന്നു വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടത്. അഭിനന്ദനത്തിന്റെ പൂച്ചെങ്കിളും, അപമാനത്തിന്റെ കൂരമ്പുകളും, ധാരാളമായി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാ വിവാദങ്ങൾക്കും വിമർശനങ്ങൾക്കുമുപരിയായി വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന വ്യക്തിത്വവും രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി സ്വയം സമർപ്പിച്ച ജീവിതവുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്.

1896- മെയ് മാസം 3ാം തീയതി പ്രഗത്ഭരായ അഭിഭാഷകനായ കമ്മ്യൂട്ടർ കൃഷ്ണമേനോന്റെ മകനായി കോഴിക്കോടു വെങ്ങാലിൽ വീട്ടിൽ ജനിച്ച കൃഷ്ണമേനോൻ കോഴിക്കോടു മുനിസിപ്പൽ സ്കൂളിലും തലശ്ശേരി ബ്രണ്ണൻ കോളേജിലും ആയത്ത് പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നിർവഹിച്ചു. തുടർന്ന് 1919-ൽ മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസി കോളേജിൽ നിന്ന് ബിരുദം സമ്പാദിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥി ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ആനിബസന്റിന്റെ തിയോസഫിക്കൽ സൊസൈറ്റിയിൽ ആകൃഷ്ടനായ ഇദ്ദേഹം 1919 മുതൽ 1923 വരെ ആനിബസന്റിന്റെ ദേശീയ സർവ്വകലാശാലയിലെ അദ്ധ്യക്ഷനായത്ത്. പിന്നീട് ഉപരിപഠനത്തിനായി ലണ്ടനിലെത്തിച്ചേർന്ന മേനോൻ നീണ്ട 34 വർഷം അവിടെ താമസിച്ചു. ലണ്ടനിലെ വിവിധ സരസ്വതിക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് വിജ്ഞാനമാർജ്ജിച്ച കൃഷ്ണമേനോൻ അഭിഭാഷക ബിരുദം നേടിയതും ഇവിടെ വെച്ചായിരുന്നു. ഇൻഡ്യൻ സാമൂഹിക സമരത്തിന് തുറന്ന പിന്തുണയും ബ്രിട്ടീഷ് മേൽക്കോയ്മയെതിരെ പ്രത്യക്ഷ സമരവുമായി സുര്യനസ്തമിക്കാത്ത നാട്ടിൽ തന്നെ 'ഇൻഡ്യാലീഗ്' എന്ന സംഘടന രൂപവൽക്കരിച്ച മേനോൻ ബ്രിട്ടീഷ് രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ലേബർ പാർട്ടിയംഗമായി. 'ഡൻറി'-മണ്ഡലത്തിൽ നിന്ന് പരാജയപ്പെട്ട സ്ഥാനാർത്ഥിയാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് കോടതികളിൽ അഭിഭാഷകനായി ഈ അവസരങ്ങളിൽ ജോലി നിർവ്വഹിച്ചിരുന്ന ഇദ്ദേഹം പല സാംസ്കാരിക

സംഘടനകളുടെയും ഭാരവാഹികളായിരുന്നു. മണ്ഡലത്തിലായാലും അംഗീകാരം ലഭിച്ച ആധിപത്യ സൃഷ്ടിക്കുക കൃഷ്ണമേനോന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സവിശേഷതയായിരുന്നു.

വിവിധ അന്തർദ്ദേശീയ സംഘടനകളിൽ ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് 1930 മുതൽ തുടർച്ചയായി പങ്കെടുത്തു മുതലാണ് മേനോൻ ഭാരതത്തിന്റേതെന്ന തുടക്കമിട്ടത്. 1947-ൽ ബ്രിട്ടണിലെ ആദ്യത്തെ ഇൻഡ്യൻ അംബാസഡർ ആയും 1950 മുതൽ 1962 വരെ അയർലന്റിലെ ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധിയായും ഇദ്ദേഹം സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധി സംഘത്തിന്റെ തലവനായി 1952 മുതൽ 1962 വരെ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയിൽ ഭാരതത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ച ഈ പ്രഗത്ഭ വാഗ്മി, പ്രതിയോഗിയെ ആശയത്തിലൂടെ അമർച്ച ചെയ്യുന്നതിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് കൃഷ്ണമേനോൻ സംസാരിക്കണമെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയിലെ വിശാലമായ ഹാൾ വിവിധ രാഷ്ട്രപ്രതിനിധികളെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു കവിയുമായിരുന്നു. അർത്ഥസംബന്ധം, ആശയം-ഭീരുവുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ അത്രയേറെ ആസ്വാദകങ്ങളായിരുന്നു.

സാമൂഹിക സമരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിരൽ ചൂണ്ടുകയും വണ്ണവിവേചനത്തിനെതിരെ മുഖം കുറുപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ചേരനായത്തിനുവേണ്ടി ഉറക്കെ വാദിക്കുകയും ചെയ്ത മേനോൻ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പ്രവാചകനായിരുന്ന പരുക്കൻ സ്വഭാവവും മുൻകോപക്കാരനുമായി പലപ്പോഴും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മേനോൻ നെഹ്റുവിന്റെ ഉറവിടമായിരുന്നു. 1961-ൽ കാഷ്മീർ പ്രശ്നം ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അഭിനന്ദനാർഹമായ രീതിയിൽ 10 മണിക്കൂറിലേറെ സുബീർഘമായി പ്രസംഗിക്കുകയും 2 ക്ലപ്പ് പായ കടിച്ച മേനോന്റെ രൂപം ഭാവവും, വാക്യധാരണിയും പ്രേക്ഷകരുടെ മുക്കുക്കണ്ണു പ്രസംഗം പാത്രീഭൂതമായി. പ്രതിയോഗികളെ പ്രതിസന്ധിയിലാക്കുകയും, നിഷ്പപകൃഷ്ട മതികളുടെ പ്രീതി സൃഷ്ടിക്കുകയും, അനുകൂലികളുടെ പിന്തുണയ്ക്കു ആഴ്ച വാദിച്ചുകൊണ്ടും ചെറു ആ പ്രസംഗം കൊണ്ടു തന്നെ മേനോൻ മാതൃരാജ്യത്തിൽ വെച്ച് ഇന്ത്യാ - ചൈനാ

ഭാരതത്തിന്റെ വിവാദപുരുഷൻ

ത്തിനും, കൊറിയൻ യുദ്ധത്തിനും അനുരജ്ഞനാനന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചതു മേനോന്റെ നയതന്ത്രജ്ഞതയുടെ മകടോദാഹരണമാണ്.

1953 മുതൽ 1957വരെ രാജ്യസഭയിലും 1957 മുതൽ 1962 വരെ ലോകസഭയിലും അംഗമായിരുന്നമേനോൻ 1962-ലെ ചൈനയുമായുള്ള യുദ്ധസമയത്തു രാജ്യരക്ഷാ വകുപ്പ് കൈകാര്യം ചെയ്ത സുപ്രസിദ്ധനും, കപ്രസിദ്ധനുമായ വ്യക്തിയായിരുന്നു. 'ഉത്തര വാദിത്വരഹിതമായ യുദ്ധസമീപനം' എന്ന ആരോപണംമൂലം മന്ത്രിസ്ഥാനം രാജിവെയ്ക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനായ ഇദ്ദേഹം സ്വദേശത്തും, വിദേശത്തും, അന്ന് വിവാദപുരുഷനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ അന്ന് കറുത്തുപിടിച്ചിരുന്നവർ തന്നെ ഇന്നദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘവീക്ഷണത്തേയും സമചിത്തതയേയും മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിക്കുന്നുണ്ട്. അമേരിക്കയുടെ ബോംബർ വിമാനങ്ങളോ, റഷ്യയുടെ സൈനിക ടാങ്കുകളോ പയോഗിച്ച് യുദ്ധം ചെയ്തു വിജയിക്കുന്നതിനേക്കാൾ സ്വന്തം യുദ്ധസാമഗ്രികൾ ഉപയോഗിച്ച് യുദ്ധം ചെയ്തു പരാജയപ്പെടുന്നത് ശ്രേഷ്ഠമായി അദ്ദേഹം കരുതി. ഇന്ന് വികസിത രാജ്യങ്ങളോടൊപ്പം ഭാരതമെന്ന വികസ്വര രാജ്യം പ്രതിരോധ രംഗത്തു തലയുയർത്തി നിൽക്കുന്നതിനു മേനോൻ വഹിച്ച പങ്ക് പ്രശംസാർഹമാണ്. മണലാരണ്യങ്ങളിൽ മഹത്വം രചിച്ച വൈജയന്തി ടാങ്കുകളും, പ്രതിയോഗിയെ ഞെട്ടി വിറപ്പിച്ച നാററുവിമാനങ്ങളും, രാജപുത്രന മരുഭൂമിയിലെ അണ്ണബോംബ് സ്റ്റോടനവും മേനോന്റെ അന്നത്തെ നിലപാടു രചിച്ച വീരേതിഹാസമാണ്.

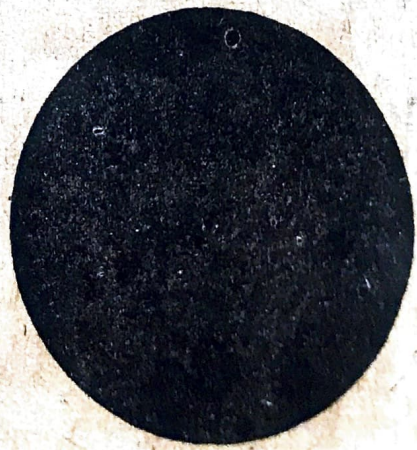
വിവാദപരമായ ഇൻഡ്യാ-ചൈനാ യുദ്ധത്തിനുശേഷം മന്ത്രിസ്ഥാനത്തുനിന്നും വിരമിച്ച മേനോൻ സുപ്രീംകോടതിയിലെ തിരക്കുള്ള അഭിഭാഷകനായിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിലും വിദേശത്തുമുള്ള വിവിധ സർവ്വകലാശാലകളിൽ നിന്നും ബഹുമാന സൂചകമായി അനവധി ഡോക്ടറേറ്റ് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഈ നിയമ പണ്ഡിതൻ അന്തർദ്ദേശീയമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന പല സംഘടനകളിലേയും അംഗമായിരുന്നു. 1954-ൽ രാഷ്ട്രം അദ്ദേഹത്തിനു പത്മവിഭൂഷൻ നൽകി ബഹുമാനിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവിനു അംഗീകാരം ലഭിക്കുകയായിരുന്നു. 1971-ൽ നാളികേരത്തിന്റെ നാടിന്റെ തലസ്ഥാനത്തുനിന്നും ലോകസഭയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടമേനോന് ഏറ്റവും പ്രിയംകരം

ചായയും ബിസ്റ്ററുമായിരുന്നു. ദിനപ്രതി നിർദ്ദേശം ഇവ കഴിക്കുന്നതിൽ മേനോൻ ഒരിക്കലും പിന്നോക്കമായിരുന്നില്ല. മരിക്കുന്നതിനു ഏതാനും നിമിഷം മുൻപോലും "എനിക്ക് ഒരു കപ്പുചായതരുക. ഇതു ഒരുപക്ഷേ അവസാനത്തേതായിരിക്കും".— എന്നു പറഞ്ഞു ഫുറുറ്റോഗ ബാധയ്ക്കുടിമയായി അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ച ആ ധീരദേശഭീമാനി തന്റെ സമ്പാദ്യം മുഴുവൻ രാഷ്ട്രത്തിനായി സംഭാവന ചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്. ഭാരതത്തിനകത്തും പുറത്തും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വിത്തു വിതയ്ക്കുന്നതിനും ഏഷ്യനാഫ്രിക്കൻ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഐക്യമത്യത്തിനും, ചേരിചേര

മാതൃകുട്ടി തേരേഴത്തു

നയത്തിനും, പ്രതിരോധരംഗത്തെ വളർച്ചയ്ക്കും, ഏതു ജനവിഭാഗത്തിനും തുല്യപരിഗണന ലഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയും അവിരാമം പ്രവർത്തിച്ച ആ മനുഷ്യസ്നേഹിയുടെ ശ്രമമഞ്ചത്തിനു മുന്നിൽ ആയിരക്കണക്കിനു ജനങ്ങൾ വിട്ടുനിന്ന ഫുറുടയത്തോടും നിറഞ്ഞകണ്ണുകളോടും കൂടി അന്ന് ആദരാജ്ഞലികളർപ്പിച്ചു.

കേരളത്തിൽ ജനിച്ചു, ഭാരതത്തിൽ വളർന്നു, വിശ്വമണ്ഡലമാകെ പടർന്നു പന്തലിച്ചു, പുഷ്പിച്ചു സുഗന്ധം പരത്തിയിരുന്ന മേനോന്റെ നിര്യാണത്തിലൂടെ പ്രധാന മന്ത്രി ഇന്ദിരാഗാന്ധി പറഞ്ഞതുപോലെ "കരഗിപർവ്വതം അണയുക" യാണുണ്ടായതു മേൽക്കോയ്മയെതിരെ തിരിച്ചുകയും, വർഗ്ഗ-വർണ്ണവിവേചനങ്ങൾക്കെതിരെ ലാവഭ്യക്ഷകയും ചെയ്ത അഗ്നിപർവ്വതം.

ധർമ്മോദയം കമ്പനി, തൃശ്ശിവപേരൂർ
(ESTD. 1919 A. D.)

Phone: 22794

പുതിയ ലേലക്കുറി

As Per Govt. Order No. D. Dis. M. 7-12413/75. Dt. 16-4-75

എല്ലാ തവണയും നറുക്കെടുപ്പം ലേലവു: 222 നമ്പർ. നമ്പർ 1-ക്കു 200ക. മൂന്നു ക്ലാസ്സുകളിൽകൂടി ആകെ സല 44,400ക.

ആരംഭം: 1975 ജൂലായ് 15-ാംനു

ക്ലാസ്സ്	നറുക്കു വില	പ്രൈസും സംഖ്യ	1-ാം തവണക്കു അടയ്ക്കേണ്ട സംഖ്യ
A	100ക.	10,000ക.	94ക. 09പ.
B	75ക.	7,500ക.	70ക. 57പ.
C	25ക.	2,500ക.	23ക. 52പ.
ആകെ	200ക. x2	20,000ക. x2	188ക. 18പ. x2

കുറിയിൽ ചേരുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഉടനെ കമ്പനി ആഫീസിലേക്കു എഴുതി ചോദിച്ചു അപേക്ഷാഫാറങ്ങളും മറ്റും വാങ്ങുന്നതിനു താൽപര്യപ്പെടുന്നു.

ചാലിശ്ശേരി എൽ. ജോസഫ്
ചെയർമാൻ ഓഫ് ട്രി ബോർഡ്

DHARMMODAYAM Co,
Trichur 25-3-75
Phone: 22794.

THE CATHOLIC SYRIAN BANK LIMITED

REGD. OFFICE : TRICHUR (Kerala)

- * Planned progress of to-morrow needs more money
- ** Money kept idle to-day will not grow
- *** We help your money grows
- **** Join any of our deposit schemes
- ***** Help us to help the fiscal wheel of the Nation moves faster.

ആകാശം കറുത്തിരുണ്ടിരുന്നു.

അങ്ങനെയൊക്കെ കപ്പലുകൾ നങ്കൂരമിട്ട്
മാങ്കാരം പാടുന്നു. മറിയുന്ന തിര
മാലകൾക്കപ്പുറത്ത് ഞാനവളെ കണ്ടു.
എന്റെ ജീലിയറം - നിമ്മി.....
മൈ ഫെ"ളെയിം.....

അനന്തതയിലെ നിലാകാശത്തി
ന്റെ പരിശുദ്ധിയിൽ ലയിച്ചിരുന്ന
ഞാൻ ചിരിച്ചു. ചിരിക്കുമ്പോൾ കര
യുകയും കരയുമ്പോൾ ചിരിക്കുകയും
ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ തോന്നി. ആഴി
യിലെ തിരമാലകൾ എന്നെ വരിഞ്ഞു
മുറക്കി. ഞാൻ ഭയന്നില്ല കരയ്ക്കുകയോ
ജലത്തിൽ ചെറു മത്സ്യങ്ങളും കക്കുകളും
ഞാളുകളും ഓടി നടന്നു. അവരോട്
അസൂയ തോന്നി.

ഞാൻ മണൽപ്പുരപ്പിൽ കൈ ഉറ
ന്നിപ്പോൾ തറയിൽനിന്നും ഉറിയ
ഉപ്പുവെള്ളം നരയും പതയുമായി
പുറത്തേക്കുവന്നു. തന്നെ ഭയന്ന് മാള
ത്തിലൊളിച്ചിരുന്ന ഞാളുകൾ പുറത്തേ
ക്കോടിയോ?

നനവുള്ള മണ്ണിൽ എഴുന്നേറ്റിര
ന്നു. കടൽക്കരയിലായിരുന്നെടിയ മണ
ലിൽ ചെന്നിരുന്നു. എന്റെ പാദം
മണലിലമർന്നപ്പോൾ എന്റെ കാൽ
പാടുകൾ സൃഷ്ടിച്ച കഴികൾ ഞാൻ
പിന്നിട്ടു ചുഴികളായിരുന്നു. ഞാൻ
തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ എന്റെ
നിഴൽ ആ ചുഴിയിൽ കറങ്ങുന്നതു
പോലെ തോന്നി.

കൊച്ചു പെൺകുട്ടികൾ തന്നെ
നോക്കി ചിരിക്കുന്നപോലെ തോന്നി.
അവരുടെ നിഷ്ഠുരമായ ചിരിയിൽ
അവ്യക്തത അനുഭവപ്പെട്ടു.

സായം സന്ധ്യയിൽ കടലിൽ നി
ന്നാഞ്ഞടിക്കുന്ന തണുത്ത കാറ്റും
എന്റെ കൺപോളുകളെ നന്നത്തു
കുതിർന്ന അജ്ഞാത അധരങ്ങൾ
പുരയിടുന്നതായി തോന്നി. എന്റെ
കാമ്പുദേവതയുടെ വരവേൽപ്പ്.

ഭഗവൽ ദർശനം കാണുവാൻ,
ആത്മാർത്ഥതയോടെന്നും ചുംബിക്ക
വാൻ, ആത്മീയപുരങ്ങളെ സൂര്യന്റെ ഉദ
യം മുതൽ ഭഗവാന്റെ പിന്നാലെ വി
ശ്രമമില്ലാതെ പിൻതുടർന്ന എന്റെ
പെൺകുട്ടി.....നീ സൂര്യന്റെ പത
നം കണ്ടു നിശ്ചലയായി.....

കറുത്ത മോലങ്ങൾ നിന്റെ തിഷ്
ണതയിൽ ലയിച്ചു. നിന്റെ കണ്ണിരി
നൊപ്പം നിലംപതിച്ചു. നിന്റെ കണ്ണി
രിൽ തീരം നന്നത്തു. വഞ്ചികൾ
നന്നത്തു. ഞാനും എന്റെ വസ്രവം ഈ
റനായി...നിന്റെ കരച്ചിൽ നിന്ന
പ്പോൾ നിലാവിന്റെ ചുടിലും
കാറ്റിലും തീരവും ഞാനും ഇഴർപ്പുരഹി
തമാഴി.

കരഞ്ഞു തീർന്ന നിന്റെ മുഖം
നിന്നെയൊരപ്സരസ്സാക്കി. നിമ്മി..
നീ സൂര്യനായി...നിന്റെ അർദ്ധന
ഗത എന്നെ ഹരം പിടിച്ചിപ്പോലെ
തോന്നി...

കടലിലെ ഇരമ്പൽ നിലച്ചുപോ
ലെ തോന്നി ചുറ്റും ശൃശാനമുകത.
നിന്റെ നിലമിഴികളിൽ കണ്ണുകളും
നീ എന്റെ കാവ്യദേവതയെ പ്രത്യ
ക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ തപസ്സു
ചെയ്തു.

അവൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ചുണ്ടു
വിടർത്തി മെല്ലെ എന്നെ നോക്കി
രിച്ചു. പല കാമോപാസർക്കും ദർശനം
നൽകിയ അവൾ വഞ്ചിതയല്ല. അ
വൾ എന്നെ ഉർദ്ദു ബോക്കി. ഷാംപു
വിൽ കഴുകി ഉണക്കിയ മുടി ഇളം കാ
റ്റിൽ അവളെ ഒരു മാലാഖയാക്കി മാ
റ്റി. അവൾ എന്നിലേയ്ക്കുണ്ടു. ആകാശ
ത്തു നിലാവു പറത്തിയിരുന്ന ചന്ദ്രൻ
അസൂയയോടെ നോക്കി. കാർമ്മോല
പടലം പറത്തി ആകാശം ഇരുട്ടിലാ
ഴ്ത്തി. ഞാനെന്റെ കാവ്യദേവത
യെ പുണർന്നു നിദ്രയിലാക്കി. എന്റെ
താളം-നിലച്ചു.

താളം

ജയരാജ് കെ.

അഞ്ചുവർഷം മരിച്ച പണിയെ
കോളേജിൽ വിട്ടുപോയിട്ടു
പിന്നെയും ആശ്രയിച്ചു നട
കാണ്, നാണമില്ലാതെ. മുറിയിൽ
കത്തിയിരുന്നു, വായനം പടംവരും.
അവനെപ്പോലുള്ള ആമ്പിള്ളേരു്....

ശകാരങ്ങൾ ഇടിത്തീപോലെ
പൊഴിഞ്ഞു വീഴുന്നു. എന്തൊക്കെയോ
പോടി പറയണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു.
പക്ഷേ ശബ്ദം വാക്കുകളും ഏതോ
അഭാധതയിലേക്കു വീണുപോയി
കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ബലാല്പരമായി
സംസാരിക്കാനാരംഭിച്ചാൽ അതു സ
ഹിക്കാനാകാത്ത ഒരു വേദനയ്ക്കു കാര
ണമാകുമെന്നു ഭയന്നു. പകുതിയായ
തുണി നിറുത്തി അവിടെനിന്നും കഴി
യുന്നത്ര അകലത്തേക്കു യൂതിയിൽ രക്ഷ
പ്പെടുമ്പോൾ ബോധം കലങ്ങിമറി
ഞ്ഞിരുന്നു. അരിശത്തിന്റെയും നിസ്സ
ഹായതയുടെയും ഇരുട്ടിൽ കിടന്നു കി
തച്ചു. താനിത്രയ്ക്കു സെൻറിമെൻററലാ
വുന്നതിൽ അയാൾ സ്വയം ശപിച്ചു.

ജീവന്റെ ചലനം പാരമ്യത്തിലെ
ഇരുന്ന നിമിഷാർദ്ധത്തെപ്പറ്റി, ഒരായു
സ്സിന്റെ ചലനവേഗമൊന്നാകെ ഒരു
വിദ്വേഷം ചെന്നു തീങ്ങി തെങ്ങി
തുടിക്കുന്ന നിമിഷത്തെപ്പറ്റി അയാൾ
ചിന്തിച്ചു, അന്യാഭ്യമായി. തേവി
റ്ററിച്ച കളത്തിൽ പൊട്ടിയൊലിക്ക
ളവപോലെ പെട്ടെന്നു മനസ്സി
പ്പവിടെയെല്ലാമോ കീറി മുറിഞ്ഞ
ലുകളിലൂടെ ദഃഖം ഉഴുതിക്കൂടി...

അപ്പോഴയാളുടെ ചിന്ത പതറുകയും
മുട്ടുകയും ആശ്രയിക്കാതെ ജീവിക്ക
മെന്നും തന്നെ എത്തിപരിതസ്ഥിതി
ലത്തിച്ചപ്പോൾ അതിനുവേണ്ടി
ശ്രമിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിക്ക
ചെയ്തു. അതിന്റെ ആദ്യ നട
യെന്നോണം അടുത്ത ദിവസം
വീട്ടുമുപേക്ഷിച്ചു..

പ്പിറകളുടെ കിലുക്കം. പൊട്ടി
അപ്പോഴാണ് താൻ നഗര
പലോഡ്ജിന്റെ വരാന്തയിൽ
വന്നെന്നും ചുറ്റും ഇരുട്ടു വ്യാപി
യൊന്നെന്നും അയാൾ മനസ്സിലാ
. ഇരുട്ടിൽ മുങ്ങിയ ആൾക്കാ
ബ്ദം മുഴങ്ങുന്നു.

കൈ വന്നു കസേരയിലിരി
അയാളോർത്തു, മറക്കാൻ
സിദ്ധിക്കുവേണ്ടി തപസ്സു

ചെയ്തു വർഷങ്ങളുടെ ചെരുവിൽ
ഇരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിട്ടും ഇപ്പോഴും തന്നെ
ല്ലാമോങ്ങിക്കുന്നു. തന്നെപ്പറ്റി, തന്റെ
നാടിനെപ്പറ്റി, പിന്നെ പള്ളം പ
വിട്ട ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ മുഴുവൻ
തേജസ്സും വഹിച്ചുകൊണ്ടു് റെമ്മുകളുടെ
ഉദയത്തിൽ നിൽക്കുന്ന അവളെപ്പറ്റി..
എത്ര നിസ്സാരമായ കാര്യങ്ങളെ ആശ്ര
യിച്ചാണ് സന്തോഷം നിലകൊള്ള
ന്നതു്. അതിമനല്ലാം ശേഷം എത്ര
യോ വഴിത്തിരിവുകൾ ഉണ്ടായിരി
ക്കുന്നു. തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട നാടിനെ
എന്നന്നേക്കുമായി ഉപേക്ഷിച്ച ദിവ
സം...തനിക്കു വേണ്ടി മുടക്കിയ പണം.
പലിശ സഹിതം തിരിച്ചയച്ച ദിവസ
ങ്ങൾ...അന്നെല്ലാം ഒരു പ്രതികാരം
നിർവ്വഹിച്ച സന്തോഷം മനസ്സിൽ
നിറയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ...

ഈ നാൽപ്പതു വർഷങ്ങൾക്കകം
കുറച്ചു പണമല്ലാതെ തനിക്കെന്താണ്
നേടാൻ കഴിഞ്ഞതു്? ഒരു ചുക്കമില്ല.
പില സഹപ്രവർത്തകർ, താൻ ഭാഗ്യ
വാനാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ (അവരെ
ല്ലാം ഭർത്താക്കന്മാരും പിതാക്കന്മാരും
മായിരുന്നു!) അവരോടു് സഹതാപ
മാണ് തോന്നിയതു്. ആവർത്തനവി
രസമായ ദിവസങ്ങൾ, എല്ലാബന്ധങ്ങ
ളും പലിച്ചെറിഞ്ഞു് സ്വാതന്ത്ര്യമായി
കൈവീശി നടക്കുന്ന ഒരു ദിവസത്തി
നു വേണ്ടി എത്ര മോഹമായിരുന്നു!
പക്ഷേ ഇങ്ങനാ?.....

പ്രകൃതി സൗഭാഗ്യം നീറഞ്ഞതുള
മ്പിനിന്നിരുന്ന തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട
ഗ്രാമം! മലിനമാക്കപ്പെട്ട അന്തരീക്ഷ
വായുവും ശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു്, രാത്രിയാ
കമ്പോഴും യുദ്ധസന്നാഹമേളങ്ങളോടെ
ഓടകളിൽ നിന്നു പാഞ്ഞുവരുന്ന നെ
ല്ലിക്കാമുഴുപ്പിലുള്ള കൊതുക്കളിൽ
നിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ കൊതുക് വലയ്ക്ക
കത്തു് ആണ്ടുകിടന്നുകൊണ്ടു്, ഉയർന്നു
നിൽക്കുന്ന കുറെ കെട്ടിടങ്ങളും ബാർ
അറ്റാച്ചു് ഹോട്ടലുകളും കണ്ടു് മനസ്സു
തഴമ്പിച്ചു്, നിമിഷങ്ങൾ തള്ളി നീക്ക
മ്പോൾ തന്റെ പഴയ ഗ്രാമത്തെ
കൊതിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു. അന്നു്
പണമായിരുന്നു ഏറ്റവും വലുതെ
ങ്കിൽ ഇന്നതു് നിസ്സാരമാണ്. അന്നേ
ദിവസം വെറുത്ത ബന്ധങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
ഇന്നു മനസ്സു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നശിച്ച
ഏകാന്തത.

ഇല്ല! തോക്കത്തതു്. എന്റെ ശവ
കുടീരമാണീലോഡ്ജ്. താനും വേ

ലക്കാരനും മാത്രമുള്ള ഈ ലോകത്തി
ലേക്കു് മററാർക്കും പ്രവേശനമില്ല.
ഇവിടെ നിന്നൊരു പുനർജന്മവുമില്ല.
പണ്ടേ തീരുമാനമെടുത്തുറച്ച അക്കാരു
ത്തെപ്പറ്റി ഇന്നു ചിന്തിക്കാനെന്തു കാ
ര്യം? പരാജയത്തിനടിമപ്പെടാൻ ത
യ്യാറില്ലാത്ത മനസ്സു് തേങ്ങി.

താനൊരല്ലല്ല! തനിക്കുമുണ്ടു് കൂ
ട്ടുകാർ. അവർ മനുഷ്യരെപ്പോലെ നി
ഷ്ഠുരല്ല. അവർ തന്നെ ആശ്വസി
പ്പിക്കുന്നു. സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. ഒരി
ക്കലും ചതിക്കാത്ത കൂട്ടുകാർ! അയാ
ളെപ്പോന്നു് ലൈററിട്ടു. അടുത്ത മുറി
യിൽ വേലക്കാൻ പയ്യൻ ക്ഷേണം.
പാകം ചെയ്യുന്ന ശബ്ദം. താഴെ ചാ
യം പുറങ്ങു ബ്രഷ്കൾ. നൈഫ്.
അയാൾ നൈഫെടുത്തു് പുഞ്ചിച്ചു. മുദ്ര
വായി! പിന്നെ ഗാഡമുറയി....ഒരു
ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ. ചുണ്ടുകളിലും കവി
ളിലും ഒരു മോഡേൺ ആർട്ടുപോലെ
ചായം. കണ്ണുകൾ ഭിത്തിയിലേയ്
ക്കുയർന്നു. തടിച്ച ഹ്രെയിമിനിക
ത്തു് ഒരു വർണ്ണപ്രപഞ്ചം. ഇരുങ്ങി
നിൽക്കുന്നു! മററുള്ളവർക്കു് മടുപ്പുണ്ടാ
ക്കുന്ന രണ്ടുകൾ കൊണ്ടു് തീർത്ത വണ്ണ
പ്രപഞ്ചം! അങ്ങനെ എത്രയെത്ര യെ
ണ്ണം.....

ഭിത്തിയുടിക്കിടക്കുന്ന പാലവും
അതിനടുയിൽ ദഃഖസ്മൃതികളുമായി
കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന പായൽ മുടിയ ചലന
മറ്റു പഴയും ഒരു ഇംപ്രഷണിസ്റ്റുപി
ത്രമെന്നപോലെ മനസ്സിന്റെ ഭിത്തി
യെന്ന കാൻവാസിൽ തെളിഞ്ഞു വര
ന്നു, ആ പഴക്കനികിൽ കൂട്ടം തെറ്റി
തെറ്റിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു കരിങ്കല്ലിൽ
തകർന്നു കിടക്കുന്ന പാലവും ഘോഷി
തപസ്സിരിക്കുന്ന താൻ...മനസ്സിൽ മേ
ഴ്സി എന്നൊരു പെണ്ണു്...

ചെറുപ്പത്തിൽ വായിച്ചു തള്ളിയ
മൂന്നാംകിട നോവലുകളിലെ നായികാ
നായകന്മാരെ തങ്ങൾ പ്രേമിച്ചിട്ടില്ല,
കത്തുകൾ കൈമാറിയിട്ടില്ല. പക്ഷേ
സംശയവുമായി തന്റെ പിറകെ ഓടി
നടന്ന ആ പെൺകുട്ടിയെപ്പറ്റി മന
സ്സിൽ ഒരഭിമാനമുണ്ടായിരുന്നു. എത്ര
സന്തോഷകരമായ ദിവസങ്ങൾ! ആ
മേഴ്സിയെയാണ് താനിന്നു കണ്ടാത
ന്നോത്തപ്പോൾ മനസ്സിന്റെ ഒരു
കോണിൽ ദഃഖമുറഞ്ഞു കൂടുന്നു. ഇപ്പോ
ഴുവരും കടുംബമായി കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നു
ണ്ടാവണം. ഒന്നും മിണ്ടാതിരുന്നതു
ന്നായി. തനിക്കെന്തിനു കഴിയില്ല.

താഴെപ്പേർച്ചപ്പോൾ അതിലെ എല്ലാ
 ഭവേക്ഷിച്ചതാണ്. പ്രകൃത്ത് സഹായ
 മനസ്സ്. സ്വന്തം വെറുപ്പിന്റെയും.
 രോഗത്തിന്റെയും ചൂട്ടിൽ സ്വന്തം
 കത്തിയോച്ച പോകുന്നു അനിയ
 നിമിഷങ്ങൾ...

എത്ര താളിങ്ങനെ ട്രീയെ മാറി
 തടയ്ക്കും? അവളോടൊത്ത് ജോലി
 ചെയ്യാൻ അനിയ കഴിയില്ല. പരാജ

അപ്പോഴാണ്! അയാൾ ഒരു വെള്ളക്കുട
 ലാസെടുത്ത് എഫിസൽകുടന്നി. നി
 ക്കായ ഓർവ്വയുണ്ടോടെ...

പിന്നെ, വിടയിച്ചിരിക്കുന്നുവെ
 ന്ന സ്വന്തം വിശ്വസിക്കുവാൻ
 ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ മെങ്ങായി
 ലേക്ക് വീണു.

ഭൂമിക്കടുത്തു പകലുകൾക്കു പിന്നെ
 ഓരുകൾക്കു ഹാസ്യമായി അണിയി

ചെയ്യാതെ കാലവർഷം. കരിമ്പ
 പുതുപ്പ നഗരം തണുപ്പിൽ മുർച്ഛി
 കിടന്നു. നിറഞ്ഞു തുളുമ്പുന്ന ഇരുട്ടി
 ക്കുക സംഗീതം. കട്ടിലിൽ ഉറക്ക
 ല്ലാതെ തിരിഞ്ഞുകിടക്കുമ്പോൾ
 യാർ ആഗ്രഹിച്ചു, പല്ലിയെപ്പോലും
 കഴിഞ്ഞ കാലത്തിന്റെ വാൽ മുറി
 ട്ടോടാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ...

വിലങ്ങു പൊട്ടിക്കുവിൻ

ജോസഫ് ജോൺ എ. ൭൩.

എന്നതൊന്നും പുകഞ്ഞു നിറ
 ഞാനമിക്കാഴ്ചകൾ കണ്ടനേരം
 വിജയം വരിച്ചൊരിക്കലോകത്തെ നോക്കി
 നേജനാമൻ ഹാറ്റത്തും വിനമായ്

കാണുന്ന ഞാനമാ ടാക്സിഡ്യാൻറിൽ
 കണകാൽ വരെ കീറത്തുണിയിലായി
 എല്ലാം തോലുവശേഷിച്ചു—
 ഞെല്ലാം മറന്നങ്ങു നാരിയെ

പാർശ്വത്തിലായിതൻ രക്തവും മജ്ജയും
 സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളൊരാണവ ജാതനും
 അല്ലലാൽത്തളർന്നുണ്ടുകയാണവ—
 റെല്ലാം മറന്നങ്ങു ശീതളച്ചായയിൽ

അമ്മിഞ്ഞപ്പാൽ നുകർന്നുണ്ടുവ—
 നമ്മതൻ ചൂടും പകർന്നിടുന്നു.
 അമ്മയുടേക്കുണ്ടു മൊന്നുമറിയാതെ
 യിമ്മട്ടിൽ സായുജ്യം നേടിടുന്നു.

എങ്ങുനിന്നോവന്ന ഗോവുകൾ രണ്ടു
 തങ്ങിനിന്നിടുന്നു വഴിത്താരയിൽ
 ശയിക്കുന്നവയുമാണവ ജാതനോടൊപ്പം
 മവതുല്യമിഹത്തിലെണപോൽ.

കച്ചയും കഞ്ഞിയും കടിലുമവകില്ല
 പിടിച്ചതെങ്ങി കഴിയുകയാണവർ
 തെരുവിന്നരുമ സന്താനങ്ങളാമിവർ
 പെരുത്തുകൂട്ടത്തിലെ ചെറുകണ്ണികൾ

പോകുന്നുണ്ടാവഴിയേററം മനോഹര
 കപടവേഷങ്ങളുണ്ടേറെ യേറെ
 നിത്യവുമിക്കാഴ്ച കണ്ടുകൊണ്ടാണവർ
 സത്യവും ധർമ്മവും പുലമ്പിടുന്നു

ഞാനമാക്കാഴ്ചകൾ കണ്ടു സഹിയാതെ
 യെന്നിലുമകമാൽ നിറഞ്ഞിടുന്നു
 പാവങ്ങളാകുമിക്കൊച്ചു കുടുംബത്തെ
 പാവകളെന്നപോൽ തീർത്തിടുന്നു

എന്നെന്നും ഞാനോർക്കുമി ട്ടുവലോഗ—
 മിന്നുമെന്നിൽ നിറയുന്നു ഗോകം
 ലോകമിതാണ് ജീവിതവുമിതെന്ന
 ലോകനിയമം നിറയുന്നെന്നിൽ

സന്ധ്യക്കു പിമ്പെ ഇരുനൂറോളം നാടുകീയമായി കടന്നു വന്നു. ഞങ്ങൾക്കുറേപ്പേർ, ഞങ്ങളുടെ ഒരു സംഘം, പകലിന്റെ ആദ്യം മുതൽ യാത്രയിലാണ്. ഇതിനു മുൻപുള്ള ദിവസങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ യാത്രചെയ്യുകയായിരുന്നു. വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് ഇതു തുടങ്ങിയപ്പോൾ സംഘം അതിവിശാലവും, സ്ഥൂലവും, വ്യാപകവുമായിരുന്നു. ഇളകുന്ന മഹാസമുദ്രപോലെ ആവേശകരമായിരുന്നു അതിന്റെ മുന്നേറ്റം. വിചാരങ്ങൾക്കു മീതെ വികാരം ഇത്തിരക്കുണ്ണികൾ പോലെ പടർന്നു, പടർന്നു കയറിയിരുന്നു. ഞങ്ങളെ വികാരം രേിച്ചു.

കാലത്തിന്റെ നിയതമായ പ്രവാഹമാർഗ്ഗം, മുന്നേറ്റത്തിനു പഴുതുകൾ വീണ്. വികാരത്തിന്റെ ഇത്തിരക്കുണ്ണികൾ കരിഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവയ്ക്കു ജീവൻ നശിച്ചു. ആരുടെയൊക്കെയോ നിശബ്ദവേദനകൾ പോലെ അവ നിർജീവങ്ങളായി നിന്നു.

വിചാരം കൈവഴികളായി തിരിഞ്ഞു. അവ എവിടെയൊക്കെയോ തേടിപ്പോയി. അവ കടന്നുപോയി. പ്രത്യുൽപ്പാദനശേഷി നശിച്ച അതിന്റെ ശൂന്യത ഭിത്തികളിൽ ജനനത്തിന്റെ ചലനമുണ്ടായി. തെറ്റുകൾ പെരുകക

യായിരുന്നു. സംഘത്തിന്റെ കൈവഴികളിൽ ഇന്നു ചേർന്ന ആശയങ്ങൾ തെറ്റുകളെ പിന്നെയും പ്രസവിച്ചു.

ഞങ്ങളേകരായി. ഞങ്ങളുടെ സംഘം അതി ശൂന്യമായി. പിന്നെ, ഞങ്ങളുടെ പാതകൾ ഇടുങ്ങിയവയായി. മാർഗ്ഗതടസ്സങ്ങൾ ഭീകര പർവ്വതങ്ങൾ കണക്കു വഴിമദ്ധ്യേ ഉയർന്നു നിന്നു.

തളരാത്ത നീക്കങ്ങളുടെ നീണ്ട നീണ്ട മണിക്കൂറുകൾക്കൊടുവിൽ ഏതോ അതിദുർഘട കവാടങ്ങൾക്കടുത്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇനി, ഇനിയൊരു പുലരിയുടെയോ, നിശയുടേയോ ആരംഭാവസാനങ്ങളിലെവിടെവെച്ചോ, ഞങ്ങളിലൊരാൾക്കു യോ ഒട്ടകങ്ങളായി വളർന്നിടുമ്പോൾ സൂചികഴിയലുടെ കടന്നു പോകാൻ എത്ര പുരുഷായുസ്സുകൾ കാത്തിരിക്കേണ്ടിവരും?

യാത്രയുടെ അവസാനം

രാജ. ജോർജ്ജ്

ലോകമെങ്ങും വനിതാവർഷമാചരിക്കുന്നുവെന്നു കേട്ടിട്ട് എനിക്കൊന്നും തോന്നിയില്ല. ട്രാൻസ്ഫോർട്ട് ജീവനക്കാർ മദ്യാഭവാദമാചരിക്കുന്നില്ലേ? അതുമൂലം പ്രത്യേകിച്ചു വല്ലമര്യദേയും അവർ പോകുന്നുണ്ടോ? നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയക്കാർ വിശ്വശാന്തിദിനവും മറ്റുമാചരിക്കാറില്ലേ? വിശ്വശാന്തി പോയിട്ട് സ്വന്തം കക്ഷികളിൽപ്പോലും വല്ലശാന്തിയുണ്ടാക്കാൻ അവർക്കു കഴിയുന്നുണ്ടോ? അദ്ധ്യാപകദിനാചരണം മൂലം വല്ല അദ്ധ്യാപകനും കൂടുതൽ നന്നായെന്നോ വല്ല വിദ്യാർത്ഥിയും അദ്ധ്യാപകനെ കൂടുതൽ ബഹുമാനിച്ചെന്നോ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങനെ എന്തെല്ലാം അത്ഥമില്ലാത്ത ആചാരങ്ങൾ നാം ആവർത്തിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിലൊരു വനിതാവർഷവും ഇരിക്കട്ടെ. ഒരു ദിനമോ വാരമോ പോരാ ഒരുവർഷം തന്നെ വേണമെങ്കിൽ വനിതകൾ എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ. അല്ലെങ്കിൽ വനിതകളുടെ പേരിൽ പുരുഷന്മാർ ആചരിക്കട്ടെ. എങ്ങും ഒന്നും സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. അഥവാ അവർക്കു കറെ അവകാശങ്ങൾ ആരെങ്കിലും അനുവദിച്ചുകൊടുത്താലും അതുകൊണ്ട് വലിയ ദോഷമൊന്നു മൂണ്ടാകാനില്ല. ഇങ്ങനെയൊക്കെയായിരുന്നു എന്റെ അലസ ചിന്തകൾ.

എന്നാൽ തേവര തിരുഹൃദയ കലാലയത്തിൽ വനിതാവർഷം പിറക്കാൻ പോകുന്നുവെന്നു കേട്ടപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷത്താൽനിറഞ്ഞു. മൂന്നു ആൺകുട്ടികൾക്കു ശേഷം എനിക്കൊരു പെൺ കുട്ടിപിറന്നപ്പോളുണ്ടായ സന്തോഷം. എനിക്കെന്നല്ല. അവളുടെ അമ്മയ്ക്കും കുഞ്ഞാങ്ങളുമാർക്കുമുണ്ടായ സന്തോഷം. ഈ വാർത്തനേരായിരിക്കുമോ എന്നുപോലും കറെ നാളത്തേക്കു സംശയം തോന്നാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ അരമതിലുകൾ പൊളിഞ്ഞു തുടങ്ങുകയും അകമതിലുകൾ ഉയർന്നു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തപ്പോൾ സംശയമെല്ലാം തീർന്നു. ഇപ്പോളിത കിളിമൊഴികൾ കേട്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മിന്നിപ്പാവാടകൾ ചലിക്കുന്നതും സാരിത്തൂമ്പുകൾ കാററിലലയുന്നതും കണ്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ചുവപ്പു കണ്ടതാ കാളകളെപ്പോലെ ഈ കലാലയത്തിന്റെ പഴയ അവകാശികൾ അങ്ങിങ്ങു അന്തം വിട്ടുനോക്കി നിൽക്കുന്നു. ചിലർ മുറളുകയും മുക്രയിടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു കണ്ടിട്ട് യാതൊരു ഭയാശങ്കകളുമെന്തിക്കില്ല. പ്രസംഗം നന്നായാലും ചീത്തയായാലും കൂടുവിളിക്കുന്ന സഭസ്യരാണു വിദ്യാർത്ഥികൾ. (കൂടുവിളിയിൽ വിദ്യാർത്ഥിനികളും മോശമല്ലെന്നു എനിക്കു അനുഭവം കൊണ്ടറിയാം.) അവർക്കു സന്തോഷവും ദഃഖവും പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഒരു ഭാഷയേവശമുള്ളു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ അഥവാ ആഴ്ചകൾ കഴിയുമ്പോൾ സന്തോഷങ്ങളും ദഃഖങ്ങളുമടങ്ങും. എല്ലാം സാധാരണ നിലയിലാവും. എല്ലാവരും പഴയലാവണങ്ങളിലേക്കോ താവളങ്ങളിലേക്കോ മടങ്ങും. പിന്നെ?

അതേ പിന്നീടുള്ള കാര്യമോർക്കുമ്പോഴാണ് എന്റെ ശ്രീയപ്പെട്ട ആൺമക്കളെച്ചൊല്ലി എനിക്കു ദഃഖം. എന്തെന്നാൽ അവർ അസ്വസ്ഥരാണല്ലോ? അസ്വസ്ഥതയും വിഹലതാബോധവുമായി അവർ നടക്കും. ബസ്സുകളിൽ ബഹളമുണ്ടാക്കിയും വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വിപ്ലവമുണ്ടാക്കിയും അവർ നടക്കും. പാഠപുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങാതെയും, ക്ലാസ്സിൽ പോകാതെയും നോട്ടെഴുതാതെയും കേമന്മാരായി അവർ നടക്കും. തങ്ങളുടെ മുനിലും പിന്നിലും വനിതാവർഷം ഇർമ്പുന്ന കാര്യം അവർ മറക്കും. ആമയും മുയലും കൂടി പന്തയം വച്ചോടിയതുപോലെ ഒടുവിൽ കേമത്തം നടിച്ച് നടക്കുന്ന 'പുരുഷ വിഭാഗം' പിന്തള്ളപ്പെടും. അവർ കണ്ണു തള്ളി നിൽക്കുമ്പോൾ വനിതകൾ കിളിമൊഴി തൂകി, കൊഞ്ചിക്കഴിഞ്ഞു, ചിരിച്ചുനടക്കി, പരിഭവം കാട്ടി നടന്നു മുന്നോട്ടു പോകും.

വനിതകളുടെ ഈ മുന്നേറ്റം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിവരം ആൺകുട്ടികൾ അറിയുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ ഒന്നു രണ്ടുകൊല്ലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു നടന്ന യുവജനോത്സവങ്ങളുടെ അന്തിമ ഫലം നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ആട്ടത്തിനും പാട്ടിനും മാത്രമല്ല, പ്രബന്ധമത്സരത്തിനും പ്രസംഗ മത്സരത്തിനുപോലും പെൺകുട്ടികൾ ഒന്നാം സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നു. കായിക മത്സരങ്ങളിലും അന്തർ സംസ്ഥാന മത്സരങ്ങളിലും പെൺകുട്ടികൾ കിരീടം ചൂടുന്നു. സർവ്വകലാശാലപ്പരീക്ഷകളിൽ അവർ പ്രശസ്തവിജയം വരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ എസ്. എസ്. എൽ. സി. പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ചതധികം പെൺകുട്ടികളാണ്. രാജനേടിയ ഏഴുപേരിൽ അഞ്ചും പെൺകുട്ടികൾതന്നെ. ഫസ്റ്റ് റാങ്കിനെക്കാളധികം മാർക്കു വാങ്ങിയ സംസ്കൃത ഭിതീയ ഭാഷക്കാരിയും അതേവർഗ്ഗമാണ്. ഈ മുന്നേറ്റം തുടർന്നാൽ പബ്ളിക് സർവ്വീസ് കമ്മീഷൻ പരീക്ഷകളിലും, ഐ. ഏ. എസ്. തുടങ്ങിയ പരീക്ഷകളിലും പെൺകുട്ടികൾ കൂടുതൽ വിജയകിരീടം ചൂടും. രാഷ്ട്രീയ തലത്തിലും ഉദ്യോഗ തലത്തിലും വനിതകൾ ഭൂരിപക്ഷം നേടും. ആണുങ്ങൾ നെററിവിയർത്തു പെണ്ണുങ്ങളെ പോറ്റണമെന്നും പെണ്ണുങ്ങൾ നൊന്തു പ്രസവിച്ച് ആണുങ്ങളെ വളർത്തണമെന്നുമുള്ള പ്രകൃതി നിയമം അവർ മറിച്ചിടും. തേനീച്ചക്കൂട്ടിലെ മടിയന്മാരുടെ സുഖവും ദുരന്തവും പുരുഷ വർഗ്ഗത്തിൽ നേരിട്ടുമോ? ഓർക്കുമ്പോൾ ഭയം തോന്നുന്നു.

വനിതാ വർഷം!

സ്രീകൾ അദ്ധ്യാനിക്കട്ടെ. അവർ ബുദ്ധിയിലും കഴിവിലും പുരുഷനോടു തുല്യതനേടട്ടെ. എനിക്കതിൽ കണ്ണിതമില്ല. പക്ഷെ പുരുഷൻ പിന്തള്ളാപ്പടക; സ്രീയെ ആശ്രയിച്ച ജീവിക്കേണ്ടി വരിക; സ്രീകൾ ഉദ്യോഗത്തിന് പോകുമ്പോൾ, പരീക്ഷയിൽ തോറ്റവിയ പുരുഷന്മാർ കട്ടികളേയും വളർത്തി അടുക്കളപ്പണിയും ചെയ്തു വീട്ടിലിരിക്കുക. തുർന്നു, പോയകാലങ്ങളിൽ അങ്ങോട്ടു കൊടുത്തതെല്ലാം മടക്കി വാങ്ങുക! പ്രിയപ്പെട്ടവർ എനിക്കിതൊക്കെ ഓർക്കുമ്പോൾ സത്യമായും യേശു തോന്നുന്നു.

പെൺകുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു് ആൺകുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതാണെന്നു് കവി പാടിയിട്ടുണ്ടു്.

“ബാലൻ തൻ വിദ്യയാലൊറ്റ
 ഭവനത്തിന്നിരട്ടു പോ.
 ബാല തൻ വിദ്യയാൽ വായ്ക്കും.
 പ്രകാശം പല വീട്ടിലും.”

ബുദ്ധിപരമായ കഴിവു സ്വഭാവമേന്മയും ചില സ്രീകൾക്കു പുരുഷന്മാരെക്കാളധികമുള്ളതായും കാണാറുണ്ടു്. പക്ഷെ പ്രകൃതി, തേതാവും രേണകത്താവുമായി കൂടുതൽ ബുദ്ധിയും ബലവും നൽകി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു പൊതുവേ പുരുഷനെയാണെന്നു പഴയഞ്ചനായ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അത്തരം കഴിവുകളെല്ലാം പണ്ടും വെച്ചു ചീട്ടുകളിച്ചിട്ടു് പാത്തു പതുങ്ങിയു. വീട്ടിൽക്കയറിപ്പുറം

പ്രൊഫ: മാത്യു ഉലകരം

ലാഭ്യയുടെ കനിവിനെ ആശ്രയിച്ച ജീവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഗതികേട് അടുത്ത തലമുറയിലെ പുരുഷന്മാർക്കുണ്ടാകുമോ? മറ്റൊരു കവിപാടിയതുകൂടി ഞാൻ നിങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

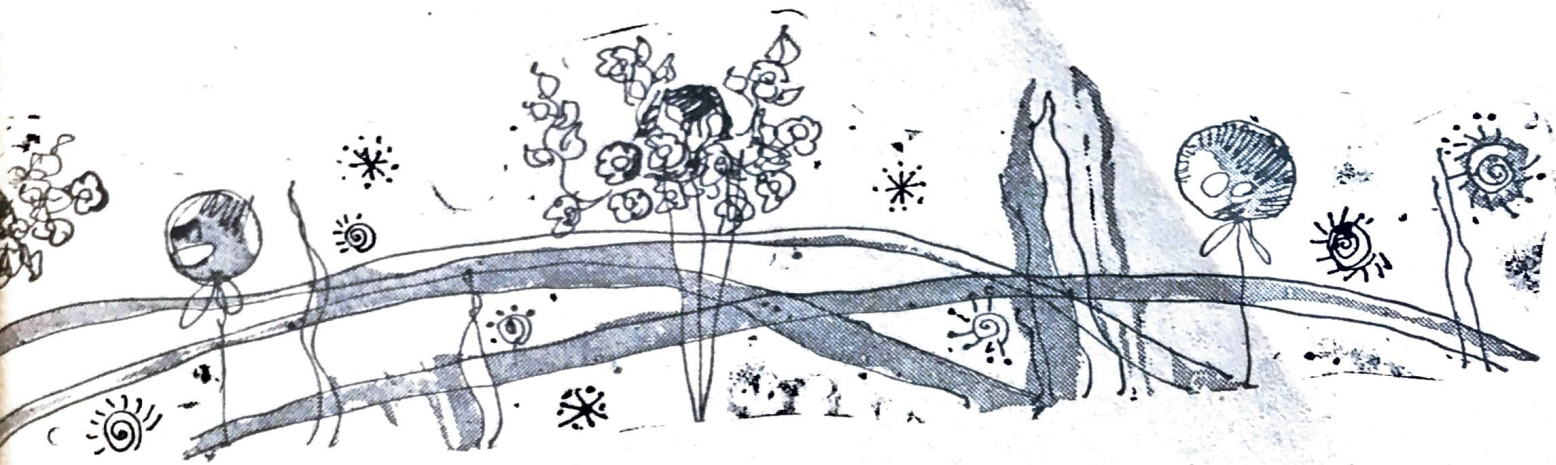
“ഉത്തമം സ്വാജ്ജിതം വിത്തം
 മധ്യമം ജനകാജ്ജിതം
 അധമം സോദരദ്രവ്യം
 സ്രീ വിത്തമധമാധമം”

തന്നത്താൻ പ്രയത്നിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന പണമണ് അത്യുത്തമം. അച്ഛന്റെ വകകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നതു രണ്ടാം തരമാണ്. സഹോദരനെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർ അധമന്മാരാണ്. സ്രീയുടെ പ്രയത്നഫലം (സ്രീധനവും) കൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നവർ അധമന്മാരിൽവെച്ചു അധമന്മാരാകുന്നു.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ആൺകുട്ടികൾക്കു് അൽപം വാശിതോന്നേണ്ട കാര്യമാണിതു്. എന്റെ മകൾക്കു് ഇതു കൂട്ടിവായിക്കാരായിട്ടില്ല. ഭാര്യയെ ആരും ഇതുകാണിച്ചു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നും വിചാരിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥിനികൾ അൽപമൊന്നു പിണങ്ങിയേക്കാം. അവരോടൊന്നിടേ സത്യമായും ഒരു പിണക്കവുമില്ല. വർഗ്ഗപരമായ അൽപമൊരസൂയ എന്നിങ്ങനെയെങ്കിൽ അവരതു ക്ഷമിക്കും. എല്ലാം ക്ഷമിക്കാനുള്ള കഴിവു് മാതൃഹൃദയത്തിനാണല്ലോ ഉള്ളതു്. സ്രീകളെ പിന്തള്ളുവാൻ വേണ്ടിയല്ല, പുരുഷന്മാർ പിന്തള്ളപ്പെടാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിമാത്രമാണ് ഞാൻ ഈ രഹസ്യരൂപഭേദം അവർക്കു നൽകുന്നതു്. സഹോദരിയായും സർവ്വവിഷയത്തിലും സഹകാരിണിയായും വളരെയധികം ആശ്രിതയായും ഇന്നലെ വരെ കഴിഞ്ഞിരുന്ന സ്രീ ഇന്നു ജീവിതരംഗങ്ങളിൽ പുരുഷന്റെ പ്രതിയോഗിയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തു, എന്നവൾ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. കീഴ്പ്പെടുത്തലിനു് സ്ഥിരപരിശ്രമവും അച്ചടക്കത്തോടുകൂടിയ ആസൂത്രണവും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ അർജ്ജുനനെ ഉപദേശിച്ചതുപോലെ സമരഭൂമിയിൽ തളർന്നു വീഴാതെ ഉണർന്നേൽക്കു, പുരുഷൻ വീണ്ടെടുക്കു എന്നാണ് ഈ വനിതാ വർഷത്തിൽ ആൺകുട്ടികൾക്കു നൽകുവാനുള്ള എന്റെ ഉപദേശം. സ്രീ പുരുഷ മത്സരം വിരോധത്തിന്റെ മത്സരമല്ല, ആരോഗ്യകരമായ മത്സരമാണതു്. ഉഗ്രരത്നപസ്പിയായ ശിവനെ പാർവ്വതി തപസ്സുകൊണ്ടു തോൽപ്പിച്ച കഥ നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ലേ? ശിവൻ ഒടുവിൽ പാർവ്വതിക്കു കീഴടങ്ങി. എന്നു വെച്ചാൽ ശിവൻ ശക്തിയോടു ചേർന്നു. ലോക ക്ഷേമത്തിനു വേണ്ടി മത്സരിക്കുകയും പരസ്പരം കീഴടക്കുകയും, അങ്ങനെ ശക്തി ശിവനിലും ശിവൻ ശക്തിയിലും ലയിച്ചു ചേരുകയും വേണം. മത്സരിക്കാതെ കീഴടങ്ങുകയും സ്വന്തം കീഴടക്കു അടിയിറുവുവെച്ചു ഉഷിഷ്ടം കാത്തുനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് അഭിമാനകരമല്ല. അതിന്റെ പേരാണ് നേരത്തെ പറഞ്ഞതു്. അധമാധമം!!

“മനുഷ്യനെ നശിപ്പിക്കാനാവും
 പക്ഷേ
 തോൽപ്പിക്കാനാവില്ല”

—ഹെമിങ്വേ

നഗരസന്ധ്യയിൽ

ഏ. വി. ദിവാകരൻ.

നഗര സന്ധ്യകൾ നാഗരീകാനന്ദ
പൂർണ്ണനാകങ്ങൾ പൂച്ചും സന്ധ്യകൾ,
യാത്രാികംഗി കാട്ടിടും നിത്യവും
മാത്രികാഭിവൃത്തി നേടിടും ഗംഗിയിൽ.

ഫല്ലഹാസം പൊഴിച്ചിടും സന്ധ്യകൾ
തെല്ലമില്ലതിൽ വ്യാജമായ്, നോക്കുകിൽ.
ഉള്ളിൽ ചേറാണ് ചീഞ്ഞളിഞ്ഞിടുന്ന
സന്ധർഗ്ഗത്തിൻ തൃതശരീരങ്ങളും.

വെള്ളതേച്ച കഴിമാട ശ്രേണികൾ
പള്ള വീർപ്പിച്ച ചുഷണ ശൃംഗങ്ങൾ
കാവൽ നിൽക്കുന്ന പാർശ്വങ്ങൾതോറും നിൻ—
പാർശ്വ വർത്തികൾ പാഴ്ചെളിക്കണ്ടുകൾ

മേട തോറും മണിവീണാ നിസ്വനം
വീഥിതോറും വിശപ്പിൻ വിളികളും.
എങ്കിലും നിൻ വിരിമാറ്റത്തോറുമീ
ക്ഷണിക ലക്ഷങ്ങളെന്തിനലയുന്നു.

മദ്യമേള നടത്തുന്നു നീ നിത്യം
ചത്തിടുന്നു വിശന്ന നിൻ കണ്ണുങ്ങൾ.
എന്തിനീകൊടി കൂറകൾ വീഥിയിൽ
ചീവരങ്ങൾ നിൻകണ്ണുങ്ങൾ ചുറ്റുമ്പോൾ?

എന്തിനീ മന്ത്രശാലകൾ വീഥിയിൽ
ആയിരങ്ങൾ വീടില്ലാതലയുമ്പോൾ?
ശപ്പ ഭാരിദ്യം താണുവ മാടുമ്പോൾ
എന്തിനാണീ മദിരോത്സവങ്ങളും?

കണ്ണു ചിമ്മിത്തുറക്കുന്നു സന്ധ്യയിൽ
ഫല്ല വിദ്യുൽ പ്രകാശ തരംഗങ്ങൾ.
എങ്കിലും നിൻറെ ഗൃഹം മാനുവാൻ
വയു പാവം വിളക്കു മരങ്ങൾക്കു്

മാടി മാടി വിളിക്കുന്നു സന്ധ്യകൾ
ജീവിതം കൃച്ഛ്രാദ്രമായ് മാനുവാൻ,
ഓടിയോടിത്തളർന്നപകലുകൾ
നിൻറെ സന്നിധി തേടിയലയുന്നു.
ഇന്നു മാത്രം കൊതിച്ചു കൊണ്ടെത്രയോ
ജീവിതങ്ങൾ നിൻ ഗൃഹസ്ഥലങ്ങളിൽ
നാവടക്കി വിലപേശൽ ചെയ്യുന്നു
നാളതൻ പൂർണ്ണ കുംഭങ്ങൾ തരണികൾ

മാന്യത തൻ മുഖാവരണം മുടി
വാതോരാതെ പ്രസംഗിക്കും മാന്യനും
മദ്യവർജ്ജന യോഗത്തിലും നഗ്ന—
നൃത്ത നിരോധന സത്യഗ്രഹത്തിലും
മുഖ്യന്മാരായ് നടക്കുന്ന നേതാക്കൾ
ഉണ്ടവിടെ, വാ കണ്ടിടാം നേരിട്ട്.

ഉററവെക്കാരു നേരത്തേ ക്ഷണം
തെറ്റു ചെയ്തങ്ങു സമ്പാദിച്ചിടുകിൽ
വയ്യ! ഹോ! മ്ളേച്ഛം സന്ധർഗ്ഗ ദൃഷിതം
ജാഥയായ് ശബ്ദം കോലാഹലങ്ങളായ്
ചന്ദ്രശാലകൾ സഞ്ചരിച്ചിടുന്ന
മന്ദിരങ്ങൾ നിൻ വീഥികൾ തോറിലും
മാന്യമായ് വ്യഭിചാരം നടത്തുന്നു
മ്ളേച്ഛമല്ല സദാചാരമുണ്ടതിൽ.

എന്തിനീ ശൂന്യ പാന പാത്രങ്ങളിൽ
മിഴീനീർ മാത്രം പകർന്നു വച്ചിടവാൻ
പാടുപെട്ടു പണിയുന്നു നിങ്ങളി—
പാവനമാം ഗൃഹീവാടങ്ങളിൽ?
ഈ ആർഷളമിയെ സമ്പന്നമാക്കുവാൻ
ഈ ചഷകങ്ങളിൽ പൂന്തേൻ നിറയ്ക്കുവാൻ
കർമ്മം ചെയ്യു തളരാതെ നിത്യവും
ഞെട്ടിയുണരൂ യുവചേതന നിർഭയം.

ഉണരാത്തവർ

ടിറോറ. കെ. ചെറിയാൻ

ഇങ്ങട്ടു വീണ്ടും കിടക്കുന്ന ഇടുങ്ങിയ മലമ്പാതകളിലൂടെ, ഇരുണ്ട പച്ചനിറമുള്ള തേയിലക്കാടുകൾക്കിടയിലൂടെ പിന്നെ ചന്ദനക്കാടും മുറച്ചെടികളും കടന്നുവന്നോടി.

ഒടുവിൽ, കാട്ടുമല്ലകൾ പടർന്നുകിടക്കുന്ന, ശൂശാന്തത്തിന്റെ ഭീകരമായ, ആരോകൊളത്തി വച്ച അണയാറായ മെഴുകുതിരിയുടെ നേൽ വെളിച്ചം പടരുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിൽ, അവ ടെയവനിരുന്നു.

ഇല്ല, തന്റെ മുഖം. ആരും കാണരുത്. അവൻ മെഴുകുതിരി ഊതി. അതണഞ്ഞു പോയി.

പിന്നെ, ഇരുട്ടിന്റെ കനത്ത മുകതയിൽ കൈയ്യുകൾ മണപ്പിച്ചുനോക്കി. അവയിൽ നിന്നു രക്തത്തിന്റെ ഇരുണ്ട ഗന്ധമുതിരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അകലെ, അവ്യക്തതയിൽ, നെടുങ്കൻ കുന്നുകളുടെ അടിവാരത്തിൽ വിളക്കുകളെറിഞ്ഞപ്പോൾ, അൽപം കൂടിയൊതുങ്ങിരുന്ന ശവകുടീരത്തിന്റെ പിന്നിലേയ്ക്കുവൻ. വെറുതെ, കറച്ചുകൂടി സുരക്ഷിതനാണെന്ന തോന്നലിനു വേണ്ടി മാത്രം.

കാൽപ്പാങ്ങളുടെ വേദനിക്കുന്ന ഉപരിതലത്തിൽ അസുഖകരമായ, ഭയാനകമായ തണുപ്പനുഭവപ്പെട്ടു. അവക്കു മുകളിലൂടെ ഏതോ ജന്തു ഇഴഞ്ഞു കടന്നുപോയി.

പകലിന്റെ തുടക്കത്തിന്റെ മണി മുഴക്കം കേൾക്കുമ്പോൾ, ദീർഘമായ ചുംബനത്തിനുശേഷം ഇരുളിന്റെ നരച്ച വെളിച്ചത്തിലൂടെ കൈകൾ വീശി താൻ കടന്നു പോകും.

—പിന്നെ ഇരുണ്ട താവളങ്ങളിൽ തണുത്ത കണക്കു കൂട്ടലുകളുമായി.

തനിക്കുചുറ്റും ചിതറിക്കിടന്ന പന്തുകളുടെ സ്പോർട്ടിംഗിന്റെ മണമുണ്ടായിരുന്നു.

അവയുടെ അക്ഷരങ്ങൾക്കു തകർന്നു വീണ കൊട്ടാരങ്ങളുടെ, ഗോപുരങ്ങളുടെ നിറമുണ്ടായിരുന്നു.

അവയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ യുഗയുഗങ്ങളുടെ കളമ്പിയൊച്ച മുഴങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ആ പുസ്തകപുരയിലെ പണിയെടുക്കലിന്റെ സ്വേതഗന്ധം വഹിക്കുന്ന നെററിത്തടവുമായി കാത്തിരുന്നു—

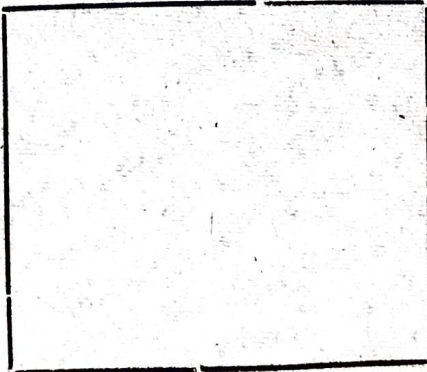
അവസരത്തിന്റെ നാളുകൾ പിറക്കാൻ.

ഒടുവിൽ, അക്ഷരങ്ങൾക്കു ജീവൻ വീണു, മണിക്കൂറുകൾക്കു മുൻപ്.

ഞെട്ടിത്തീറിഞ്ഞു നോക്കി. കരിയിലകളിലൂടെ ശബ്ദം. ഒന്നും കാണുന്നില്ല, താഴെ. മുക്കളിൽ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഇവിടേക്കു കടന്നു വരാത്ത ആയിരം കണ്ണുകൾ.

അകലെ, പന്തങ്ങളുണഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇനി, കുറച്ചുനേരമുണ്ടെന്നു ഉണരുന്നതുവരെ സുരക്ഷിതനാണ്. അല്ലെങ്കിൽ പുലരുന്നതുവരെ.

പിശാചുക്കളുടെ ചുവന്ന, അഗ്നിജ്വലിക്കുന്ന നാവുകൾക്കു മീതെ ഒട്ടിയ കവിളും, ചിതറിയ പൊടി പുരണ്ട മുടിയും ക്ഷീണിച്ചു മയങ്ങി.

മയക്കത്തിൽ അലസ്യതയിൽ അവ്യക്തതയിൽ പിച്ചള സർപ്പങ്ങളും, മുൾക്കിടിലും മുന്നിൽ തെളിഞ്ഞു. അവയിൽ നിന്നു മരണത്തിന്റെ നിഴലുകൾ നീളുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

മണിക്കൂറുകൾക്കു മുൻപ്, രാത്രിയുടെ ജീവൻ വീണുനിമിഷങ്ങൾ. തനിക്കു ശേഷം, തന്റെ നിറമുള്ള, രൂപമുള്ള ആരെങ്കിലുമവശേഷിക്കാൻ, മാഞ്ഞുപോകാറായ ഈ പ്രേമബന്ധത്തിന്റെ മായാത്തയൊരു സ്മാരകമുയരാൻ

അവളെ തിർത്തില്ല. തനിക്കു പശ്ചാത്താപം തോന്നിയില്ല. ആണ്ടുകളുടെ കാത്തിരിപ്പിന്റെ അവസാനം തന്റെ ഭാരംകൊണ്ടവളുടെ നിതംബപന്തെറിഞ്ഞുമാർന്നു.

തന്റെ കണ്ണത്ത്, അവൻ ബാലനായി, യുവാവായി വളരും.

ഒടുവിൽ അമ്മയുടെ കണ്ണിരിന്റെ പിറകിൽ അവ്യക്തമായിത്തെളിയുന്ന അച്ഛന്റെ കഥ പഠിക്കും.

ഒരു ഞെട്ടലിന്റെ, അടക്കാനാവാത്ത ഭീതിയുടെ നീണ്ടുകുന്ന കരങ്ങൾ. മുറിഞ്ഞു പോയ ബോധാരയുടെ അലസമായ പാഴ്നിലങ്ങളിലേറെ നേരം അലഞ്ഞതിനുശേഷം,

അയാൾ ഞെട്ടിയെണീറ്റു. പുലർന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. താമസിച്ച് പോയി.

കണ്ണുകൾ തിരുമ്മിത്തുറന്നപ്പോൾ പിന്നെ അരുളപ്പെട്ടില്ല.

വാളും വടികളുമായി അട്ടഹസിക്കുന്ന ജനം. കോപം കൊണ്ടു തുടിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ തടുക്കാനാവാത്ത തിരയടികൾ. ചിലരുടെ കൈകളിൽ വലിയ കല്ലുകളുണ്ടായിരുന്നു.

കൂർത്ത ചരൽക്കല്ലുകൾ കൈകൊപകഞ്ഞു മാറി വെളുത്ത നിറമുള്ള കല്ലിൽ ചാരിയിരുന്നു.

പന്തുകളുടെ വെളിച്ചം പടർന്നു തിരിയുന്നു. വനപ്രാന്തങ്ങളിലും തിരിയുന്നില്ല. അവതെരച്ചിലായി കഴിഞ്ഞു.

പക്ഷേ, ആരും കടന്നുവരാത്ത, പിയ കാലുകൾ ചവിട്ടി കൂർത്ത പല്ലും, നീണ്ട നഖങ്ങളുമുള്ള പിശാചുക്കൾ നൃത്തം ചവിട്ടുന്ന ഈ അന്തരീക്ഷത്തിൽ—

ഇവിടെ തനിക്കു മണിക്കൂറുകളുടെ ക്ഷീതമുണ്ട്.

ഇന്നലെ, അല്ല എത്രയോ ദിവസം വളോടൊരുമ്മിച്ചു കിടന്നിരിക്കുന്നു.

വലിയ വീടിന്റെ തെക്കേയറ്റത്തുള്ള മുറിയിൽ, ജനൽപാളികൾക്കിടയിലൂടെ നിലാവന്റെ നിഴൽപ്പാടുകൾ ചിതറി വീഴുമ്പോൾ ആശ്ചര്യം—

മരാനും ശല്യത്തിനു വരില്ലല്ലോ? പക്ഷേ വിവാഹത്തിന്മുൻപ് (ആരോടൊന്നിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തപ്പോൾ) വിവാഹിതരെ പോലെ കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ രണ്ടുപേർക്കും താൽപര്യമുണ്ടായിരുന്നു.

അനുജത്തിയെപ്പോലെയോ, ജ്യേഷ്ഠത്തിയെപ്പോലെയോ, അല്ലെങ്കിൽ അബന്ധമുള്ള ആരെയെങ്കിലുംപോലെയോ അവൾ തന്നോടു ചേർന്നിരുന്നു.

അവളുടെ ശ്വാസത്തിനു നേരിയ മുട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ താളം ചിലനുമായിരുന്നു.

—ആ നിമിഷങ്ങളിൽ താൻ ജീവിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

അവൻ ഇരുപതുവം നോക്കി, വെള്ളയകിടന്നിട്ടു ബാലുക്കാരനെത്തിരയാൻ. പക്ഷേ അവൻ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

അതുകൊണ്ടുതന്നെ ജനങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾക്കു കാഴ്ച ശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അവർക്കു യേശു തോന്നിയില്ല.

അവർ, അവനെ മുന്നിൽ നടത്തി. അവൾ നിന്നു കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു, അകലെ യേശുയായി.

—അവളുടെ അച്ഛന്റെ വേർപെട്ട ശിരസ്സും, തുറിച്ചു കണ്ണുകളും, ചോരപുരണ്ടു ശരീരവുമോർത്തു പോയതു കൊണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

ആയിരുന്നെങ്കിൽ, അവളിതിനു എത്രയോ മുൻപേകരയുമായിരുന്നു.

വളരെ മുൻപുതന്നെ അവളിതു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം.

തന്റെ അവസാന നിമിഷങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ട വിജനതീരങ്ങളടുത്തു കഴിഞ്ഞു. ഇനിയി അവാസാന കണ്ണികൾക്കെന്തു ശോഭ?

ഇനിയൊരിക്കലും കാണാനാവാത്ത ആകാശത്തിന്റെ നീലനൂറുകൾ ഉൾപ്പെടെ വിഷാദത്തിന്റെ ക്ലായ.

ആർക്കുവേണ്ടി, ആർക്കു വേണ്ടിയായിരുന്നു ജീവിതത്തിന്റെ ജീവിച്ച നിമിഷങ്ങൾ. ഒടുവിൽ, തന്റെ ചോരയുടെ മണം പാറുന്ന മൺതരികളിൽ വാടിയ പുഷ്പമൊന്നെങ്കിലുമുണ്ടായിട്ടാൻ അംഗുലികളുവശേഷിക്കുമോ?

നൃത്തം വരുന്ന പുലരിത്തുടിപ്പു വീണുകിടക്കുന്ന കറുത്ത പാറമേൽ ചാരി നിൽക്കുന്ന അവന്റെ മേൽ,

കല്ലുകൾത്തൊണ്ടു പതിച്ചപ്പോൾ, വേദനിക്കുന്ന ശരീരത്തിന്റെ ശക്തി വാർന്നൊലിച്ചപ്പോൾ,

കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയ കണ്ണുകൾക്കു മുൻപിൽ ആളുകൾ അവിടുത്തെ നിഴലുകളായി മാഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോൾ,

ഇരുളിന്റെ ലോകത്തിലേക്കു വഴുതി വീഴും മുൻപു അവനാഗ്രഹിച്ചു, കൂരിരുട്ടുണ്ടാകുന്നതും, ദേവാലയത്തിന്റെ തിരശ്ശീല നടുവേ കീറുന്നതും, ഭ്രമി കലങ്ങുന്നതും, പാറകൾ പിളരുന്നതും.

ഒ! ഇതെന്തൊരു ജീവിതം?

എന്തെല്ലാം സുഖസൗകര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നാലും കൃത്യസമയത്തു നാവിനു തടിയുള്ള ഭക്ഷണം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ആ ജീവിതത്തിലെന്തത്ത്?

നിങ്ങളെന്തിനു വിഷമിക്കുന്നു? ഞങ്ങളെ സമീപിക്കൂ!

നാവിനു മാത്രമല്ല, ജീവിതത്തിനു തന്നെ അഭിരുചി നൽകുവാൻ, കൃത്യസമയത്തു നോടിയിടകൊണ്ടു പാചകം ചെയ്യാൻ. ആവശ്യമായ A മുതൽ Z വരെയുള്ള പ്രോവിഷൻസുകൾ എല്ലാവിധ ക്ഷേമ-ധാന്യ-കറിപ്പൊടികൾക്കും പുറമെ നിത്യോപയോഗത്തിനാവശ്യമായതെല്ലാം ഇപ്പോഴിതാ മില്ലിൽനിന്നും; തേവര റോഡിലെ ലൂർദ്ദ് ചർച്ച് ബിൽഡിങ്ങിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ പുതിയ ശാഖമുഖേനയും വിതരണം ചെയ്തു വരുന്നു.

അനുദിനം തയ്യാറാക്കുന്ന പുതിയ പാചകപ്പൊടികൾക്കു ഏകസ്ഥാപനം: **റാമകൃഷ്ണാ റൈസു & ഫുഡ് വർ മിൾസു**

ഫാക്ടറി & സെയിൽസു ഡിപ്പോ:- മാർക്കറ്റ് റോഡ്, എറണാകുളം Dial 31474.

വിതരണശാഖ:- തേവര റോഡ്, കൊച്ചിൻ-15. Tele: Ramks.

കടൽ ഭിത്തി

മാനേജ് മോൻ

ചുവന്നസന്ധ്യ
പ്രകൃതിയുടെ മ
ഖം തുടിക്കുന്നു.
ചുട്ട മാറാത്ത
മണൽ അരിക
ളുടെ മീതെ അ
യാൾ നടന്നു.
അയാൾ എന്ന
കവി! അയാൾ
എന്ന ഭ്രാന്തൻ!
ഭ്രാന്തനെന്ന ക
വി!

കടൽ ആർത്തു
ചിരിക്കുന്നു.
കവിക്കു കലി
തോന്നി.

എത്ര കവി
കൾ നിന്നെയി
പ്പോൾ വണ്ണി
ക്കുന്നു. എത്ര
യെത്ര കലാകാ
രന്മാർ നിന്നെ
യിപ്പോൾ
ക്യാൻവാസി
ലേക്ക് പ
കർത്തുന്നു.
കും. വിഡ്
ഡികൾ, ഭ്രാന്ത
ന്മാർ,

ഞാൻ ഭ്രാന്തന
ല്ല. ഞാൻ വി
ഡ്ഡിയല്ല.
സൗന്ദര്യം എ
ന്ന ഭാവന. എ
ന്റെ തൂലിക
ഞാനിനി നി
നക്കായി ചലി
പ്പിക്കുകയില്ല.
പ്രകൃതിയെന്ന
വിരൂപിയെ
ഞാൻ വെറുക്ക
ുന്നു. പക്ഷേ..
ഞാൻ എന്നും
വരും. ഈ മണ
ലിൽ ഈ കടൽ
രെയിൽ

നായി ഈ ഭ്രാന്തനെന്നും വരും.
നീലക്കടലും, നീലാകാശവും പരസ്പരം ചുംബിക്കുന്നത് നോക്കി അന്നു നീ പറഞ്ഞു.
“ഹൗ! നയിസു”. രാജേട്ടാ ആ കവിത ചൊല്ലു ചെല്ലൂ നേ...പ്പീസു“.
നിനക്കായി ഞാനത് രചിച്ചു. നിനക്കായി ഞാനത് പാടി...ഇന്ന് നിനക്കായി
ഞാനത് ഈ കടലിനു സമർപ്പിച്ചു.
അന്ധകാരത്തിൽ നാം ഒന്നായപ്പോൾ നീയെന്റെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചു. “ഐ ലൗവ്വ്
യു രാജേട്ടാ...
ചുണ്ടുകൾ അകത്തി നീ...അതെന്നെ കാണിച്ചു തന്നു...—എതോ ഒരു പക്ഷി—“രാജേട്ടാ
അതിനെക്കുറിച്ചൊരു കവിതയെഴുതുമോ...?” ഒരു കവിതയുടെ ആരംഭം. കടലിൽ വിടൂര
തയിലേക്ക് അത് പറന്നുപോവുകയായിരുന്നു. ചിറകുകൾ കുഴഞ്ഞു അത് വീഴുമോ?
അന്നു ഞാനത് ചിന്തിച്ചില്ല. അന്ന്...എന്റെ ഭാവനയിൽ നീയെന്ന കവിതയായിരുന്നു
മുഴുമിപ്പിക്കാത്ത ഒരു കവിതയുടെ ആരംഭം അന്ന് ഞാൻ കുറിച്ചു.

കടലേ..... നീ ഭ്രാന്തനായിരുന്നു. അന്ന് എന്റെ ഡാർലിക്കു ചുറ്റും ഞാൻ പണിത
മണൽ ഭിത്തിയെ തകർക്കാൻ നീ അന്നു ശ്രമിച്ചു. അതും ഞാൻ കാവൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ.
ദിവസങ്ങൾ..... മാസങ്ങൾ.....വർഷങ്ങൾ.....
നീണ്ട മൂന്നുവർഷങ്ങൾ...കോളേജ് ജീവിതം എന്ന പ്രഹസനം. അന്ന് എന്നും...

മണൽ കര
യിൽ ഞങ്ങളു
ടെ കവിതകൾ
തുടിക്കുന്നത്...
... കടലിന്റെ
വിരീമാറിൽ
തല ചായിച്ചു
കിടന്നിരുന്ന
സന്ധ്യ നോ
ക്കി കണ്ടു.

പക്ഷേ.....
ഇന്ന്.....
കടൽ അവളുടെ
കണ്ണി, കളി ലേ
ക്ക് ഉററു നോ
ക്കുമ്പോൾ - സ
ന്ധ്യ - കടലി
ന്റെ കാമുകി
കണ്ണി, വെട്ടി
ക്കും..ആ പഴയ
മണൽ കരയി
ലേക്ക്

ഇന്നവിടെ
പൊട്ടിച്ചിരി
ച്ചിരുന്നു.....
പൊട്ടിക്കര
ഞ്ഞിരുന്നു....
മണൽ ഭിത്തി
നിമ്മിക്കുന്ന ക
വിയെന്ന ഭ്രാ
ന്തനെ കാണാം.

ഇരുളിന്റെ മറ
പററി നിന്ന്
സന്ധ്യ എന്ന
കാമുകി കാമുക
നോട് നേഷി
ച്ചു

“അയാൾക്ക് എ
ത്ര പറി..?”
അയാളുടെ ക
ണ്ണിൽ ജലം
നിറയുന്നതു ക
ണ്ടു് അവൾ
പൊട്ടിക്കര
ഞ്ഞു.

അയാൾ നീട്ടി
ക്കൊടുത്ത നന്
ത്തു് ജീപ്പി
ച്ചു രണ്ടു് കട
ലാസു് കഷണ
(ശേഷം 33ൽ)

മുപ്പത്തി രണ്ടാ

സ്വപ്നരഥം

തന്നുത്തപാ
 പരന്ന കി
 കന്ന, കായ
 ലെ ശ്രേഷ്ഠമാ
 ചീനവലയ
 കവരങ്ങളി
 ലയ്ക്കു നോ
 ി, സുമിത്ര
 കമാകനാ
 തന്ന ജയദേ
 ൾ ഇരുന്ന. അ
 രീക്ഷം വിറ
 ലിച്ചി
 തന്നു
 റിന്റെ ക
 തന്ന മരവി
 രോമകൂപ
 ലേ യ്ക്കി
 പരന്ന ജ
 തിൽ ഓള
 ലികി. അ
 പോകുന്ന
 റിന്റെ ശ
 പ്ം.

കണ്ണുകൾ. ഇതാണോ തന്റെ അന്വേഷണത്തിന്റെ അന്ത്യം? ക്ലാസ്സിലെ മറ്റു വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അപരിചിതനായ ജയദേവൻ. ജയദേവൻ എന്ന കവി. കെമിസ്ട്രി ലാബിൽ, രാസപരീക്ഷണങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ, തന്റെ മുന്നിൽ, ആ രണ്ടു കണ്ണുകൾ മാത്രം. കൺമഷിയെഴുതാത്ത, അനന്തരയുടെ ആഴമുള്ള കണ്ണുകൾ.

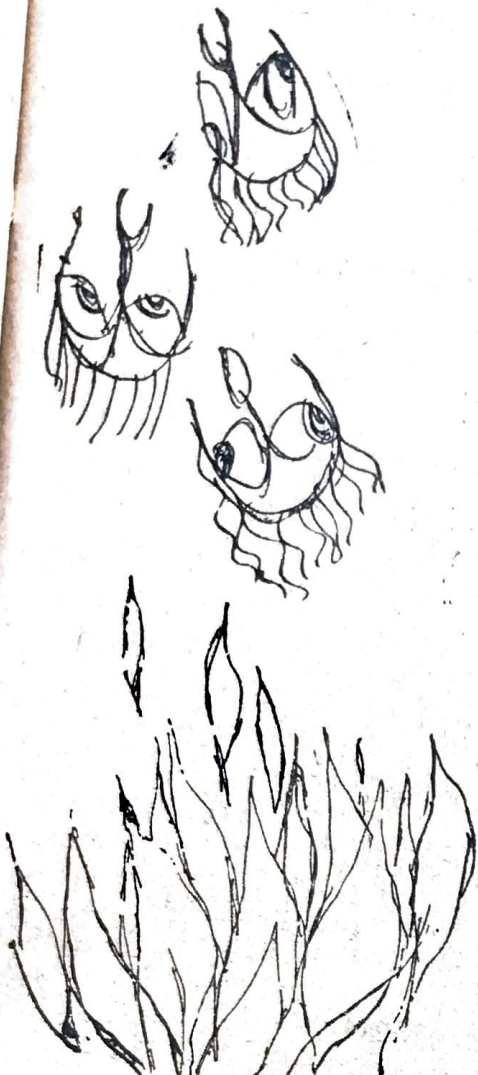
“എന്താ, ജയദേവൻ പ്രാക്ടിക്കൽ ചെയ്യുന്നില്ലേ?” സുമിത്രയുടെ മുഖം, ഒരു ചോദ്യ ചിഹ്നം.
 “ഓ, അതേ”. ഞെട്ടിയുണർന്ന താൻ, ട്രൈസ്റ്റററുബുകൾ കൂട്ടിമുട്ടുന്ന, സിങ്കുകളിൽ ജലം തെറിച്ചു വീഴുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. സുമിത്രയുടെ കണ്ണുകളിൽ ഒളിപ്പിച്ച മനഹാസത്തിന്റെ ചലനങ്ങൾ.
 പിന്നീട് കടൽക്കരയിൽ, സൂര്യന്റെ രക്തം പടിഞ്ഞാറേ ചക്രവാളത്തിൽ പരക്കുന്നത് നോക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ, നീലസാരിയുടെ ഞോറികൾ, തന്റെ മുന്നിൽ നിശ്ചലമായപ്പോൾ, ജയദേവൻ സുമിത്രയെ കണ്ടു. ഒരു വസന്തത്തിന്റെ സൗന്ദര്യമണിഞ്ഞ അന്തരീക്ഷം.

‘ഇവിടെ എന്തും വരാറുണ്ടോ?’
 ‘ഉവ്വ്’. ഇവിടെ വരാതിരിക്കുവാൻ ജയദേവന് കഴിയില്ല.
 ‘ജയദേവൻ കവിയാണോ?’
 ‘തീർച്ചയായും അല്ല. താൻ കവിയല്ല. ഞാനല്ല. വെറും ജയദേവൻ. ജയദേവൻ മാത്രം.’
 ‘ക്ലാസ്സിലെ ഏറ്റവും സമർത്ഥനായ വിദ്യാർത്ഥി നിങ്ങളാണ്’ എന്നറിഞ്ഞു.
 ‘ഉവ്വോ!!’ എന്നിരിക്കായില്ല. പുതിയ അറിവിന് നന്ദി.

സുമിത്ര സുന്ദ
 യായീര
 ന്നാ? അറിയി
 ജയദേവൻ
 സുമിത്രയുടെ
 സൗന്ദര്യം ക
 ലിട്ടില്ല. സുമി
 കണ്ണുകളാ
 ചഴി
 ത്തിറങ്ങുന്ന
 കണ്ണുകൾ.
 കണ്ണുക
 ിൽ നോക്കി
 യാണ്, ഒരു
 കാലത്തു് ജ
 ദേവൻ വിശ്വ
 ദേവൻ കാണ
 വാൻ ശ്രമി
 യ്തു്.

കെമിസ്ട്രി
 ക്ലാസ്സിൽ, വൈ
 കിക്കടന്നു വ
 ന്ന, അപരിചി
 തമായ രണ്ടു

മുഖി.
 നീണ്ട മെലിഞ്ഞ ചെറുപ്പക്കാരൻ.
 ഒന്നിടയ്ക്കു താരം.
 മൂടുവായ കൈ ആ കൈയ്ക്കു
 ജ്ജിൽ ഞെരിഞ്ഞു. നീല രോമങ്ങൾ
 എഴുന്ന നിൽക്കുന്ന ആ കൈകൾക്കു
 കൂടുതൽ കരുത്തുണ്ടായിരുന്നു...
 അൻപം അകന്നിരിക്കുകയായി
 രുന്നു, ഐവി,
 അവൾക്കു അഭിമുഖമായി, ഇരുന്ന
 മിച്ചൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
 ഐവി അയാളിൽ മുഴുകിയിരുന്നു.
 പെട്ടെന്നാണ് പപ്പായുടെ ചിരി
 പൊട്ടിയതു്.
 ലിസിയ ഞെട്ടിപ്പോയി.
 സ്റ്റേൺ താഴെ വീണു്.
 മമ്മി പറയുകയായിരുന്നു. ഏതോ
 ചെറുപ്പക്കാരനെ കണ്ടു്, ഭയന്ന മകളെ
 കണ്ടിട്ടു്.
 അവൾ സങ്കോചത്തോടെ തല
 കനിക്കുമ്പോൾ പപ്പ ചുമലിൽ കൈ
 വെച്ചു...യു. ലിററിൽ ഗേൾ...
 അവൾ സാവധാനം തല ഉയർത്തി,
 മിച്ചൽ തന്റെ നേരെ നോക്കുന്നു.
 അവൻ നിന്നെ പരിചയപ്പെടാൻ
 ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടാകും...
 യു ഹൂൾ...
 ബീ ഫ്രണ്ട് ലീ...
 പപ്പ വീണ്ടും ചിരിച്ചു.
 അപ്പോഴും ഐവിയും മിച്ചനും
 സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാ
 യിരുന്നു.
 മെയ് 13.
 പപ്പ ഗ്രൂപ്പു് ചെയ്ത് ചെയ്തു
 വന്നു.
 സ്റ്റേപ്പുകൾ ഇറങ്ങുമ്പോൾ അദ്ദേ
 ഹം കിരയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
 മുഖത്തു് ഗൗരവം.
 പപ്പ പെട്ടെന്നു് വൃദ്ധനായതു
 പോലെ.
 എല്ലാവർഷവും ഇതു് പതിവുള്ള
 താണ്.
 'സിലിറ്റി'യിൽ എത്തുന്നതു വരെ അ
 ദ്ദേഹം മൂകനായിരുന്നു.
 സാറാ ജെയിൻ...
 ബോൺ ഓൺ... (Born on)
 പപ്പ തിരികെത്തീർക്കുകയായിരുന്നു.
 പെട്ടെന്നു് തിരിഞ്ഞപ്പോൾ കണ്ടു്:
 അയാൾ.
 ആ തീഷ്ണമായ നോട്ടം.
 ലിസിയ പതറിപ്പോയി.

ലിസിയ ജനലിലൂടെ നോക്കി.
 താഴെ, റോഡിൽ, തിരക്കിൽ ഇല്ലാ
 തെയൊക്കും മുമ്പു് അയാൾ ഒരിക്കൽ
 കൂട്ടി നോക്കി.
 അവൾ ഭയന്നു പോയി
 വിറച്ചതു് അവളുടെ കൈകളായി
 രുന്നു.
 പിന്നെ, തിരക്കിൽ അയാൾ മറ
 ഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടും അവൾ അവിടെ
 തന്നെ നിന്നു.
 തോളിൽ കൈ പതിഞ്ഞപ്പോൾ
 ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു.
 മമ്മി,
 ലിസിയ കർച്ചിഹ്ം കൊണ്ടു്
 റിയർപ്പോപ്പി.
 സ്റ്റേപ്പുകൾ ഇറങ്ങുമ്പോൾ,
 ഡൈനിങ് റൂമിൽ നിന്നും പൊ
 ച്ചിരി കേൾക്കാമായിരുന്നു.
 റീച്ചി, പുതിയ ഫ്രണ്ടിനെ പരി
 ചയ്ക്കുകയായിരുന്നു:

പൂക്കൾ നാഴെ വീണു ചിതറി.
 നീണ്ട ഒരു നിമിഷത്തിനു ശേഷം
 തല ഉയർത്തുമ്പോൾ അയാൾ കടന്നു
 പോയിരുന്നു.
 കാരറിൽ പാറിപ്പറക്കുന്ന പട്ടം.
 പപ്പയുടെ കണ്ണുകൾ അവിടെയായി
 രുന്നു.
 മുഖം നീറയെ ഉത്കണ്ഠ.
 നൂൽപൊടിവട്ടം ആകാശത്തിൽ
 അലയുമ്പോഴും പപ്പ മൂകനായിരുന്നു.
 കടലിലേയ്ക്കു തള്ളിനിൽക്കുന്ന
 പാറക്കൂട്ടങ്ങൾക്കു് മേൽ ഒരൊരം...
 അയാൾ പാറക്കൂട്ടങ്ങളുടെ മേൽ
 ലൂടെ നടന്നു. അശ്രദ്ധമായി
 ആ കണ്ണുകൾ ഏറ്റവും മൂടിയപ്പോൾ
 ലിസിയ തല താഴ്ത്തി.
 അവളുടെ ഹൃദയം ശക്തിയായി
 മിടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
 അധരങ്ങൾ വിറച്ചിരുന്നു.
 അയാളുടെ തീഷ്ണ നയനങ്ങൾ
 പതിക്കുന്ന മൂടുലഭാഗങ്ങൾ പൊള്ളുന്നു.
 പകുതിയടഞ്ഞ അവളുടെ കണ്ണുക
 കളിൽ കാരറു് കളിനുകോരി നിറച്ചു.
 തുടുത്ത കവിളുകൾ ചുവന്നു.
 നന്നവർന്ന ചുണ്ടുകൾ ചലിക്കാൻ
 തുടങ്ങി. പപ്പ പെട്ടെന്നു് ചിരിച്ചു.
 അവളുടെ ഞെട്ടൽ മറച്ചുവെക്കാനുള്ള
 ശ്രമം വിഫലമായി.
 അയാൾ താഴേയ്ക്കു് ഇറങ്ങി. ആർ
 ത്താഴെനിൽക്കുന്ന തിരകൾ അയാളുടെ
 കാലുകളെ നക്കി കടന്നുപോയി.
 പപ്പയുടെ മുഖത്തു് പരിചയ
 ഭാവം...ആ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങുന്നു.
 ചുണ്ടുകൾ എന്തോ പറയാൻ വെമ്പുന്നു.
 പപ്പ അയാളുടെ നേർക്കു് നടന്നു.
 ലിസിയുടെ അധരങ്ങളിൽ പുഞ്ചി
 റി വിടരാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു.
 അയാൾ പെട്ടെന്നു് താഴെയ്ക്കു്
 ഇറങ്ങി. അലറിവന്ന തിരകൾ അയാ
 ളെ പുണർത്തു.
 പപ്പ ഓടുകയായിരുന്നു.
 എന്തോ പറയാൻ അദ്ദേഹം കൈ
 ഉയർത്തുമ്പോൾ അയാൾ അപ്രത്യക്ഷ
 നായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു.
 പപ്പ നിശ്ചലനായിരുന്നു.
 അദ്ദേഹം വൃദ്ധനായി കഴിഞ്ഞി
 രുന്നു.
 ചെവിയിൽ കടലിന്റെ ഗർജനം
 മുഴങ്ങി.
 ലിസിയയുടെ ചുണ്ടിൽ വിടരാൻ
 തുടങ്ങിയ പുഞ്ചിരി കൊഴിഞ്ഞു പോ
 യിരുന്നു...

ഞാൻ എന്റെ മനസ്സിന്റെ തടവറയിൽ

സുരേഷ്. ബി. പടക്കാറ.

ഞാൻ എന്റെ മനസ്സിന്റെ തടവറയിൽ ഏകനായി കഴിയട്ടെ. ഞാൻ സ്വയം നഷ്ടപ്പെട്ട പോകുമ്പോൾ കാലത്തിന്റെ നീണ്ട ഇടവഴികളിലെവിടെയോ കണ്ടുമുട്ടിയ നിന്നെ ഓർമ്മിച്ചുപോയി, അത്രമാത്രം. എന്റെ കരിഞ്ഞ ചിറകുകളും, നിറമില്ലാത്ത സ്വപ്നങ്ങളുമായി എത്രനാളി തടവറയിൽ കഴിയാനാവും.

പക്ഷെ ഒന്നു ഞാനാശ്വസിക്കട്ടെ. ഈ തടവറയിൽ—എന്റെ മാത്രം തടവറയിൽ എനിക്ക് വേണ്ടതെല്ലാമുണ്ട്. എന്റെ മനസ്സിലെ ആരും കാണാത്ത ദുഃഖത്തിന്റെ തടാകം. ആ തടാകക്കരയിലെ തകർന്ന കൊട്ടാരം—സ്വപ്നങ്ങളുടെ തകർന്ന കൊട്ടാരത്തിന്റെ കൽപടവുകളിൽ, ആ തടാകക്കരയിലിരുന്ന് ഞാൻ കരയും. എന്റെ കണ്ണീർത്തുള്ളികൾ ഈ ദുഃഖഭൂമിയിൽ വിലയം പ്രാപിക്കും. അവ കന്യകളായില്ല. എന്റെ മോഹങ്ങളെപ്പോലെ അടങ്ങാത്ത ദുഃഖത്തിന്റെ വേദനയും പേറി അവർക്ക് കന്യകളായി കാത്തിരിക്കേണ്ടി വരില്ല.

ഞാനിവിടെ ഒന്നിരുന്നോട്ടെ. ഈ നനഞ്ഞ, ശപിക്കപ്പെട്ട ദുഃഖത്തിന്റെ മണ്ണിൽ ഏകനായി, എന്റെ മാത്രം വേദനകളോടെ ഞാൻ കഴിയട്ടെ. ഈ ദുഃഖത്തിന്റെ തടവുകാരനെ ശല്യപ്പെടുത്താൻ ഇവിടെ ആരു വരും (?) ആരും വരില്ല.

മനസ്സേ ശാന്തമാകൂ! ഇനീ നീയും ഞാനും നമ്മുടെ വേദനകളും മാത്രം നമുക്ക് കരയാം — നിന്താതെ ഈ ഓളങ്ങൾ നിലയ്ക്കുന്നതു വരെ. തകർന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ നിന്നിലേൽപ്പിച്ച ഉണങ്ങാത്ത മുറിവുകളിൽ നിന്ന് നിലയ്ക്കാതൊഴുകുന്ന രക്തവുമായി ഈ തടാകക്കരയിൽ നമുക്കവസാനിക്കാം.

പ്രിയപ്പെട്ട പെൺകുട്ടി! (ഞാനങ്ങനെ വിളിച്ചോട്ടെ... ഈ അവസാന നിമിഷമെങ്കിലും...) നീ എനിക്ക് അപരിചിതയായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും മാസങ്ങൾക്ക് മുമ്പു മാത്രമാണ് നിന്നോടു കൂടുതൽ അടുക്കാനിടവന്നത്. പെൺകുട്ടികളുടെ വണ്ണപൊലിമയുളവാക്കുന്ന നൈമിഷിക വിഭ്രാന്തി മാത്രമെ എന്നിലും നീ ആദ്യമുണർത്തിയുള്ളൂ. എങ്കിലും, നിന്താതലയ്ക്കുന്ന, ഒളിച്ചു വയ്ക്കപ്പെട്ട ദുഃഖത്തിന്റെ പരിവേഷമണിഞ്ഞ നീണ്ടമിഴികൾ ആരോടൊ പിണങ്ങിയ വിതുവുന്ന അധരങ്ങൾ—അവ മാത്രം ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.

പെൺകുട്ടി, നിന്റെ ചിത്രം വികലമാക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. നിന്റെ മിഴിയിലെ ദുഃഖത്തെ കാണാൻ കഴിയാത്ത ലോകം വികലമാക്കിയ ഒരു പാവം പെണ്ണിന്റെ ചിത്രം. നിനക്കതറിയാമായിരുന്നോ? അതായിരുന്നോ നിന്റെ കണ്ണുകളിലെ അമൃത വിഷാദത്തിനു കാരണം?

ശക്തമായ പാദപതന ധ്വനികളോടെ, പ്രിയപ്പെട്ടവളെ നീ എന്റെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് കടന്നുവന്നു. ഇന്നു വരെ ആരും കടക്കാത്ത എന്റെ മനസ്സിലേക്ക് കടന്നുവന്ന് നിന്റെ വികലമാക്കാപ്പട്ട ചിത്രം നീ എടുത്തു മാറി. എന്നിട്ടും; ആർക്കും ഇന്നു വരെ തുറന്നുകൊടുക്കാൻ ഞാൻ പോലും ധൈര്യപ്പെടാത്ത എന്റെ മനസ്സിന്റെ ശ്രീകോവിലിൽ നിന്റെ ദുഃഖം തളം കെട്ടി നിൽക്കുന്ന നീണ്ടമിഴികൾ നീ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു.

ഇന്ന് നീ വിദൂരതയിലാണ്. പുതുമഴയുടെ അനുഭൂതികളും തേടി നിന്നു അകന്നു. അടുക്കാനും അകലാനും നിനക്കത്രയെളപ്പും കഴിയുന്നു? പക്ഷെ ഇന്നും നിന്റെ മിഴികൾ എന്റെ ജീവന്റെ ജീവനിൽ നിറംപോലെ പോലെ

നിന്നെറിയുകയാണ്. ആ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ തകർന്നിരുന്ന സ്വപ്നങ്ങളും മാറോടടുക്കിപ്പിടിച്ചു ഒരു ചെറുക്കാരൻ തളർന്നുറങ്ങുന്നു. താളം തെറ്റിയ രാഗം പോലെ. ആ ചിത്രം നിനക്കു കാണാൻ കഴിയുമോ?

ആ ദിവസം ഇന്നും ഞാൻ വ്യക്തമായി ഓർക്കുന്നു. ആൺകുട്ടികളുടെ കോളേജിലെ ശക്തനായ നേതാവെന്ന നിയപ്പെട്ടിരുന്ന എന്റെ മനസ്സിന്റെ ഉള്ളറകൾ നിന്റെ മുഖിൽ തുറന്നുകാണിച്ച ദിവസം. തികഞ്ഞ നിസ്സംഗതയോടെ നീയതു നോക്കിക്കണ്ടു. നീയടുക്കുകയായിരുന്നോ അകലുകയായിരുന്നോ? ഒരിറ്റ ജലവും കാത്തു കിടന്നിരുന്ന എന്റെ മനസ്സിലെ ഉഷ്ണരക്തമിട നീ ദാഹജലം നൽകിയോ?

ഒന്നു കരയാൻ ഞാനാഗ്രഹിച്ച ദിവസങ്ങൾ. നഗരത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ മുഖത്തു നങ്കൂരമുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കപ്പലുകളെ നോക്കി നേരിയ നീലവെളിച്ചം വളയം സൃഷ്ടിച്ച മേശമേൽ, സംഗീതത്തിന്റെ നേരിയ ചിറകുകളിൽ ഇരമ്പിപ്പെയ്യുന്ന മനസ്സോടെ ഞാൻ കമഴ്ന്നുകിടന്നു. നരഞ്ഞുപൊയ്ക്കുന്ന നിറമുള്ള ദ്രാവകങ്ങൾ പകർന്നുതന്ന അനുഭൂതിയിൽ എല്ലാം ഞാൻ മറന്നു—എനിക്കു വേണ്ടി.

അടുപ്പത്തിന്റേതായ ദിവസങ്ങൾ വെറുതെ ഓർക്കുന്നു; ദഃഖിക്കാൻവേണ്ടിമാത്രം.

നീലാകാശം നിവർത്തിപ്പിടിച്ചു കൂട. അതിന്നു കീഴെ ദഃഖത്തിന്റെ പുതിയ ചക്ര വാളങ്ങളുൾക്കൊണ്ടു നിന്റെ മിഴികൾ. ആ മിഴിയിലേക്കു നോക്കിയുള്ള എന്റെ ഇരുപ്പ്. ഒഴുകിയുള്ള യാത്ര. നീ എന്റെ ഭ്രാന്തമായ വികാരമാകുകയായിരുന്നു.

ഒടുങ്ങാത്ത ദാഹത്തിന്റെ, മോഹത്തിന്റെ, സ്നേഹത്തിന്റെ, വേദനയുടെ, അനുഭൂതികളുടെ ഒരു പുത്തൻ സാമ്രാജ്യം. ആ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ചക്രവർത്തിയാകാൻ നിന്റെ മിഴിയിലെ ദഃഖത്തെ ചുംബിച്ചുറങ്ങാൻ, നിന്റെ നഗ്നതയെ പുണരാൻ, നിന്റെ മാറിലെ തണുത്ത താഴ് വാരങ്ങളിൽ തളർന്നുറങ്ങാൻ, നിന്റെ നഗ്നതയുടെ അഗാധതയിൽ നന്നത്ത മാംസ ഭിത്തികളിൽ ഉരുകിയൊലിച്ചില്ലാതാകാൻ ഞാൻ കൊതിച്ചു. നിന്നെക്കാണുവോ, നീയുമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ മറന്നു. ഞാൻ നിന്നെ—എന്തിനു നിന്റെ കൈവിരലിലെ മുറിപ്പാടിനെ മൂപ്പോലും സ്നേഹിക്കുകയായിരുന്നു; ഭ്രാന്തമായ ഒരാവേശത്തോടെ.

നീ ഒരു മരീചികയായിരുന്നു. അടുക്കുമ്പോളുകലുകയും അകലുമ്പോഴുളക്കു

കയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മരീചിക. പുതുമഴയുടെ അനുഭൂതികളാസ്വദിക്കാൻ വെമ്പുന്ന നിന്റെ വഴിയിൽ ക്രമേണ ഞാനൊരു ശല്യമാകുകയായിരുന്നു. ഈ നിശാഗന്ധിയുടെ ചുവട്ടിലെ, വാടിയ പൂക്കളിലെ തുഷാര ബിന്ദുക്കൾ നീ മറന്നു. നീ എന്നെ കടന്നുപോയി.

എല്ലാം എനിക്കു നഷ്ടപ്പെടുകയായിരുന്നു. ഒന്നും എനിക്കു വേണ്ടി കാത്തു നിന്നില്ല. കോളേജിലെ നേതൃസ്ഥാനം, വിപുലമായ സുഹൃദ് വലയം... അങ്ങനെ എല്ലാമെല്ലാം. നഷ്ടബോധത്തിന്റെ ആ നാളുകളിൽ ഞാനെന്റെ മനസ്സിലേക്കു ഒരുങ്ങിക്കൂടി. നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളും എന്റെ ഭ്രാന്തമായ, സ്നേഹമെന്ന വികാരവും മാത്രം ബാക്കി.

പക്ഷെ ഇവിടെ, എന്റെ മനസ്സിലെ ആരും കാണാത്ത ദഃഖത്തിന്റെ തടാകമുണ്ടു്. ആ തടാകക്കരയിൽ നിന്റെ മിഴികളിൽ ഞാൻ കണ്ടു വിഷാദത്തെയുമോർത്തു യുഗങ്ങളോളം ഞാനിരിക്കും. നീ എന്റെ ഭ്രാന്തമായ വികാരമാണു്. എന്നോടു പിണങ്ങിയ ചുണ്ടുകളുമായി, എന്റെ തകർച്ച കാണാൻ നീ ഇവിടെ വരില്ലേ—ഈ തടാകക്കരയിൽ ?

ഒരു രൂപാന്തരത്തിന്റെ മോഹം

രവി എ. ആർ.

പഴമ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന എന്റെ കൊട്ടാരവാതിലുകൾ പൊടിപിടിച്ചു കിടന്നു. തുരുമ്പു പിടിച്ചു കവാടങ്ങളിൽ നഷ്ടയൗവ്വനത്തിന്റെ മാറാലകൾ തൂങ്ങി.

ഇനിയെന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി എവിടെ ആശ്രയിക്കാനാവും. അനാദിയിലെവിടെയോ ഭ്രമിയുമായി പുനഃസ്സമാഗമം നടത്തിയ ആകാശത്തിനു കീഴിലെ അനവധി താളം തെറ്റലുകളിലൊന്നു മാത്രമായിരിക്കും ഞാൻ.

സ്വാർഥതയരതല്ലോ? അതുകൊണ്ടു തന്നെ എനിക്കു കരയാനാവില്ല. ഞാനറിയാതെ, എവിടെയോ തുടങ്ങിയ ഈ യാത്രയുടെ ആരംഭം തേടാൻ ഞാനെവിടെയാണുപേക്ഷിക്കേണ്ടതു്.

പരസഹസ്രം നൂറ്റാണ്ടുകളുടെയൊടുവിൽ ഞാൻ, ഏതോ കടൽത്തീരങ്ങളിൽ രൂപാന്തരത്തിന്റെ വേദനയനുഭവിക്കും.

രൂപാന്തരത്തിന്റെ നീണ്ട ഇടനാഴികളിൽ സ്പർശനസുഖമേൽക്കാതെ ഞാൻ വളരുമ്പോൾ, വളർന്നു പകപമായി ദൂരവേഗങ്ങൾക്കപ്പുറത്തെ പഴയ നാട്ടിൽ വീണ്ടുമൊരിക്കൽക്കൂടി മനുഷ്യരൂപമണിയുമ്പോൾ, സമകാലികരുടെ ചിന്താകണ്ഡങ്ങളറിഞ്ഞ പഴയ വന്ധ്യഭ്രമികൾ തേടാൻ കൗതുകമുണ്ടാകുമോ?

നാൽപ്പത്തിഒന്നു്

മാതൃചിത്തം

അമ്മി, മാവുകൾ, ചെമ്പകം ചെന്തെങ്ങി-
 കിളിയുടും സുന്ദരച്ചോല,
 പാതിരകൾ പതുങ്ങി നിൽക്കുന്ന-
 വാലൊളിത്തിങ്കൾ ബാലൊരാദിത്യൻ;
 പൂഴി മണ്ണിൽ പല പൂക്കളങ്ങൾ-
 ആ മനോഹര ചോല രചിച്ചു.

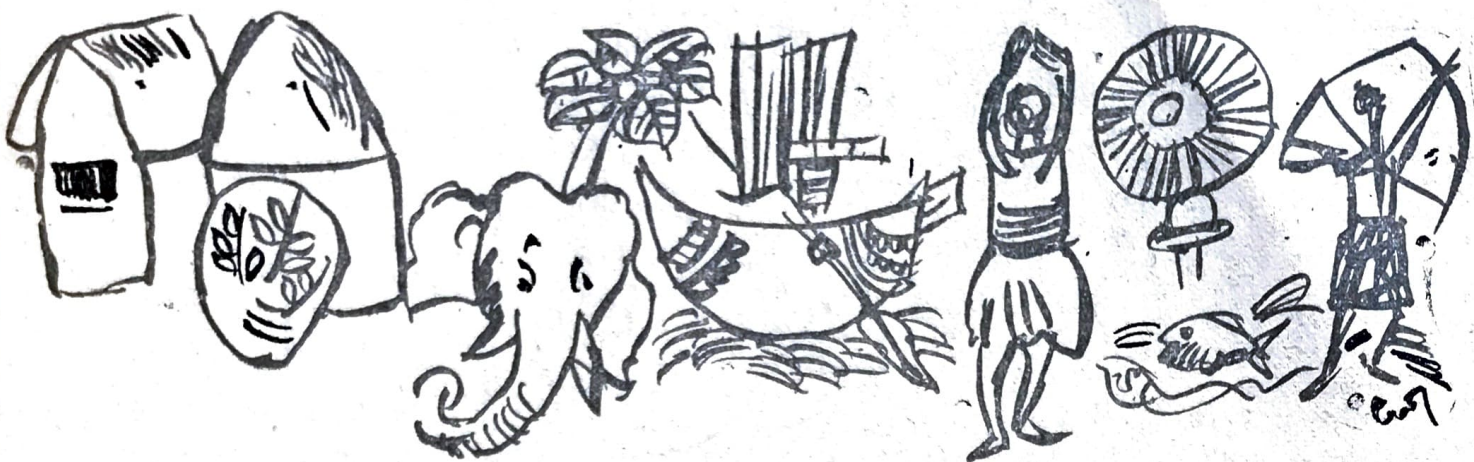
ഇങ്ങിവിടെ തണലിലിരുന്ന്
 മണ്ണു വാരിക്കളിക്കുന്നു, രാവി,
 വെണ്ണ യുണ്ണുന്ന കണ്ണനിവിടെ
 മണ്ണു വാരി കളിക്കുകയാണോ ?
 അമ്മ വാത്സല്യമോടെ വിലക്കി:-
 വേണ്ട മോളേ, നീവാ കണ്ടുരാവി;
 ഭൂകി വിണ തരികളോരോന്നിനും
 ഭൂകി നിന്നു നെടുവീർപ്പു മാത്രം.

കട്ടി നന്നായെറിഞ്ഞു കളിച്ചു
 കട്ടനാളവളമ്മക്കുമാർക്കും;
 പൂഴികൊണ്ടു പുതപ്പണിഞ്ഞുള്ള
 പൂവണം പുകവനമായി;
 ഇക്കിളികൊണ്ടിട്ടിത്തിരി നേരം
 മുത്തുപോലുള്ള പല്ലുകൾകാട്ടി
 വെണ്മറയുന്ന ഇന്ദ്രൻ കാന്തിപ
 കണ്ടു കാർമൂല പാളികൾ ഓടി.

മണ്ണു വീണു ചെളിയായ് വടനം
 വണ്ടു വന്നു കരണ്ടു പൂ പോലായ്
 രേണു വീണു കലങ്ങിയ കണ്ണിൽ
 രോമനം നീർച്ചാലുകൾ കാട്ടി.
 മാറി നിന്നില മാതൃ വാത്സല്യം-
 ലാലവത്തോടെടുത്തു താരാട്ടി;
 അമ്മതൻ തുടുത്ത കവിളിൽ
 കണ്ണു നീരിന്റെ ചാലുകൾ കാണാം.

മാറ്റു നോക്കാൻ കഴിയാത്തതല്ലോ
 മാതൃ ചിത്തം, മഹത്തായ നേട്ടം !!!

— ദേവൻ വെളിയനാടു

സൂത്രീ ധർമ്മം

വിമൽ കുമാർ

ഗുണമെന്നും പാരാകെ സൗഖ്യമേറാൽ
 തുണയായിത്തീരട്ടെ ലോപമന്യേ
 വിലയേറും സത്യധർമ്മാദി ദീപം
 തെളിയട്ടെ മേൽക്കുമേൽ ഭൂവിലെങ്ങും.
 കലനാരിമാർക്കു കളികുവാനായ്
 പലതരം പാട്ടുകളുണ്ടെങ്കിലും
 അവയെല്ലാം കള്ളവും ഭോഷക്കും കൊണ്ടു
 കവികൾ ചമച്ചുള്ള പിച്ഛമാത്രം.
 അവയെല്ലാമിപ്പോൾ പഴഞ്ചരക്കായ്
 നവയുഗത്തിന്നതു പറുകില്ല.
 അതിനാലിതാകവെ കേട്ടശേഷം
 സതികളനുഷ്ഠിക്കു വേണ്ടതെല്ലാം.
 കളവാണിമാരുടെ ശീലമേറും
 തെളിവായിരിക്കണ മെപ്പൊഴുതും
 കൃപവിട്ടൊരക്ഷരം പോലും നിങ്ങൾ.
 കപിതരായ് തമ്മിൽപ്പറയരുതേ
 വലിയാപത്തെല്ലാം വലിച്ചു വയ്പാം.
 നലകിലിതു പോലെ മരൊന്നില്ല
 കവി മകയാളും വിറകുവട്ടി-
 ത്തുവശയായ് ഭാര്യയാകേണ്ടി വന്നു.
 ചതി നിന്ദയേഷണിയെന്നിതുകൾ
 സതികളുപേക്ഷിച്ചിടേണ്ടതല്ലൊ
 മാതാപിതാക്കളെ ധിക്കരിച്ചി-
 ട്ടേതൊന്നും നിങ്ങൾ തുടങ്ങരുതേ
 ലോകപരിചയമാദിയെല്ലാം

പാക്കിലവർക്കേറ്റ മേതുകൊണ്ടും
 സന്മാർഗ്ഗചാരികളായി നിങ്ങൾ
 കാണാനവക്കെന്നു മാശയുണ്ടാം
 മെയ്തന്നിലാ ഭരണങ്ങളിട്ടു
 ഗർവ്വിഷ്ടരായി തെളിഞ്ഞിടൊല്ലെ
 വസ്രാദിയേറും വെളുത്തവയെ
 നിസ്രപം നിങ്ങൾ ധരിക്കയെന്നും
 ആരോടു മേറും വിനയമേറും
 ശീരോതി താഴ്മയീയത്തിടേണം.
 ദുർജ്ജനമാണവരെന്നു വന്നാൽ
 വർജ്ജിക്ക സാമീപ്യവാസം പോലും
 അന്യരെ നിങ്ങൾ പഴിക്കരുതേ-
 കന്യകമാർക്കതു തീരെയൊകാ
 സ്വന്തം കുറവുകൾ പോക്കുവാൻ നാം
 ചിന്തിച്ചു നിത്യവും വേല ചെയ്ക
 കുറുങ്ങൽ നമ്മോടു മിത്രഭാവം
 പറ്റിപ്പറവോരെ ശാസിക്കല്ലെ
 പത്മ്യം പറഞ്ഞങ്ങടുത്തു കൂടും
 ദുഷ്ടകളേട്ടകളോർത്തിടേണം
 പൊന്നും പണത്തിലുമൊരുമുല-
 മെന്നമനതമം വേദിപ്പാരിൽ
 കന്നോളം വിത്തങ്ങൾ നേടിയൊല്ലും
 നന്നാവാതൊട്ടു ഗുണങ്ങൾ വേണം
 സത്യവും ധർമ്മവും മുൻനിറുത്തി
 നിത്യവുമനുഷ്ഠിക്കു കൃത്യമെല്ലാം

ശാലഭൂമികൾ കടന്നു... ജോർജ് തോമസ്സ്.

ഈ ചെറിയ നിറം മങ്ങിയ ഇലയിൽ ഞാനെന്ന എറമ്പ്. ഭൂമി അങ്ങകലെ കറുത്തിരുണ്ടൊരു രാക്ഷസൻ. ദിവസങ്ങളായി ഞാൻ കാണുന്ന ചതുവാളും. ഇവിടെ ഈ അന്തകാരത്തിൽ ഞാനലയുന്നു. മലകൾപോലെ ഉയർന്നുപൊങ്ങുന്ന ഈ കൂരിരുട്ടിന്റെ തിരമാലകളോട് എനിക്കു തോന്നുന്നതു നിസ്സംഗത ഭാരോ ബിന്ദുവിലും ചെന്നുവീണ എന്റെ ആകാംക്ഷ നിറഞ്ഞ നയനങ്ങൾ. എന്നിലെ വിടർന്ന, നിഷ്പൂജക നയനങ്ങളിൽ ഭാരോ തിരച്ചിലിനുശേഷവും ദയനീയ ഭാവം. എവിടെയും എങ്ങും എന്റെ സഹചാരിയെ കാണാനെ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാനറക്കെ വിളിച്ചു "കൂട്ടുകാരി"... "കൂട്ടുകാരി"... ശബ്ദം എന്നിൽ നിന്നും ഉയർന്നുപൊങ്ങിയതായില്ല. ദിവസങ്ങളായി ഞാൻ വിളിച്ചലയുന്നു. ഒന്നും ചെയ്യാനാവാതെ നിശ്ശബ്ദനായി നിന്നപ്പോൾ സർവ്വതും അസ്തമിച്ചതുപോലെ എന്റെ തോന്നൽ.

ഭൂമിയിലെവിടെയോ എന്റെ ഗ്ലാമം. ഇടതിങ്ങിയ വൃക്ഷങ്ങളും പുഴകളും മലകളുമുള്ള എന്റെ നാട്. എനിക്കച്ഛനും അമ്മയുമുണ്ടായിരുന്നു, ധാരാളം സ്നേഹിതന്മാരും. ഒരിക്കൽ എല്ലാവരും എങ്ങിനെയോ എന്നിൽ നിന്നകന്നപ്പോൾ ഞാനേകനായി. കറുത്തവർകൾ വീണ എന്റെ പഴയ വീട്ടിലെ ഇരുട്ടു നിറഞ്ഞ മുറികളും ഇടനാഴിയുവളഞ്ഞ കോവണിപ്പടികളും എന്നിൽ ഭീതിയുണർത്തി. ഇരുപത്തിരണ്ടാം വയസ്സിൽ തന്നെ അന്ത്യരിൽ നിന്നും ഒന്നപ്പെട്ട് അനാഥനായ ഞാൻ. ഞാനറക്കെ പാട്ടുപാടി എന്നെക്കരയിച്ചു, പൊട്ടിക്കരയിച്ചുശോകഗാനങ്ങൾ. പിന്നീട് ഞാനെന്തോ ഓർത്തു ഉറക്കെ ചിരിച്ചു. ഭിത്തികളിൽ ഞാൻ വരച്ച വികൃതങ്ങളായ രൂപങ്ങളെക്കണ്ട് ഞാനറങ്ങി.

ഒരിക്കൽ, ഉറക്കത്തിൽ ഞാനൊരു പെൺകുട്ടിയെ സ്വപ്നം കണ്ടു. ഞാനിടങ്ങിയെ എന്റെ നാട്ടിലെങ്ങും കണ്ടുരുന്നില്ല. ഞാനവളെ ഏറ്റവുമധികം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതായി എനിക്കു തോന്നി. അവളെന്നോട് കിന്നാരം പാഞ്ഞു. മുഖത്തോടു മുഖം ചേർത്തു. പെണ്ണിരുന്ന ആവേശത്തിൽ ഞാനവളെ എന്തോടു ചേർത്തു. സ്വപ്നകണങ്ങളും അനേകം ചുട്ട നിശ്വാസങ്ങളും എന്നിൽ ഉണരുകയായിരുന്നു. അന്ന് ഞാനുറങ്ങി. സ്വർഗ്ഗം കണ്ടു. പിന്നീട് ഞാനുറങ്ങി. സ്വർഗ്ഗത്തെ മാത്രം സ്നേഹിച്ചു.

പകൽ മുഴുവൻ ഞാനഭയം തേടി
യലഞ്ഞു. എവിടെയും നക്ഷത്രനന്ദന
ങ്ങളുള്ള എന്റെ മാലാഖയെ കാണാനെ
കഴിഞ്ഞില്ല. നാട്ടു നീളെ എന്റെ അ
ലക്ഷ്യമായ പ്രയാണം. എന്നിൽ മാ
റി മാറി വന്ന വിവിധാവസ്ഥകൾ ക
ണ്ടു എന്നു ഭ്രാന്തനെന്നു വിളിച്ച
എന്റെ നാട്ടുകാർ, എന്റെ സഹപാഠി
കൾ, എന്റെ ഉററ സ്നേഹിതർ.

ഏതോ പഴയുടെ കരയിൽ വിശ
പ്പറിയാതെ ഞാനിരുന്ന നിമിഷം.
പഴയിലെ തെളിഞ്ഞ ജലത്തിൽ പാറ
കൾക്കിടയിൽ എന്റെ പുതിയ രൂപം
കണ്ടു ഞാൻ തെട്ടി പഴയൊടു
എന്റെ വിരക്തി. പിന്നീട് മലക
ളേയും പഴകളേയും തിരിഞ്ഞു നോ
ക്കാതെ നടന്നപ്പോൾ എന്റെ കാലടി
കൾ ഞാനറിയാതെ എവിടെ നിന്നെ
ല്ലാമോ അകലുകയായിരുന്നു.

നവമായുദിച്ച പുതിയ തൃഷ്ണ
യിൽ ഞാനെങ്ങെല്ലാമോ ഭാടിയ
ലഞ്ഞു. അപരിചിതങ്ങളായ തെരുവ
കളിലൂടെ എന്റെ കണ്ണുകൾ എന്നെ
വഹിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു. രാത്രികളിൽ
ഏകാന്തമായ വൃക്ഷച്ചവടുകളിലിരുന്ന്
ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ടു. നിശ്ശബ്ദം
കരഞ്ഞു. "മോനെ" "മോനെ" എന്നു
വിളിക്കുന്ന എന്റെ അമ്മ. ചെറുപ്പ
ത്തിൽ ചെപ്പുകുത്തിൽ ചെണ്ടകൊ
ട്ടിയും കിണററിൽ കല്ലിട്ടും നടന്ന
പ്പോൾ കൗതുകത്തോടെ എന്നെ നോ
ക്കിയിരുന്ന എന്റെ അച്ഛൻ. വീണ്ടും
വീണ്ടും ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ട എന്റെ
സ്നേഹഗോപുരങ്ങൾ. ഇവിടെ ഞാനൊ
രായ്കെ.

ശോഷിച്ചു വരുന്ന എന്റെ കാലു
കളും കൈത്തണ്ടയും എന്നിലെ ഓർമ്മ
കളെ വീണ്ടുമാണത്തി. ഒരിക്കൽ, നശി
ക്കാത്ത ആവേശത്തോടെ മണിക്കൂറുക
ളോളം ഫുട്ബോൾ കളിച്ചിരുന്ന
ഞാൻ വിയർത്തു കളിച്ച് എന്റെ
ഗ്ലോമത്തില മൈതാനത്തു് മലർന്നു
കിടന്നു് നക്ഷത്രങ്ങളെ നോക്കി പാട്ടു
പാടിയിരുന്ന ഞാൻ എന്റെ പാട്ടുകൾ
കേട്ടിരുന്ന എന്റെ സ്നേഹിതർ. ഇവി
ടെ, ഞാൻ കാണുന്ന ഈ ശൂന്യത.
എന്റെ സ്നേഹിതരുടെ നിശ്വാസ
മേൽക്കാത്ത, പാദപതന മേൽക്കാത്ത
ഈ തെരുവ്.

ഓജിന്റെ മുത്തിൽ നിന്നു് ഞാനു
ള്ളിലേക്കു നോക്കി. എങ്ങോ നോക്കി

യിരിക്കുന്ന, കണ്ണീരവാനിയ, നിശ്ച
ലനായ ഞാനാൻ. തടാകത്തിലെ
നീലിമയ്കളിൽ എന്റെ മങ്ങിയ
കണ്ണുകൾ കണ്ടു പുതിയൊരു ശിശുവും.
ആരോടോ നോക്കി മനോഹസിക്കുന്ന ച
വന്ന വസ്ത്രമണിഞ്ഞ മുതൽ. കണ്ണു
കൾ ഇറക്കിയടുക്കുകയോ അവിടെ
നിന്നും ഓടി അകന്നപ്പോൾ സംശ്യാപി
തോന്നി. പിന്നീട് അരുതുമ്പം.

വീണ്ടും കൽക്കട്ടയിലെ തിരക്കു
പിടിച്ച തെരുവുകളിൽ ആകാശം
നോക്കി എന്റെ അലക്ഷ്യമായ പ്രയാ
ണം. എന്നെ പിന്നിടുന്ന ധാരാളം മനു
ഷ്യ രൂപങ്ങൾ. എന്നെ വേർപെട്ടുക
ലുന്ന വിവിധ മുഖങ്ങൾ. പെട്ടെന്നു്
എന്റെ മുന്നിൽ നിന്റെ രൂപം. നഗ
പാലായ, മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രമണിഞ്ഞ
നീ. എന്നെ തുറിച്ചു നോക്കുന്ന നിന്റെ
ഭാവം. എന്റെയുള്ളിൽ കണ്ണീരവ
റനിയ ഏതോ ചക്രവർത്തിയുടെ രൂപം.
നിന്നെ ഞാൻ ഭീതിയോടെ നോക്കി.
നിന്നിൽ നിന്നും വേഗം നടന്നകന്ന
പ്പോൾ ഞാനെന്തൊക്കെയോ ഓർത്തു.
പിന്നീടും, നിമിഷങ്ങൾക്കു ശേഷവും
എന്റെയുള്ളിൽ നിന്റെ മുഖം. ചെ
മ്പിച്ച, പാറിപ്പറന്ന മുടിയുള്ള, വിടർന്ന
കണ്ണുകളുള്ള നിന്റെ രൂപം. എന്റെ
കാതുകളിൽ നിന്റെ മണിനാദം,
"കൂട്ടുകാരാ".

വേഗത കൂടിയ നടത്തയുടെ അന്ത്യ
ത്തിൽ ഏതോ കടൽക്കരയിൽ, ഏതോ
മണൽപ്പാറത്തു് ഞാൻ തളർന്നു വീണ
പ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ വീണ്ടും കണ്ടു,
എന്നോടൊപ്പം. എന്നോടു ചേർന്നി
രുന്നു് എന്നെ നോക്കുന്ന നിന്റെ രൂപം.
എന്റെ മനസ്സിൽ ഒരിക്കൽ ഞാൻ
സ്വപ്നം കണ്ടു എന്റെ മാലാഖയുടെ
മുഖം. നിന്റെ വിറകൊള്ളുന്ന അധര
ങ്ങൾ. നീയും എന്നെപ്പോലെ ജീവിത
മനോഹരിച്ചിറങ്ങിയ ഒരു സഞ്ചാരി
യാണോ? നിന്റെ കണ്ണുകളിൽ ഞാൻ
കണ്ട സ്നേഹത്തിന്റെ സാഗരം. ജീവൻ
വേർപെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എന്റെ
കൈത്തണ്ടയുയർത്തി നിന്നിലെ വി
യർപ്പകണങ്ങൾ ഒപ്പിയെടുക്കാൻ ഞാ
നാശിച്ചു. സൂര്യനും ചന്ദ്രനും മാറി
മാറിവരുന്നതു് ഞാനറിഞ്ഞില്ല, നീയും
കണ്ണുകളിൽ നോക്കിയിരുന്നു് ഹൃദ
യം കണ്ടു നമ്മൾ. നിന്നോടലിഞ്ഞു
ചേർന്നു്, നിന്നെ കെട്ടിപ്പണർന്നു്,
പൊട്ടിക്കരയാൻ ഞാൻ കൊതിച്ചു.
എന്റെ ദാഹം നിന്റേതു കൂടെയായി
രുന്നോ?

നിമിഷം. ആയിരമായിരം
നക്ഷത്രങ്ങളെ മുന്നിൽ കണ്ടു പ്രഭാതീൽ
ഞാൻ നിശ്ചയി. എന്റെ ശോഷിച്ച
കൈത്തണ്ടകൾക്കുള്ളിൽ നിന്റെ കണ്ണി
ണിച്ച് മുഖം. ജീവിതത്തിലാദ്യമായി
ഞാൻ സ്മിതയുടെ നിശ്വാസമേറു, ചുട്ട
ജ്വലനമായിരുന്നു. സർവ്വതും മരണ
എന്റെ ആലസ്യത്തിൽ ഞാൻ മയങ്ങി.

ഗന്ധം നിലനിൽക്കുന്ന ഒരിക്കലും
വിടരാതിരുന്ന കരിഞ്ഞ പൂവുകൾ.

എന്നിടേ ചുറ്റും ചങ്ങലകളേന്തി
അനേകം കറുത്ത രൂപങ്ങൾ. മരണ
ത്തിന്റെ ദൈവങ്ങളെന്ന് കരുതി ഞാനു
വരെ നോക്കി ഭയനീയമായി കറഞ്ഞു.
അനേകം മണൽത്തരികളും അനേകം
ചെറു ജീവികളും നമ്മെ പൊതിഞ്ഞ
പ്പോൾ അന്ധനായി ഞാനാങ്ങി. പുതി
യൊരു സപ്തവും കാണാതെ എന്റെ
എല്ലാം മരണ മയക്കം.

മരണശേഷവും ഏതോ പുതിയ
ജന്മത്തിൽ നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ
ഓർമ്മകൾ. ഒരു കടുത്ത വേനലിൽ അ
നേകം വളഞ്ഞ തൂലികൾ സൃഷ്ടിച്ച
പാലങ്ങളിലൂടെ നമ്മളെത്തിച്ചേർന്ന
തൂരത്തു്. വൻമനുഷ്യരുടെ കനത്ത
പാടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച തടസ്സങ്ങളെ പി
ന്നിട്ടു് നമ്മൾ കണ്ടു ഏതോ ശാലല
ഭൂമി. മോഹങ്ങൾ വിടർത്തിയ വികാ
രങ്ങൾ കൊണ്ടു് ഈ തൂരത്തിൽ എക്കാ
ലവും നിലനിന്നിരുന്ന വൻവൃക്ഷങ്ങളു
ടെ വേരുകൾക്കിടയിൽ നാം കോട്ട
കൾ കെട്ടി. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഉറ
ച്ച കോട്ടകൾ. നിഗൂഢങ്ങളായ തൂര
ട്ടു മാത്രം കാവലുള്ള ഗുഹകൾ.

നമ്മളും നമ്മൾ സൃഷ്ടിച്ച മോഹ
ങ്ങളും. ഏതോ വൻമരത്തിന്റെ വലിയ
ഇലയിൽ നീ ഭീതിയോടെ അഭയം
കണ്ടു എന്നു ഉൾക്കൊള്ളാതെ നിന്റെ
ചങ്ങാടം ഉയർന്ന തിരമാലകളിൽ ഇള
കിയകലുന്നതു് നിറഞ്ഞ ഗർഗഭ
ത്തോടെ ഞാൻ കണ്ടു നിന്നു. മരണാരു
ചെറിയ ഇലയിൽ എന്റെ അഭയം.
വീണ്ടും എന്നെ ഗ്ലോസിച്ച ഏകാന്തത.
വിവിധ ഓളങ്ങളിൽ, ആഞ്ഞടിക്കുന്ന
തിരമാലകളിൽ നാമകലന്നു. നാമകന്നു.

നിർജീവമായ ഈ ശൂന്യതയിൽ,
ഇനി അനേകനായി അർദ്ധബോധ
മായ കേവലതയിൽ, കടന്നുപോകേണ്ട
ജാലകങ്ങൾ ഇതാ, ഇതാ അടുത്തു കഴി
ഞ്ഞു. നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ
മാത്രം മരിക്കാതിരിക്കട്ടെ.

“യേശു...നാണമില്ലല്ലോ...”

ഗോപി - കണിയൻകാട്.

“മണ്ണാങ്കട്ട...ഇതാണോ ഈ പ്രഥമ രാത്രി?” എലി വരുന്നതും കാത്തിരിക്കുന്ന പച്ചയെപ്പോലെ വാതിൽക്കൽ നോക്കിയിരുന്ന കണ്ണുകൾക്കുപുറം ഞാൻ പിറുപിറുത്തു. സമയം പതിനൊന്നു മണികഴിഞ്ഞു. ആരെയും ആകർഷിച്ചെടുക്കാൻ തക്കവിധം സുന്ദര്യം നളിനാക്ഷിയുമായ എന്റെ വധു ഇതേവരെ വേഷാബലിനേപ്പോലിരിക്കുന്ന എന്നുകിലേക്കു വന്നെത്തിയിട്ടില്ല.

കുപ്പിവള കിലുക്കിക്കൊണ്ടു് ആ കരങ്ങൾ വാതിൽ തുറക്കുന്നതും നോക്കിയിരുന്ന എന്റെ പാടലി മരവിച്ചു. ഏതായാലും പെണ്ണു വരുമോ ഇല്ലയോ എന്നറിയാതെ ഉറങ്ങാനൊക്കുമോ? ഉറങ്ങുന്ന സമയത്താണവൾ വരുന്നതെങ്കിലോ? ഒത്തിരി മധുര പ്രതീക്ഷകളുമായി മുറിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്ന അവൾ തേരട്ടയെപ്പോലെ വളഞ്ഞു കിടന്നുറങ്ങുന്ന എന്തെങ്കിലോ എന്തു വിചാരിക്കും?

മേഘക്കീറുകൾക്കിടയിൽ തിങ്കൾ മുഖം കാണിക്കുന്നതു പോലെ വാതിൽപ്പാളികളുടെ ഇടയിൽ എന്റെ വധു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവോ എന്നു ഞാൻ തല ചരിച്ചു നോക്കി. വെളിച്ചത്തോന്നു കാങ്ങിയടിക്കാമെന്നു കരുതി വന്ന ഒരു ചെറു പ്രാണിയെപ്പിടിക്കാൻ തക്കം നോക്കിക്കൊണ്ടു് ഒരു പല്ലി വാതിലിന്റെ ഓകിനങ്ങളെയിരിപ്പുണ്ടു്. കുറച്ചു നേരം അതവിടെയിരുന്ന ശേഷം മുന്തിൽ വന്നിരുന്ന മറ്റൊരാൾ പ്രാണിയെ വായ്ക്കുളളിലാക്കി. സമർത്ഥനായ ആ ജീവി ഇരതേടുന്നതും നോക്കിയിരുന്ന സമയം മുന്നോട്ടു നീക്കിയിട്ടും വാതിലിനൊരു ചലനവും സംഭവിച്ചില്ല. നിരാശയോടെ ഞാൻ താടിക്കു കൈയും കൊടുത്തിരുന്നു.

“അങ്ങോട്ടു ചെല്ലു് ചേച്ചി..... ചേട്ടന്റങ്ങണ്ടായോ?”

ഞാൻ നല്ലവണ്ണം കേൾക്കട്ടെയെന്നു കരുതിയാവണം അനുജത്തിപ്പെണ്ണിന്റെ നിർദ്ദേശം ഉയർന്നു കേട്ടു. തുടർന്നു് കിലുക്കും പെട്ടിയെപ്പോലൊരു ചിരിയും. വീണ്ടും അവളുണ്ടോ അടക്കിപ്പറയുന്നതും “ഒന്നു പോടി.....എന്നു്” എന്റെ വധുവിന്റെ കളമൊഴിയും കേട്ടു് ഞാൻ നിവർന്നിരുന്നു.

“മെ...ഇതു ചേച്ചിക്കൊന്നുമറിയില്ല..... അപ്പൻ തക്ക ചെല്ലുന്നോ അതോ.....”

ചേച്ചിയെ എൻറടക്കലേക്കു പറഞ്ഞുവിട്ടേ അങ്ങനെ എന്നു വാശിയിലാണ് അനുജത്തി.

“എന്നാലും രാധേ...എനിക്കു പേടിയാവുന്നു” എന്റെ കൺമണിയുടെ പളുങ്കു പാത്രമുടയും മട്ടിലുള്ള തേൻമൊഴി

എനിക്കുണ്ടുതം തോന്നി. അവൾക്കു പേടിയെന്നോ ഈ പെൻസിലുപോലെയിരിക്കുന്ന എന്തെന്തോ? കല്യാണത്തിന്റെ തലേന്നാൾവരെ “ആദ്യരാത്രിയിൽ ചേട്ടനെന്തെങ്കിലും തരം മെന്തു പതുവട്ടം എഴുതിച്ചോദിച്ചു പെണ്ണിനു പറയുന്നു അവൾക്കെന്നെ സമീപിക്കാൻ യാതൊന്നും! ചേട്ടനെപ്പോലെയുള്ള തന്നെ കാര്യമെന്ന മട്ടിൽ ഞാൻ കീഴ്ചുണ്ടു കടിച്ചു തലയാട്ടി.

“—ഇങ്ങോട്ടു വരുന്നില്ലേ...? എന്തു പേരു വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നതെങ്ങിനെ? ഞാനൊരു തുറന്നൊന്നു ചിലപ്പോൾ പെൻസിലുകാർ വിധിച്ചുകളയും. ഏതായാലും ഇവിടെ ഉറക്കമില്ലാതെ കാത്തിരുന്ന വിഷമിക്കുന്നതെന്നു സൂചിപ്പിക്കാൻ ഞാനൊരു തടിച്ച പുസ്തകം മേശപ്പുറത്തു നിന്നു താഴേക്കു മറിച്ചിട്ടു. സൂരി ഹൃദയമല്ലേ ഒന്നിലിയാതിരിക്കുമോ?

പെട്ടെന്നു് “എൻറമ്മേ.....” എന്നു വാതിൽക്കൽ വന്നു ചേട്ടൻ കേട്ടു ഞാൻ ചാടിയെന്നുപോലോ പോയി. കണ്ണു മിഴിച്ചു നോക്കിയപ്പോഴുണ്ടു് ഒററക്കോലുകൊണ്ടു ചെണ്ടകൊട്ടിത്തകർക്കുന്നവനെപ്പോലെ വേദനയോടെ വലതു കൈ കടഞ്ഞുകൊണ്ടു് ദന്തവൈദ്യന്റെ മുൻപിലെന്നപോലെ വായും പിളർന്നു് എന്റെ പ്രിയവധു നിന്നു മോങ്ങുന്നു! അനുജത്തിപ്പെണ്ണു് പരിഭ്രമിച്ചമട്ടിൽ ചേച്ചിയെ നോക്കി നിന്നു കണ്ണു മിഴിക്കുകയാണ്. ശരംപോലെ പാഞ്ഞുചെന്നു് ഞാൻ ഭാര്യയുടെ മുൻപിൽ നിന്നു. ഒത്താടിയടിയിൽ. പെണ്ണിന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും ബഹളം കേട്ടോടിവന്നു.

“ഇതൊക്കെ ഞാൻ കൊറെ കണ്ടതോ” എന്നു മട്ടിൽ അമ്മായിയമ്മ ഒന്നു മുളിയശേഷം മകളുടെ കൈ പിടിച്ചു നോക്കി. എന്റെ സഖിയുടെ വിരലുകളിലൊന്നു് ചതഞ്ഞു ചുവന്നിരിക്കുന്നു. കാര്യമറിയാതെ ഞാൻ ആന്ധാളിച്ചു നിന്നു.

“നിങ്ങളിങ്ങുവാ”.....രൂക്ഷമായി എന്നെ ഒന്നുകൂടി നോക്കിയശേഷം ഭർത്താവിന്റെ കൈപിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടു് നടക്കുന്നതീനിടയിൽ അമ്മായിയമ്മ മുഴുമിപ്പിച്ചു, “കൊറെയൊക്കെ ക്ഷമവേണം...പെണ്ണുണ്ടു കേറിച്ചെന്നതേയൊള്ളു പിടിച്ചു വലിച്ചോ മറ്റൊരു നിലത്തിട്ടു കൈചതച്ചു കളഞ്ഞില്ലേ..”

pre-degree and b. com. (kerala)

Students (Private Registration) are admitted to the following Courses:
Pre-Degree (Commerce Group): I, II, and III B. Com. Classes.
Classes: 9.30 a.m. to 3.30 p.m. (5 days).
Saturdays: Free training in Public speaking, and Spoken English Classes.
Highly qualified teaching staff. Well-equipped library.

Prospectus and application form: Rs 3/-
Rs. 3.25 by post.

MASE ARTS COLLEGE

(Matthai's Academy of spoken English)

Jew Street, Ernakulam, COCHIN-II

Director: PROF. A. P. MATTHAI

"THE BANK FOR GLOBAL SERVICE"
We offer enhanced rate of interest on deposits
(From 1-2-1975)

I Savings Bank Deposits	5½%
II Fixed Deposits	
15 days to 45 days	3½%
46 days to 90 days	3¾%
91 days to 6 months	5½%
6 months to 9 months	6½%
9 months to 1 year	7½%
1 year to 3 years	8½%
3 years to 5 years	9½%
Above 5 years	10%

THE BANK OF COCHIN LIMITED

(REGISTERED OFFICE: BROADWAY, ERNAKULAM)

COCHIN-682011

(Authorised Dealers in Foreign Exchange)

Chairman

help you to help yourself

STAR OF COCHIN

CHIT SCHEMES PRIVATE LTD.

(Incorporated under the Companies Act 1956)

Registered Office:

Star of Cochin Building, Bhandarkar Road,

Matunga, BOMBAY-19

Grams: STARCOCHIT

Telex STARCO CN-448

(Branches all over India)

Cochin Branches:

Tel. No. 25536

142 Kalvetty Road, COCHIN-1

Minerva Building, M. G. Road,
Ernakulam, COCHIN-11

Tel. No. 34067

pre-degree and b. com. (kerala)

Students (Private Registration) are admitted to the following Courses:
Pre-Degree (Commerce Group): I, II, and III B. Com. Classes.
Classes: 9.30 a.m. to 3.30 p.m. (5 days).
Saturdays: Free training in Public speaking, and Spoken English Classes.
Highly qualified teaching staff. Well-equipped library.

Prospectus and application form: Rs 3/-
Rs. 3.25 by post.

MASE ARTS COLLEGE

(Matthai's Academy of spoken English)

Jew Street, Ernakulam, COCHIN-II

Director: PROF. A. P. MATTHAI

"THE BANK FOR GLOBAL SERVICE"

We offer enhanced rate of interest on deposits
(From 1-2-1975)

I Savings Bank Deposits	5½%
II Fixed Deposits	
15 days to 45 days	3½%
46 days to 90 days	3¾%
91 days to 6 months	5½%
6 months to 9 months	6½%
9 months to 1 year	7½%
1 year to 3 years	8½%
3 years to 5 years	9½%
Above 5 years	10%

THE BANK OF COCHIN LIMITED

(REGISTERED OFFICE: BROADWAY, ERNAKULAM)

COCHIN-682011

(Authorised Dealers in Foreign Exchange)

Chairman

help you to help yourself

STAR OF COCHIN

CHIT SCHEMES PRIVATE LTD.

(Incorporated under the Companies Act 1956)

Registered Office:

Star of Cochin Building, Bhandarkar Road,

Matunga, BOMBAY-19

Grams: STARCOCHIT

Telex STARCO CN-448

(Branches all over India)

Cochin Branches:

Tel. No. 25536

142 Kalvetty Road, COCHIN-1

Minerva Building, M. G. Road,
Ernakulam, COCHIN-11

Tel. No. 34067

What's it all about?

Rouneou says

"Men are bourn in chains,
But everywhere they can be freed"

what about you? Anything you want to be freed from? Do you want satisfaction to life? Yes! only jesus christ can provide you real freedom and satisfaction to life.

For more details contact.

CAMPUS CRUSADE FOR CHRIST
P. B. 200, COCHIN

with the best compliments from:

gervas john and co.,
valanjambalam, cochin-16

phone 33069

printers, screen printers and block makers

with best compliments from

Hotel Seashells

Shanmugham Road, Cochin-11

Managed by

M/s T. M. CHACKO & SONS

M. G. Road, Cochin-16

DECORA

DECORA FURNITURE

Expresses your Personality

Be honest, have you never made the mistake of buying furniture which is low in the price and has not stood the test of time? It is tempting to believe advertising claims that cheap furniture has all the qualities that you need, but in reality it is impossible. Decora has a reputation for high quality furniture and our good name is very dear to us. Our furniture is a little more expensive compared with the anonymous mass products but you get good value for your money and all your life you will take pleasure in your Decora Furniture.

Dial : 39489

Gram: "FINECRAFT"

M/s DECORA

Hill Palace Road

Tripunithura

आत्म विश्वासी मनुष्य के मन में धैर्य, दृढ़ता और स्थिरता रहती है। वह विपत्ति में घबराता नहीं और अपनी सारी शक्ति से, बुद्धि से उनका सामना कर विजयी होता है। जिस प्रकार प्रातःकालीन धुंध से हिम-मंडित-पर्वतों के धवल शिखर मलिन हो जाते हैं ठीक उसी प्रकार निराशा और भय भी मनुष्य की शक्ति को छिपा देते हैं। सूर्योदय के साथ धुंध छट जाती है हिमशिखर पुनः चमक उठते हैं ठीक उसी प्रकार भय निराशा और सन्देह के नष्ट होने पर मनुष्य को आत्मबल के दर्शन होते हैं। इसीलिए कहा जाता है कि सब गुणों से श्रेष्ठ गुण है आत्म विश्वास।

विश्वास के बल पर जीवन की सफलता का भवन खड़ा है। यह निश्चय है कि हमारी सफलताओं में हमारे मित्रों व सहयोगियों का भी हाथ रहता है क्योंकि उनसे हमें उत्साह प्रेरणा और बल मिलता है। किन्तु हम उस समय तक आगे नहीं बढ़ सकते जब तक कि हममें आत्म-विश्वास न हो। जीवन में सफलता आन्तरिक शक्ति जो आत्म-विश्वास है, पर ही निर्भर करती है। आत्म-विश्वास के बल पर ही कोई भी साधारण व्यक्ति महान बन सकता है।

जो अपने पर विश्वास नहीं करता वह सदा निराशा के अन्धकार में पड़ा रहता है, जहाँ उसके दूसरे गुण भी नष्ट हो जाते हैं। भय, सन्देह, असन्तोष जैसे उसके शत्रुओं की संख्या बढ़ती जाती है।

रणक्षेत्र में बन्दूक नहीं, उसको धामने वाला सैनिक भी नहीं परन्तु उसके अन्तर में छिपा हुआ आत्म विश्वास ही युद्ध करता है। भयानक से भयानक युद्ध क्रूर राजाओं और शासकों के अत्याचार का दमन भी उसी शक्ति से किया जाता है, जो आत्म विश्वास के कारण उत्पन्न होती है। आत्म विश्वास ही विजय, गौरव, यश पाने का मार्ग है। मनुष्य परिस्थितियों का दास होता है जिनमें फंसकर उसे छुटकारा मिलना मुश्किल होता है। जिनमें आत्म विश्वास नहीं उनकी खैर नहीं। उनके जीवन में घोर निराशा और दुख भर जाता है। ऐसे मनुष्य अपने जीवन में किसी भी प्रकार के महत्व पूर्ण कार्य कर नहीं सकते। निराशा सन्देह और भय जीवन के विष हैं। और आत्म विश्वास अमृत है। बहुत से व्यक्ति भाग्यवादी होते हैं। उनके सामने ज़रा भी बाधा आई तो वे अपने कार्यों को बन्दकर देते हैं। परिस्थितियों को दोष देते हैं। इस प्रकार के लोगों में न तो उत्साह होता है और न वह शक्ति जो कि आत्म विश्वास से उत्पन्न होती है और जिसके कारण मनुष्य अपने में निरन्तर साहस और प्रेरणा पाता रहता है।

प्रबन्ध

आत्म विश्वास

गोपिनाथ पिल्लै पी, ए. पी. डी. सी.
ग्रुप-तीसरी

एक आत्म विश्वासी ने सोचा कि क्यों न मैं राष्ट्र की बागडोर संभालूँ। वह इस पद के लिए उम्मीदवार बना। राजनीतिज्ञों को उसने बसा दिया कि वह तत्कालीन आपदा-काल में देश का कर्ण धार बनने की पूरी क्षमता रखता है। उसने यह भी विश्वास के साथ कहा कि वह चुनाव में अवश्य ही विजयी होगा। लोगों ने देखा कि सचमुच में उसे विजय मिली। वह अमेरिका जैसे बड़े राष्ट्र का राष्ट्रपति बन गया। कुछ कहते थे कि वह किस्मत वाला था, लेकिन देखा जाए तो वास्तव में न तो वह किस्मत वाला था न ही किसी अभीर परिवार का, अपितु वह आत्मविश्वासी था। अपने सहयोगियों को विश्वास के साथ दी गई प्रेरणा के बल पर ही राष्ट्रपति जैसे गौरव मय उच्च पद पर आसीन हो सका था। वह व्यक्ति था अब्राहम लिंकन।

इस संसार में सभी कार्य विश्वास के आधार पर होते हैं।

मान लो कि कुछ व्यक्तियों ने जिन के हाथ शासन की बागडोर है या जो बड़े उद्योगपति हैं अपने असीन कार्यकर्ताओं पर विश्वास करना छोड़ दिया और उनपर सन्देह करने लगे तो यह निश्चित है कि शासन में अव्यवस्था आ जाएगी और उद्योगपति का उद्योग चीपट हो जाएगा। यह तो बड़ा भारी नुकसान है हम अपने मित्रों पर अविश्वास करें या मित्र हम पर तो क्या मित्रता कायम रह सकती है ?

आत्म विश्वास के साथ हमें दूसरों पर भी विश्वास करना है, क्योंकि सन्देह का दूसरा नाम है अविश्वास जो कभी कभी हमें विचलित भी कर देता है। धर्म पर विश्वास, कर्म पर विश्वास, मित्र पर विश्वास सर्वोपरि आवश्यक है। आत्म विश्वास के ही कारण संसार में सारे दृश्य और अदृश्य कार्य संचालित होते हैं। इसलिये आत्मविश्वास को महत्त्व देना जरूरी है।

आखिर वही हुआ

जोसफ के. एक्स.

मि० एटली के यह घोषणा करने से पहले कि "ब्रिटिश सरकार अब अधिक से अधिक जून १९४८ तक भारत में रहेगी" भारत में काला खेल खेला जा चुका था। महात्मा गांधीजी के प्रण टूट चुके थे। क्योंकि गांधीजी ने प्रण किया था कि चाहे सारे देश को आग लग जाय, परन्तु पाकिस्तान नहीं बनेगा। परन्तु 'आखिर वही हुआ' जो अंग्रेजों ने चाहा पाकिस्तान बना।

भारत को विभाजित देखना महात्मा गांधीजी ने कभी सपने में भी नहीं सोचा था। बल्कि वे कहा करते थे कि अगर पाकिस्तान बनेगा तो "मेरी लाश पर"। परन्तु लार्ड माऊंट बेटन ने पं० जवाहरलाल नेहरू और सरदार वल्लभभाई पटेल से पाकिस्तान की स्थापना मंजूर करा दी और आखिर वही हुआ जो अंग्रेजों ने चाहा भारत के नेताओं में फूट पड़ गयी।

मि० जिन्ना ने यह स्वीकार नहीं किया कि भारत में एक अंतरिम सरकार पं० जवाहर लाल नेहरू की अधीनता में हो : यही नहीं उसने सीधी कार्रवाई का मार्ग अपनाया जिसके फल-स्वरूप कलकत्ता में १६ अगस्त १९४६ को खूब मार काट हुई। हजारों व्यक्ति मारे गये तथा लाखों रुपये की सम्पत्ति लूट गई और दंगाइयों ने तो बच्चों, बूढ़ों स्त्रियों पर भी दया न दिखायी। इस दुर्घटना में ५६०० हजार से अधिक व्यक्तियों को मौत के घाट उतार दिया गया। भारत के प्रथम राष्ट्रपति ने कहा था कि भारत में इस तरह का कतले आम पहले कभी नहीं हुआ था। मौलाना आजाद ने भी लिखा है कि १६ अगस्त सन् १९४६ का दिन भारत के इतिहास में काली लिपियों में लिखा जानेवाला दिन है।

आजादी को अपना जन्म सिद्ध अधिकार माननेवाले लाला लाजपतियाय की जान अंग्रेज अधिकारियों ने लाठी से ले ली थी। दर्शकों में सरदार भगतसिंह भी मौजूद थे। परन्तु उस समय भगतसिंह कुछ नहीं बोले, अपनी आत्मा को दबा कर रह गये। परन्तु जब लाला लाजपतियाय की मृत्यु के बारे में देश में सभायें हो रही थीं तब एक सभा में बसंती देवी ने कहा कि क्या भारत युवासमाज आज जीवित है तो मेरे

सामने आकर लालाजी की मौत का बदला लें। इस समय तो देश भक्त चुप रहा परन्तु सभा खतम होने पर अपने साथियों को साथ लेकर चला। उस अंग्रेज अधिकारी, सान्डहर्स को गोली से उड़ा दिया, जिस के हुकुम से लालाजी की जान ली गई थी। इस तरह उन्होंने बसंती देवी की आज्ञा का पालन किया। यही नहीं इन्होंने पार्लियामेंट हाउस में बम फेंककर भारतीय जनता की आवाज ब्रिटिश सरकार तक पहुँचाई। परन्तु आखिर वही हुआ जो अंग्रेजों ने चाहा। देशभक्त को फाँसी का तख्त मिला।

आजाद हिन्द फौजने देश की सेवा केलिए महान कार्य किये थे। सुभाष चन्द्रबोस ने सभी सैनिकों को उनकी भावी रक्षा का आश्वासन दिया था। परन्तु जब जनरल शाहनिवास कर्नल डिष्ट्रो तथा मेजर सहगल जैसे देश भक्तों को भी भारतीय नेता उस समय नहीं बचा सके तो देश बंगाली बाबू को खो बैठा। आखिर वही हुआ जो अंग्रेज चाहते थे सुभाष भारत के नेता न बस सके।

१५ अगस्त का दिन हम बड़े उत्साह से मनाते हैं। परन्तु जब १३ अप्रैल का दिन हमें याद आता है तो हमारे शरीर के रोंगटे खड़े हो जाते हैं। वही घटना सामने आती है जब जनरल डायर ने जालियाँ वाले बाग में गोलियाँ चलाकर हजारों भारतीयों को मृत्यु के घाट पर उतार दिया था। उसने और भी कितने अत्याचार किये! भारतीयों को शान्त करने केलिए जनरल डायर का इन्टर कमेटी के सामने बयान भी हुआ। परन्तु आखिर वही हुआ जो उन्होंने चाहा और जनरल डायर का इंग्लैन्ड में बड़ा आदर सत्कार हुआ।

१५ अगस्त १९४६ को भारत के आजाद होने की घोषणा कर दी गयी। देश की बागडोर भारतीय नेताओं के हाथ में आयी। देश का कार्य भारतीय राजनितिज्ञों के द्वारा चलाया जाने लगा। देश में राजनैतिक विषयों पर अलग अलग विचार प्रकट हुए। कई विषयों को लेकर देश में वाद विवाद होने लगे। आखिर सभी दल खुले-मैदान में आ गये। देश में हड़तालें होने लगीं। आपस का प्रेम-भाव खतम होने लगा। साधारण आदमियों में भी कलह होने लगे। एक नेता दूसरे नेता पर विद्वेष रखने लगा। आखिर वही हुआ जो अंग्रेजों ने पहले चाहा था कि भारत में फूट फूले फले वही आज भारत में सब जगह होता दिखायी दे रहा है।

ईश्वर नामक रहस्य और आज के युवक

Joy Joseph C.

Ist B. Com Degree

कुछ शताब्दियों के पहले "नीक्षे" नामक एक दार्शनिक रहते थे। वे एक दिन कुछ सोचते-सोचते एक सड़क से जा रहे थे। उस समय उनसे कुछ युवकों ने पूछा "महाशय, आप किसको खोज रहे हैं? तब उन्होंने कहा "युवको, ईश्वर कहाँ गया? वह मर गया क्या? मैं उनका अन्वेषण कर रहा हूँ।"

आज के अधिकतर युवक कहते हैं - 'ईश्वर नामक कोई जीवित नहीं रहता।' इस का मतलब क्या है?

आज विज्ञान अधिक मात्रा में विकसित हुआ है। दूसरे ग्रहों में भी लोग पहुँच रहे हैं। इससे क्या यहाँ की जन-संख्या में कमी होगी? और क्या इसे मानव का बौद्धिक विकास समझा जायेगा? रूस के प्रथम बहिराकाश यात्री यूरी गगारिन ने छः सात दिन भूगोल का भ्रमण करके वापस आ जाने के बाद एक वक्तव्य दिया था "मैं ने भूमि के ऊपर से कुछ दिन यात्रा की थी। पर कहीं ईश्वर को देख नहीं सका।" इस का मतलब यह कि इस दुनिया में ईश्वर नहीं है। अगर वह पहले रहता था तो अब मर गये। नास्तिक लोगों को यह सुन कर बहुत आनन्द हुआ।

कुछ वर्ष पहले अमेरिका ने 'अप्पोलो-२३' को चन्द्र गोल की ओर भेजा था। दुनिया भर के सब लोगों-छोटे-बड़े, स्त्री-पुरुष, धनिक-दरिद्र-के मन इस वीरता पूर्ण कार्यक्रम पर लगे हुए थे। 'अप्पोलो-२३' के चालकों का जीवन खतरे में था। तब दुनिया के सभी लोगों ने-अमेरिका के प्रसिद्ध, और हमारे प्रधानमन्त्री तक ने उन चालकों की जीवन-रक्षा के लिये प्रार्थना की। इनकी प्रार्थना को ईश्वर ने सुना और इन तीनों चालकों की जान बचायी।

खतरे में उन तीन चालकों को किसने भूमि पर सुरक्षित पहुँचाया था? सारी दुनिया ने किससे प्रार्थना की थी? अब भी यह एक रहस्य है।

आज के बहुत से युवक किसी पर विश्वास नहीं करते। उनको अपने माता-पिता का विश्वास नहीं; अपने नेताओं पर या ईश्वर पर भी विश्वास नहीं। वे ऐसे नेताओं के पीछे दौड़ना चाहते हैं जो युवकों के स्वच्छन्द आचार विचार को प्रोत्साहन देते हैं। आजकल युवक स्वच्छन्द रहना पसन्द करते हैं और उनकी नास्तिकता को अपना एक "फैशन" हो गया है। उनमें बड़े काम करने की शक्ति रहती है। वे नये-नये सन्देशों को स्वीकार करने और उनका अनुसरण करने को तैयार हैं।

इसलिये आज हमको घर में, स्कूल-कालेजों में और राष्ट्र भर में कहीं भी एक शान्ति का वातावरण नहीं मिलता। सब जगह अशान्ति फैली रहती है।

एक हवाई जहाज के लिए चालक की आवश्यकता है, राष्ट्र के लिये एक नेता की, घर में एक पिता की भी आवश्यकता रहती है। इस प्रकार, जैसे 'अप्पोलो-२३' के विनाश के समय सारी दुनिया को एक ईश्वर की आवश्यकता मालूम हुई, वैसे ही सारी दुनिया को जीवन भर ईश्वर की आवश्यकता रहती है।

क्योंकि ईश्वर सत्य है, स्नेह रूप है। वह हमेशा हमारे पास है, पर हम नहीं देखते, क्योंकि हम अंधे हैं। वे हमसे बोलते हैं, पर हम सुन नहीं सकते, क्योंकि हम बधिर हैं। अगर हम इन सब बुराइयों को दूर करके अंधकार से प्रकाश में आँ और असत्य से सत्य मार्ग पर पहुँचें तो ईश्वर को देखने व सुनने का अवसर प्रदान करनेवाला वह पवित्र दिन हमसे दूर नहीं रहेगा।

With best compliments from

PARTHAS TEXTILES

With best compliments from

**M/s R. RAMALINGAIER
PAPER - BOARDS
BROADWAY, COCHIN-11**

Dial: 35219
35471

Gram: KADALAS

INDUSTRY FOR THE INDUSTRIES

The TCC is industry for industries.

This may seem an exaggeration

Nevertheless it is a fact. Can modern life be imagined without Soap, Rayons Paper, Vanaspathi, Fertilisers, Aluminium, Petrol, Paint, Synthetic fibres Leather, Plastics, Perfumes etc.?

Chemicals produced in the TCC form the basis for the manufacture of all these products.

*A pioneer producer of CAUSTIC SODA, SODIUM HYDROSULPHITE, SODIUM SULPHIDE,
HYDROCHLORIC ACID and other allied chemicals*

T C C

serves industries and through them the country and the people

THE TRAVANCORE-COCHIN CHEMICALS LIMITED

UDYOGAMANDAL 683501, KERALA

with the best compliments from:

SEAFACE

with best compliments from:

**PUTHENPARAMBIL
AUTO &
METAL INDUSTRIES**

Padiath Road
COCHIN-682016.

(All types of fabrication undertaken
at competitive rates)

TEL: 33216 & 34418

visit SEEMATTI

Leading Textile Dealers of Kerala

SEEMATTI

M. G. ROAD (N. End)
ERNAKULAM

managed by s. veeriah reddy

best wishes from:

JOS BROTHERS

Jos Junction

COCHIN-16

Telegram: 'DISCOBANK'

Price, Rs. 2781
(2 line)

THE ALLEPPEY DISTRICT CO-OPERATIVE BANK LIMITED

POST BOX NO: 104, H. O. ALLEPPEY

Central financing Agency for Agricultural loans for Alleppey District

Authorised Capital	Rs. 100 lacs
Share Capital & Reserves	Rs. 125 lakhs
Working Capital	Rs. 750 lakhs

BRANCHES

CHENGANNUR
KAYAMKULAM
CHAMPAKULAM

SHERTHALLAI
THIRUVALLA
MALLAPPALLY
AND MANNAR

MAYELIKARA
ALLEPPEY
KUTHIATHODU

HARIPAD
PULINCUNNU
PANDALAM

Revised Interest Rates for Deposits

Fixed Deposits 6 to 10½%	Savings Bank Account 6%
Current account ½% to 2%	Call Deposits ½% to 8%

Safe Deposit Lockers are Available at the Alleppey Branch.

Daily Deposits collected on attractive terms:

An excellent opportunity for a sound investment; join our new scheme of **Cumulative Cash Certificates**
For further details please enquire at any of our branches or the head office

GENERAL MANAGER

With best compliments of

THE TRINITY PHARMACEUTICALS (INDIA) PRIVATE LTD.

P B. No. 88 :: TRICHUR-1

Established in the year 1945

Manufacturers of

ETHICAL PHARMACEUTICAL PRODUCTS

State Bank comes to class rooms

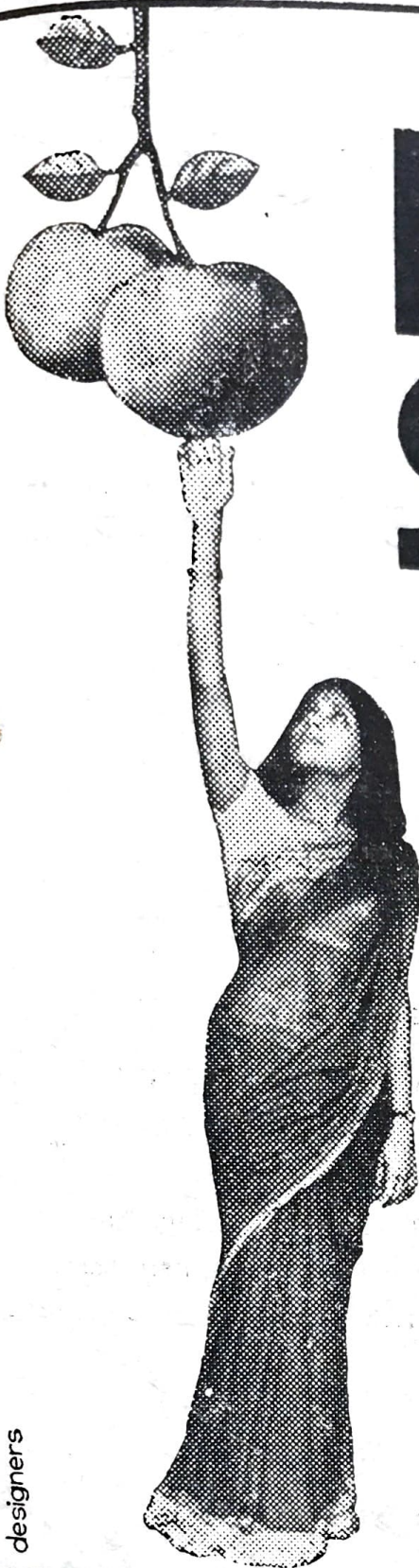
certainly we're not kidding ;
we're growing young ;
of course, we come not to teach or preach
but to serve you.

dear young friends,
please be at your desks
with your little savings
we're coming to you shortly.
you're going to save for future
with the premier bank of the state

STATE BANK OF TRAVANCORE

(SUBSIDIARY OF THE STATE BANK OF INDIA)

NOW IN THE SERVICE OF THE YOUNG ONES

DIGNIFIED SUCCESS

YOU DO NOT NEED A STEP-LADDER TO REACH UP TO SUCCESS. ASK THE MANY HUNDREDS WHO PASSED PROUDLY FROM MENON AND KRISHNAN A SHREWD, REHEARSED STRETCH — SUCCESS IS YOUR OWN.

MENON AND KRISHNAN IS A UNIQUE INSTITUTION CONCEIVED AND NOURISHED BY VERY EDUCATED MINDS. IT IS THE ONLY PLACE FOR BOYS AND GIRLS WHO WISH TO STUDY AND ADD TO THEIR DIGNITY.

GET MENON AND KRISHNAN TO PULL YOU UP; GENTLE BUT FIRM. ENOUGH IS SAID WHEN YOU KNOW THAT THE MR. C. R. SANKARA MENON TAKES ENGLISH AND MR. S. KRISHNAN, MATHS.

GROUP IV IS HEADED BY A CHARTERED ACCOUNTANT, MR. C. A. VALSAN M. Com., A. C. A. PRE-DEGREE CLASSES BEGAN ON FEBRUARY 3rd. WRITE OR CALL TO MAKE YOUR ADMISSION AND SUCCESS CERTAIN

MENON AND KRISHNAN

DURBAR HALL ROAD ERNAKULAM, COCHIN 16
PHONE 32238

Telephone : 39241 - 42
Telex : 046 - 526

Telegram : "THERELEK"

With Best Compliments From :

Therelek Furnaces Private Limited

Sanskrit College Road

TRIPUNITHURA

Manufacturers of

Industrial Heat Treatment Furnaces & Ovens, Laboratory Muffle Furnaces & Ovens, Forced Air Circulation Furnaces, Pot Furnaces, Electrode Type Salt Bath Furnaces, Hydrogen Annealing Furnaces, Bright Annealing Furnaces, Vacum Plants, Amonia Cracking Furnaces, Gas Carburising Furnaces, Rotary Type Retort Furnaces, Melting Furnaces for Aluminium, Lead etc., Temperature Indicating, Controlling and Recording Instruments Thermo-couples, Dial Thermometres, Thermostats, Immersion Heaters, Insulation Bricks, Refractories etc. etc.

Registered Office :

No. 1, Sheth Building

Telang Road, Metunga

BOMBAY - 400 019

Telephone : 593441-42-43